

RYBY I WODY GALICYI.

POD WZGLĘDEM RYBACTWA KRAJOWEGO.

PRZEZ

DRA M. NOWICKIEGO.

NAKŁADEM HR. ARTURA POTOCKIEGO.

KRAKÓW.

W Drukarni W. Korneckiego.

1880.

K 2305/II <http://rcin.org.pl>

(5471)

Biblioteka Muzeum i Inst. Zoologii PAN

K. 2305/II

6000000000090

2.10/67.
<http://rcin.org.pl>

Rybaćstwo ma do czynienia z rybami i wodami, przeto wymaga znajomości jednych i drugich, aby ze skutkiem zajmować się gospodarstwem rybném, a nie działać na oślep i przez to narażać się na niechybne niepowodzenie.

Praca niniejsza ma na celu wykazać, co o rybach i wodach Galicyi dotąd wiadomo, a co jeszcze pozostaje do zbadania, i tém ułatwić dalszą pracę na polu rybaćstwa krajowego, którego podniesienie u nas leży w interesie zarówno ogółu, jak jednostek. W szczególności trzeba poznać: a) naturę każdój wody stojącej i płynącej od źródeł aż do ujścia, b) ryby z ich nazwami ludowemi, oraz stan rybny każdój wody, c) zło panujące pod względem rybołówstwa; a przez to zbierze się wątek do hydrografii kraju, rozsiadlenia i fauny ryb, imiennictwa ludowego ryb i wód, ustawy rybackiej, co wszystko posłuży do napisania dziełka o rybaćstwie, potrzebnego dla właścicieli wód i do nauki rybaćstwa w naszych szkołach gospodarskich.

a) Wody.

Wody Galicyi¹ tworzą obfitą sieć rzek i strumieni, bagien, jezior, halaw, stawów, i nastają przeważnie w Karpatach. Zlewają się do dwóch mórz, a mianowicie: a) Wisła

¹) Mapy Galicyi — Prywatne doniesienia. — *Kuropatnicki* hr., Geografia Galicyi i Lodomeryi. 1786. — *Pol W.*, Północny wschód Europy i hydrografia Polski, 1876; Rzut oka na północne stoki Karpat, 1851. — *Marczykiewicz* Fr., Hydrografia miasta Krakowa i jego okręgu, 1847. — *Stupnicki*, Geografia Galicyi, 1853. — *Schmedes* C., Geographisch-statistische Übersicht Galiziens und der Bukowina, 1869. — *Obst* K., Prut i Czeremosz (Przyrodnik), 1880. — *Bojarski*, Dopływy Czeremoszu (Przyrodnik), 1880. — *Szaraniiewicz* Dr., Opis geograficzny i topograficzny Austrii, 1875.

z dopływami swemi uchodzi do morza bałtyckiego, zaś b) Dniestr wpada do morza czarnego, tamże c) Styr przez Prypeć i Dniepr, a d) Prut z Czeremoszem przez Dunaj. Wisła i Dniestr są głównemi rzekami. Ile morgów przetrzeni te wody zajmują razem i każde dorzecze w szczególności, nie wiedzieć. Kogo obchodzi rybactwo, ten musi mieć obszerniejszy pogląd na sieć wodną, a przynajmniej na całość tego dorzecza, nad którym mieszka, a nie poprzestawać na znajomości wód swój tylko okolicy lub powiatu w tegoż politycznym ograniczeniu.

Nad temi wodami kwitło u nas ongi gospodarstwo rybne, przeto i teraz takby być mogło, bo są one rybne, pożywne, przeważnie jeszcze nie ujęte w usługi przemysłu szkodliwej stanowi rybnemu, jedne górskie i rwące, a drugie polne lub leśne i powolne lub stojące, zimne lub ciepłe, więc w ogóle różnej natury i z różnemi z téj przyczyny rybami. Jakoż obejmują wszystkie trzy krainy rybne, na które dzielą się wody, a mianowicie: 1) krainę **pstrąga** (i lipienia) wzdłuż Karpat o bystrych i przeważnie płytkich strumieniach górskich z dnem kamienistém i z brzegami ocienionemi, zaś niżej 2) krainę **brzany** o rzekach głębszych i bystrych z dnem przeważnie kamienistém i tylko miejscami piaszczystém lub mulistém, i 3) krainę **leszcza** o rzekach także głębszych ale wolno płynących i z dnem piaszczystém lub mulistém, a w téj podkrainę **karasia** (i lina), do której należą stare łożyska, martwe odnogi rzeczne, ochaby, halawy, itp. Rzeki sięgając morza bałtyckiego i czarnego, sprzyjają wspólnej pracy około kultury rybnéj z krajami, które leżą nad ich niższym biegiem, co więcéj, czynią nawet w téj mierze owe kraje zależnemi od Galicyi, bo tu właśnie są źródła i górny bieg rzek, dokąd niektóre ryby wędrowne dla złożenia ikry dotrzeć usiłują. Jezior i stawów, które w dawnych wiekach prócz rybołówstwa miały po części także znaczenie obronne przeciw zagonom tatarskim, jest podostatkiem w nizinie i górach, i możnaby ich ilość jeszcze pomnożyć zakładając stawy nowe w miejscach właściwych, odnawiając stawiska stare, regulując jeziora z dzikiém dotąd rybołówstwem. Nadto z polepszeniem stanu rybnego, rybołówstwo rzeczne przynosiłoby znowu znaczne korzyści, a morga stawu niemal 5 razy tyle dochodu, co morga

gleby pszenicznej, jak to istotnie ma się rzecz w krajach innych, a u nas od wieków dotąd nad Białką, Sołą, Skawą i górną Wisłą.

Natura wód jest różna i wpływa na ich stan rybny, dlatego nie wszędzie są te same ryby, nie ma np. karpia tam, gdzie żyje pstrąg, niestaje brzany w wodach karasiowych, ryby stawowe są po części inne, niż rzeczne. Przeto też nie można pewnej wody na oślep zarybiać, lecz trzeba wiedzieć, którym rybom ona sprzyja, i według tego działać. Mianowicie trzeba znać bieg wody od źródeł do ujścia, jej spadek, prąd, brzegi, głębokość, czystość, jakość dna, zarost, ciepłość według pór roku i warstw tj. czy się latem ociepla a zimą marznie aż do dna lub tylko przy powierzchni, czy jest zawsze wodna lub też latem wysycha, czy gdzie w swym biegu gubi się pod ziemią a dalej znowu wypływa, czy jest dla ryb pożywna, czy są na niej tamy lub siklawy dla ryb nieprzebyte, czy zasila się źródłami lub wodami rzeczniemi, czy do niej mają przystęp ryby drapieżne, itp.¹ Kto tego nie zna, powinien dochodzić, bo nie dowie się z literatury wodnej i map, a co zbada, niech ogłosi dla użytku rybactwa i hydrografii kraju.

Nazwy ludowe wód są również potrzebne do użytku, przeto należy je zbierać. Na mapach Galicyi, nawet najnowszej sztabu generalnego, wiele potoków nie jest oznaczonych nazwami, choć takowe istnieją. Mapy katastralne w lwowskiem archiwum są może w tym względzie zupełniejsze, ale korzystanie z nich jest trudnem, podobnie jak z map znajdujących się po dworach. Najłatwiej byłoby właścicielom wód ogłosić imiennictwo tychże, a tak zebrałby się pożądaný słowniczek wodny.

b) Ryby.

W wodach Galicyi żyje pięćdziesiąt kilka gatunków ryb², cenniejszych i podlejszych, rozsiedlonych według natury wód i oznaczonych różnemi nazwami ludowemi.

¹) Dr *Nowicki* M., Nieco o naszych wodach i rybach oraz kulturze rybnój, 1879.

²) *Pietruski* K., Ryby Stryju (Rozprawy c. k. galic. Tow. gosp. we Lwowie), 1847, str. 128. — Dr *Kner*, Die Süßwasserfische der öster.

Systematyczny przegląd ryb dotychczas znanych.

I. Rząd. **Ryby kostnoskieletowe** (Teleostei, Knochenfische).

Z szkieletem kostnym i parzystymi płetwami, pokryte łuską, gęba i skrzela zwyczajne.

a) Podrząd. **Cierniopromienne** (Acanthopteri s. Anarthropteri. Stachelflosser).

Promienie płetwowe cierniste; pęcherz pławny zamknięty.

* Płetwy brzuchowe zwyczajne, udzielne.

Pokr. Okuniowate. Ryby piersiopłetwe.

○ Płetw grzbietowych 2.

1. Okoń. *Perca fluviatilis* L. Barsch, Flussbarsch.
2. Sandacz. *Lucioperca sandra* Cuv. Zander, Schill, Fogos.
3. Sudak. *Lucioperca volgensis* Nordm.
4. Czop wielopromienny. *Aspro Zingel* Cuv. Zingel, Zindel.
5. Czop małopromienny. *Aspro Streber* Sieb. Streber.

○○ Płetw grzbietowych 1 długa.

6. Jazgar. *Acerina cernua* L. Kaulbarsch, Schroll.
 7. Sirotko. *Acerina tanaicensis* Güld. (*rossica* Cuv.).
- Pokr. Kostolice. Rybki piersiopłetwe, z wielką głową.
8. Głowacz niepręgowany. *Cottus gobio* L. Koppen.
 9. Głowacz pstropłetwy. *Cottus poecilopus* Heck.
 10. Głowacz szczupłousty. *Cottus microstomus* Heck.

** Płetwy brzuch. zastąpione z każdego boku kolcem.

Pokr. Makrełowate. Małe rybki brzuchopłetwe.

- 11 Kolka. *Gasterosteus aculeatus* Bl. Stichling.

Monarchie, 1858. — *Walecki*, Materiały do fauny ichtyologicznej Polski 1864. — Dr *Nowicki*, Przegląd prac dotychczasowych o kręgowcach galicyjskich (R. Tow. n. kr.), 1866; Zapiski o rybach rzeki Skawy, Zapiski z fauny tatrzańskiej, Wiadomości fauniczne (Spraw. Kom. fiz.), 1867, 1868; Głowacica w Czeremoszu (Czas), 1877. — *Barta*, Ryby Dniestru (Kosmos), 1877, (Przyrodnik), 1880; Ryby seretowe (Przyrodnik), 1880. — *Łomnicki* M., Ryby zebrane w okolicy Sołotwiny, Stanisławowa i Halicza, 1878; Ryby Bystrzyc i Łomnicy (Przyrodnik), 1880. — *Wajgiel* L., Rys miasta Kołomyi, 1877; O rybołóstwie, 1879. — *Wierzbowski*, Ryby Prutu (Kosmos), 1880. — *Jaworowski* A., Ryby Prutu (Przyrodnik), 1880. — *Beill*, Wykaz ryb na targu stanisławowskim (Przyrodnik), 1880.

*** Pletwy brzuchowe całe zrosłe w lejek.

Pokr. Babkowate. Rybki piersiop. i wielkog. jak głowacze.

12. Babka nagowieczkowa. *Gobius gymnotrachelus* Kessler.

13. Babka rzeczna. *Gobius fluviatilis* Pall.

14. Babka łuskowieczkowa. *Gobius melanostomus* Pall.

b) Podrząd. **Członkopromienne** (Malacopteri s. Arthropteri. Weichflosser, Gliederflosser).

Promienie pletwowe członkowane.

+ **Zamknięto-pęcherzowe** (Physoclisti s. Anacanthini); Gardłopletwe (Jugulares).

Pęcherz pławny zamknięty, jak u ryb cierniopromien. Pletwy brzuchowe osadzone na gardle.

Pokr. Wątluszwate. Pletw grzbietowych 2, jak u ryb okuniowatych; u podbródka wąsik.

15. Miętus. *Lota vulgaris* Cuv. Rutte, Quappe.

++ **Otwarto-pęcherzowe** (Physostomi).

Pęcherz pławny otwarty.

Niedopletwe (Apodes. Ohnflosser).

Pokr. Węgorzowate.

16. Węgorz. *Anguilla fluviatilis* Ag. Aal. Flussaal.

Brzuchopletwe (Abdominales. Bauchflosser).

Pletwy brzuchowe osadzone na brzuchu.

Pokr. Sumowate.

17. Sum. *Silurus glanis* L. Wels, Waller.

Pokr. Karpowate.

A) Usta mięsiste grube: Miękkousty (Pachychili).

a) Pletwa grzbietowa dłuższa od podogonowej: Karpowate właściwe.

+ Z 4 wąsikami, zęby trójszeregowe.

18. Karp. *Cyprinus carpio* L. Karpf.

19. Dubiel. *Carpio Kollari* Heck. bastard z karpia i karasia.

++ Bez wąsików, zęby jednoszeregowe.

20. Karaś. *Carassius vulgaris* Nils. Karausehe, Gareisel.

b) Pletwa grzbietowa i podogonowa z krótką podstawą.

+ Z wąsikami: Brzanowate.

○ Wąsików 2 u kątów ust, usta przodowe.

* Zęby jednoszeregowe.

21. Lin. *Tinea chrystis* Ag. Schleihe.

** Zęby dwuszeregowy.

22. Kiełb. *Gobio fluviatilis* Cuv. Gressling, Gründling.
 ○○ Wąsików 4, usta dolne, zęby trójszeregowy.
23. Brzana. *Barbus fluviatilis* Ag. Barbe.
24. Brzanka. *Barbus Petenyi* Heck. Semling.
 ++ Bez wąsików: Płocicowate.
 ○ Zęby jednoszeregowy.
25. Siekierka. *Rhodeus sericeus* Pall. Bitterling, Bitterfischel.
26. Wyrozub. *Leuciscus wyrozub* Güld.
27. Płoc. *Leuciscus rutilus* L. Rothauge, Plötze, Rotten.
 ○○ Zęby dwuszeregowy.
28. Wzdregą. *Scardinius erythrophthalmus* L. Rothfeder.
29. Jaż. *Idus melanotus* Heck. Nerfling, Aland.
30. Kleń. *Squalius cephalus* L. Döbel, Aitel, Dickkopf.
31. Jelec. *Squalius leuciscus* L. Hasel, Häsling, Zinnfisch.
32. Strzebla. *Phoxinus rivularis* Pall. Pfrille, Elritze.
 c) Pletwa grzbietowa krótsza od podogonowej.
 + Wystający koniec dłuższej szczęki dolnej zapada w zagłębienie międzyszczęki, zęby dwuszeregowy:
 Uklejowate.
 ○ Pletwa grzbietowa przed początkiem podogonowej.
33. Ukleja. *Alburnus lucidus* Heck. Uckelei.
34. Piekielnica. *Alburnus bipunctatus* Schusslaube, Schneider.
35. Błyskotka. *Alburnus (Leucaspis) delineatus* Heck. Mottke, Sönnling, Sonnenstreicher.
36. Boleń. *Aspius rapax* Pall. Schied, Rapfen.
 ○○ Pletwa grzbietowa nad początkiem podogonowej.
37. Ciosa. *Pelecus cultratus* L. Sichling, Ziege.
 ++ Łuski na grzbiecie przed pletwą rozgarnięte tj. dróżką nagą wzdłuż linii środkowej ciała rozdzielone: Leszczowate.
 # Zęby dwuszeregowy.
38. Picuś. *Blicca Björkna* L. Blicke, Güster.
 ## Zęby jednoszeregowy.
39. Leszcz. *Abramis brama* L. Brachsen, Bley.
40. Sapa. *Abramis Sapa* Pall.
41. Siniec. *Abramis ballerus* Cuv. Pleinzen, Zoppe.
42. Cyrta. *Abramis vimba* L. Russnase, Zärthe.

- B) Usta twarde z brzegiem ostrym, bo pokryte naskórką zrogowaciałym: Twardousty. (Temnochili).
43. Świnka. *Chondrostoma nasus* L. Nase.
Pokr. Łososiowate. Z pletwą tłuszczową za pl. grzb.
+ Pletwa grzbietowa długa.
44. Lipień. *Thymallus vexillifer* Ag. Aesche, Asch.
++ Pletwa grzbietowa krótka.
O Głowa krótka.
45. Pstrąg. *Trutta fario* L. Forelle.
46. Łosoś. *Trutta salar* L. Lachs.
OO Głowa przedłużona.
47. Głowacica. *Salmo hucho* L. Huchen.
Pokr. Szczupakowate.
48. Szczupak. *Esox lucius* L. Hecht.
Pokr. Piskorzowate.
+ Ciało obławe.
* Wąsików $\frac{1}{4}$.
49. Piskorz. *Cobitis fossilis* L. Bissgurre, Schlampitzger.
** Wąsików $\frac{1}{4}$.
50. Śliz. *Cobitis barbatula* L. Bartgrundel, Schmerle.
++ Ciało i głowa ściśnione, wąsików $\frac{1}{4}$.
51. Koza. *Cobitis taenia* L. Dorgrundel, Steinpitzger.

II. Rząd. **Ryby kostołuskie** (Ganoidei, Schmelzfische).
Z szkieletem chrząstkowym, pokryte 5 szeregiem tarcz kości-
nych, gęba i skrzydła zwyczajne, pletwy parzyste obecne.
Pokr. Jesiotrowate.

* Pysk rozszerzony, zaokrąglony.

52. Jesiotr. *Acipenser sturio* L. Stör.
53. Szyp. *Acipenser schypa* Güld.
** Pysk dzidowaty.
54. Czczuga. *Acipenser ruthenus* L. Sterlet.
55. Sewrjuga. *Acipenser stellatus* Pall. Sternhausen.

III. Rząd. **Ryby smoczkooste** (Kręgooste, Cyclostomi, Saugmäuler).

Szkielet chrząstkowy, gęba smoczkoowata, pletw parzystych brak, po bokach szyi po 7 otworków skrzelowych bez wieczka skrzelowego.

Pokr. Minogowate.

56. Minożek. *Petromyzon Planeri* Bl. Kleines Naunauge.

Cenniejszymi gatunkami dla kultury rybnej są: karp, łoś, pstrąg, lipień, sandacz, sudak, szczupak, lin, leszcz, boleń, brzana, wyrozub, świnka, kleń, jaź, karaś, czeczuga, główacica, a z nich można zrobić wybór odpowiedni wodzie, jaką się rozporządza. Ryby podlejsze mogą służyć za pokarm chowanym rybom drapieżnym oraz biednej ludności.

Większe znaczenie dla rybołówstwa na wodach bieżących mają prócz szczupaka np. w Dniestrze czeczuga, wyrozub, sudak, w Bugu węgorz, w Dunajcu łoś i brzana, w Wiśle boleń, cyrta, kleń, świnka, łoś, w jeziorach sandacz, w górskich potokach pstrąg i lipień. Takim więc rybom należy dać przewagę nad innymi, bo to jest możebne.

Drapieżnikami są szczupak, sandacz, sudak, boleń, sum, miętus, okoń, jazgar, gdzie więc razem się zbiorą, niszczą stan rybny, niekiedy więcej niż są same warte, dlatego należy ilość ich sprowadzać do pewnej miary. W górskich potokach drapieżą pstrąg i lipień, ale bez szkody dla stanu rybnego, zaś główacica jest szkodliwą, bo pożera pstrągów kilka funtów, nim sama przybierze jeden funt mięsa.

Rybami właściwymi dla dorzecza Wisły są łoś, węgorz, jesiotr, kolka, sandacz, zaś dla Dniestru sudak, wyrozub, sirotka, sewrjuga, szyp, sapa, ciosa, a dla Prutu główacica, wreszcie dla Dniestru i Prutu babki, czopy, czeczuga. Reszta jest wspólną wodom bałtyckim i czarnomorskim Galicyi.

Wędownymi są np. łoś, węgorz, jesiotr, czeczuga, szyp, sewrjuga, ciosa, zaś inne są miejscowymi, ale rozsiedlone według pomienionych krain pstrąga, brzana i leszcza, przyczem znowu jedne trzymają się stałych miejsc pobytu, zaś inne ciągną z jednych wód do drugich bądź za żerem bądź też na tarło lub zimowisko, i już to pojedynczo już też gromadnie, jak np. świnka, cyrta, brzana. Na znajomości rozsiedlenia ryb i natury wód należy opierać zarybianie i w ogóle gospodarstwo rybne. Ale rozsiedlenie to wymaga jeszcze rozległych badań, bo o wielu wodach nie wiadomo, jakie w nich ryby żyją i jakiej są natury.

Fauna rybia poszczególnych wód zmienia się od czasu do czasu. Tak np. w Wiśle była pierwotnie, jak twierdzą rybacy krakowscy, tylko brzana, zaś brzana pojawiła się w tej rzece dopiero około roku 1860. W Sołokiji zaginał

według Dra Sołowija sum od lat 15 na jakąś zarazę. Ze Strwiąża pod Chyrowem znikły według podania p. Hankiewicza miętus i świnka od czasu zregulowania rzeki. Z górskich potoków leśnych ustępuje pstrąg wszędzie tam, gdzie one zostają wystawione na działanie słońca przez wycięcie lasów. W stawie Grodeckim na Wereszycy karp stał się rzadkością od lat niemal dwudziestu, jak twierdzi tamtejszy dzierżawca rybołostwa. Ryby drapieżne wyniszczają inne. Jazy zbyt wysokie i siklawy uniemożliwiają wędrówkę ryb do dawnych tarlisk, itd.

Chów ryb.

Chów ryb jest obecnie nader ułatwiony, albowiem poczyniono na tém polu liczne doświadczenia, z których tylko korzystać. Tak nauczono się zapładniać, załęgać i rozsełać ikrę, wylęgać i żywić narybek, przewozić go, zarybiać nim wody lub chować na własny użytek. Wymyślono do wychowu narybku dziwnie proste i tanie wylęgarnie i urządzono zakłady rybne, z których można dostawać ikry lub narybku. Stwierdzono praktycznie, co i jak czynić należy, aby podnieść rybołostwo rzeczne i stawowe, pomnożyć stan rybny, dać przewagę rydom cenniejszym nad podlejszemi, przesiedlić ryby popłatne z ich wód rodzinnych do odpowiednich innych, uszlachetniać i tuczyć ryby chowane, zakładać stawy, zużytkować wszelkie wody, jak ryby łowić, konserwować, itp.

O tém wszyskiém wydano książki i pisma rybackie ¹⁾ dla pouczenia tych, którzy chowem ryb chcą się zająć, nie-mniej Towarzystwa rybackie idą im w pomoc radą i czynem.

Zasady, na których rybactwo polega, są proste, ale należy je znać i do danych warunków w kraju stosować,

¹⁾ Dr *Molin*, Die rationelle Zucht der Süßwasserfische, 1864. — *Coste*, Przepisy praktyczne o hodowaniu ryb, Warszawa 1855. — *Beta*, Die Bewirtschaftung des Wassers, 1868. — *Haack*, Die rationelle Fischzucht, 1872. — Cyrkularze Tow. rybackiego w Berlinie, 1872, 1880. — *Fric* Dr, Die künstliche Fischzucht in Böhmen, 1874. — *Vogt*, Die künstliche Fischzucht, 1875. — *Borne*, Die Fischzucht, 1875; Wegweiser für Angler. — *Meyer*, Der practische Fischzüchter, 1877; Fischerei und Fischzucht-Kalender, 1878. — *Nowicki* M. Dr, Sposób wychowu narybku łososiowego, 1879.

aby inaczej nie marnować tylko czasu i pieniędzy, zamiast osiągać spodziewanych korzyści z czynionych zabiegów. Tak np. chcąc z wody brać, trzeba jej także coś dać, podobnie jak rolnik uprawia i obsiewa glebę, a leśnik lasy. Różne ryby wymagają właściwej sobie wody, jak uprawne rośliny gleby i tylko w takiej się darzą, a niszczej w inną. Ilość ryb musi się stosować do zasobu żywności we wodzie, podobnie jak liczba bydła do paszy na pastwisku, albowiem za wiele ryb marnieje z głodu, zaś za szczupła ich liczba nie przerobi na mięso obfitego pokarmu w wodzie zawartego, a dla człowieka bezużytecznego; na morgę stawu pożywnego wystarcza $3\frac{1}{4}$ kopy narybku a 1 kopa kroczków karpia. Morskiej ryby wędrowniej nie można z pożytkiem więzić w wodzie słodkiej. Nie dochowa się ryb, kto ich nie zabezpieczy przed najściem rabusiów, np. szczupaków. Letnie spusty stawów niszczą stan rybny. Sprowadzeniem narybku zarażonego można całą okolicę przypawić o klęskę, jak przez bydło zarażone. Ciągły i obfity połów ryb jest celem gospodarstwa rybnego, gdyż bogactwo kraju stanowią tylko ryby spożytkowywane tj. wyławiane i zjadane, a nie te, które choćby krociami napełniają wody. Niełowienie znowu ryb przez dłuższy czas w tym zamiarze, aby rozmnożyły się i dorosły, chybia przeważnie swego celu, albowiem co natędy człowiek sobie w rybach od gęby lub kieszeni ujmuje, idzie to według doświadczenia na pastwę różnych drapieżców rybożernych, albo też woda się przerybia, a zbyt rozmnożone ryby nie znajdując w niej podostatkiem żywności, pozostają karłami bez wartości, gatunki podlejsze biorą jak chwasty na niwie przewagę nad cenniejszymi. Więc jak zbyt oszczędzanie tak bezwzględne wyławianie są niekorzystne, a tylko należyta miara w obu względach zbawienną. Na jeziorach nie dających się spuścić, rybołóstwo musi pozostać dzikiem i można tylko dać przewagę rydom cenniejszym. W stawach nie mieszać gatunków, lecz chować samego karpia, szczupaka, lina, itd.

Ochrona ryb.

W roku 1880 przedłożyło Wys. c. k. Ministerjum rolnictwa Sejmom projekt ustawy o niektórych środkach

ku podniesieniu rybołówstwa na wodach bieżących, ale Sejm nasz nie uchwalił jój z braku czasu. Brak ustawy jest niezawodnie wielkiem złem, jednakże ryby nie zostają u nas tak całkiem bez ochrony, bo łowienia ich podczas tarła i strzelania dynamitem, co jest najzgubniejszém, zakazało Wys. c. k. Namiestnictwo rozporządzeniem z dnia 10 sierpnia 1872 l. 32145 i okólnikiem z dnia 4 grudnia 1878 l. 60308. Podajemy te zakazy w ich dosłowném brzmieniu:

„L. 32145. Okólnik do wszystkich c. k. PP. Starostów i Magistratu kr. gł. miasta Krakowa i Lwowa. — Z powodu coraz bardziej rozpowszechniającego się zwyczaju wyniszczania ryb w rzekach i stawach dynamitem, zwrócić muszę uwagę Pana c. k. Starosty (Magistratu) na to, że podobny środek łowienia ryb nie jest dozwolony. Nie tylko bowiem użycie dynamitu połączone jest z niebezpieczeństwem tak dla łowiących jak i dla przechodniów, i już ze względów publicznych i policyjnych nie powinno być cierpiane, ale nadto może bardzo łatwo pociągnąć za sobą uszkodzenie brzegów, a przeto sprzeciwia się wyraźnemu przepisowi §. 10. Rozp. gubern. z dnia 2 marca 1842 (Zbiór ust. praw. pag. 67), że rybakom nie wolno robić samowolnie żadnych przysposobień do łowienia ryb. Nadto należy dynamit jako środek eksplodujący w myśl §. 3 ces. patentu z dnia 21 października 1859 do kategorii amunicyi wzbronionój. Poleca się zatem Panu c. k. Staroście (Magistratowi), aby ogłosił bezzwłocznie za pośrednictwem Zwierzchności gminnej zakaz łowienia ryb za pomocą naboju dynamitowych z wyraźném upomnieniem, iż w razie przekroczenia tego zakazu przeciw winnym postąpi się w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30 września 1857, a w razie nieuprawnionego posiadania tychże naboju w myśl patentu cesarskiego z dnia 21 października 1859. Zarazem zaleca się ściśle śledzenie przestępstw tego zakazu i pociąganie winnych do odpowiedzialności. O treści niniejszego rozporządzenia zawiadomi Pan c. k. Starosta Wydział powiatowy. — Z c. k. Namiestnictwa. Lwów, dnia 10 sierpnia 1872. Gołuchowski m. p.“

„L. 60308. Okólnik do wszystkich Panów c. k. Starostów. — Kilkakrotnie już dochodziły skargi do c. k. Władz,

że włościanie mieszkający nad rybnymi rzekami, a w szczególności nad Sanem, trudnią się rybołóstwem podczas tarła, wylawiają mnóstwo ikrzaków i niepowetowaną tym sposobem krajowemu rybołóstwu wyrządzają szkodę, tak dalece, że gdy rybołóstwo należało dawniej do bardzo ważnych gałęzi produkcyi i dostarczało uboższej nawet ludności taniego pożywienia, to obecnie stosunek ten w skutek nieracjonalnego połowu i szkodliwego tępienia ikrzaków tak dalece się zmienił na niekorzyść, że ryba należy do droższych artykułów pożywienia. Ustawodawstwo kilkakrotnie już zwracało uwagę na ten smutny stan rybołóstwa celem uchwalenia zaradczych środków i w bliskiej zapewne przyszłości zadosyć uczyni tej powszechnej w naszym kraju uznanej potrzebie. Zanim się to jednak stanie, pouczy Pan c. k. Starosta Zwierzchności gmin, jakoteż i Przełożenia obszarów dworskich tamtejszego powiatu o wielkich ekonomicznych stratach, jakie tępienie ikrzaków w porze tarła za sobą pociąga i że tarło największej ilości ryb rzecznych, jako to: szczupaków, okoni, karpiów, sterletów, itd., odbywa się na wiosnę, w marcu, kwietniu, maju, do połowy czerwca; pstrągów zaś i łososi od 15 listopada do końca grudnia, i to zwykle w pewnych spokojnych miejscach rzek, które naprzód oznaczyć można, że przeto zakaz łowienia ryb w tych miejscach w powyższym czasie mógłby znacznie się przyczynić do ochrony rybołóstwa. Rady gminne zaś mogą na podstawie §. 32 ustawy gminnej, a przełożeni obszarów dworskich na podstawie §. 13 ustawy o obszarach dworskich wydać pod tym względem obowiązujące w obrębie gmin a względnie obszarów dworskich przepisy z sankcją karną w wysokości i w sposób oznaczony w §. 32 ust. gm. i drugim ustępie §. 13 ust. o obsz. dwor. Przy tej sposobności ponowi Pan także ogłoszenie tut. rozporządzenia z dnia 10 sierpnia 1872 l. 32145 co do zakazu używania dynamitu i innych eksplodujących środków do łowienia ryb i zechce czuwać nad ścisłym przestrzeganiem tego zakazu. — Z c. k. Namiestnictwa. We Lwowie, dnia 4 grudnia 1878.

Potocki m. p.⁴

Na podstawie tych zakazów działają też c. k. Starostwa. Tak c. k. Starosta p. Olszewski w Wadowicach nie dopuścił na wiosnę łowienia świnki na Skawie podczas tarła,

a skutkiem tego obecnie Skawa i Wisła roi się krociami narybku świnki, później zakazał łowienia łososia i pstrąga na Skawie do końca listopada, zaś c. k. Starosta w Żywcu pstrąga na Sole.

Wobec tego nie ma powodu wyczekiwać z założeniami rękami zbawienia od ustawy rybackiej, owszem korzystajmy z tego co mamy, ścigajmy tych, którzy wbrew istniejącym zakazom strzelają ryby dynamitem lub łowią podczas tarła, wskazujmy c. k. Starostwom, które cenniejsze ryby, gdzie i kiedy będą się tarły, prosimy o ich ochronę przez ten czas, a c. k. Starostwa z pewnością to uczynią i przyczynią się do polepszenia stanu rybnego u nas, pomimo że nie mamy ustawy rybackiej, która zresztą oby jak najrychlej stała się czynem dokonanym!

Imiennictwo rybnie i jego potrzeba.

Lud polski i ruski, zamieszkały nad wodami dorzecza Wisły, Styru, Dniestru i Prutu, zwie różne gatunki ryb według okolic inaczej, odwrotnie téż oznacza podobne sobie gatunki, mianowicie z pokrewieństwa karpiowatych, jedną i tą samą nazwą, jak np. płocie, ukleje i jazia „płociami“, leszcza, krapia i sapę „leszczem“, itd.

Bogactwo imiennictwa rybiego połączone z chwiejnością w stosowaniu go przez rybaków nieumiejących odróżniać podobne gatunki ryb, utrudnia wzajemne porozumienie się i wywołało potrzebę zebrania ludowych nazw rybich, używanych nad każdą poszczególną wodą, i zestawienia z nich słowniczka rybiego, któryby wypełnił istniejącą w téj mierze lukę w naszej literaturze rybiej i służył do użytku Władzom, wydającym na mocy ustawy rybackiej rozporządzenia dla poszczególnych wód, nad którymi ryby odmiennie się zowią.

Początek do słowniczka rybiego, zastosowanego do wód Galicyi, zrobili Pietruski, Dr Kner, Werchratski, Wałęcki, Dr Nowicki, Barta, Wajgiel, Łomnicki. W roku 1879 i 1880 Dr Nowicki usiłował dalej zbierać nazwy rybnie i wywiadywać się o nie po całym kraju; w tymże celu poleciło Towarzystwo gospodarskie we Lwowie swym Radom, aby donosiły o rybach i wodach swego okręgu, to samo

Wys. Wydział krajowy Wydziałom Rad powiatowych, c. k. Dyrekcyja lasów i Domen w Bolechowie swym Zarządom, Wys. c. k. Prezydyum Namiestnictwa c. k. Starostwom. Zbierane tym sposobem daty ogłaszano w dziennikach krajowych i osobnych broszurach¹, a w niniejszjej pracy są one zestawione w jedną całość. Mianowicie wykazane jest poniżej, od kogo otrzymano doniesienia, dalej są podane nazwy rybie według poszczególnych wód, a na końcu mieści się spis alfabetyczny nazw. Tym sposobem łatwo poznać, z których wód i jakie nazwy są znane, a z kąd jeszcze nieznanne. Do jakich gatunków ryb podane nazwy się odnoszą, jest to dopiero w małej części wiadomo. Znaczenie reszty nazw trzeba jeszcze stwierdzić na okazach, poczem dopiero dójdziemy do pożądanjej znajomości rozsiadlenia ryb w wodach Galicyi.

Nazwy rybie z nad różnych wód podali:

- Ad, ks. Andrzejowski, proboszcz w Skale.
 Bd, Bełdowski, farmaceuta.
 Bl, Beill, uczeń gimnazyalny w Stanisławowie.
 Bn, Bieniasz, asystent przy katedrze mineralogii w Krakowie.
 Bj, Bojarski, nauczyciel ludowy w Żabiu.
 Bt, Barta A., naucz. lud. w Mikulińcach, sekr. Oddz. Tow. ryb.
 Ch, Chorubski, aptekarz w Wilamowicach.
 Cń, Ciekoński C., nauczyciel ludowy w Koropeu.
 Cz, Czyrniański, Wice-Marszałek Rady powiatowej w Turce.
 DB, c. k. Dyrekcyja lasów i domen w Bolechowie.
 DŻ, Dyrekcyja dóbr Arcyksiążęcych w Żywcu.
 Fd, ks. Fedorowski, proboszcz w Zawalu.
 Gb, Giebner, piekarz w Bilsku.
 Gń, Guńkiewicz L., profesor gimnazyalny w Tarnopolu.
 Gs, Geisler, dyrektor banku w Krakowie.
 H, Hankiewicz W., ck. nadinsp. las. w Czerniowcach, del. T. r.
 Hb, Habicht, rząd. dóbr w Krzyżu, sekr. Od. T. r. w Tarnowie.
 Hls, Hiliński, uczeń.

¹) Dr *Nowicki*, Nasze ryby, ich nazwy ludowe, rozsiadlenie, tarło, 1879; W sprawie rozsiadlenia naszych ryb w wodach krajowych (Czas), 1879, 1880; Potrzeba słowniczka rybiego (Gazeta narodowa), 1879; Dodatki do rozsiadlenia ryb w wodach Galicyi, 1880; Do imiennictwa rybiego nad różnemi wodami Galicyi (Przyrodnik), 1880. — *Barta*, *Wierzbowski*, *Jaworowski*, *Beill*; obacz notkę str. 6.

- Hł, Hołub, c. k. nadleśniczy w Rytrze pod Starym Sączem.
 Hp, Huppenthal, profesor szkoły realnej w Stryju, przewodniczący Towarzystwa rybackiego tamże.
 Jeh, ks. Jachimowski Wł., proboszcz w Koropcu.
 Jw, Jaworowski A., kand. stanu nauczyc. w Czerniowcach.
 K, Dr Kner.
 Kbl, ks. kanonik Koblański, w Kołomyi.
 Kbn, Kurbileczyn F., delegat Tow. ryb. w Kozaczówce.
 Kc, Korczyk, gospodarz w Jawiszowicach.
 Kem, ks. Kaczmarczyk, proboszcz.
 Kd, Kudasiewicz, c. k. nadleśniczy w Warzycach, przewodniczący Oddziału Tow. ryb. w Jaśle.
 Klb, Klebert, w Myślenicach.
 Km, Kromer, rządca w Mogile.
 Kn, Koczyński Karol Jerzy, medyk w Krakowie.
 Kp, Komperda, rybak w Nowymtargu.
 Kpr, Dr Izydor Kopernicki, docent Uniw. Jagiellońskiego.
 Kr, Kruczkowski, nauczyciel ludowy.
 Ksl, Kiesel, c. k. nadleśniczy w Stanisławicach.
 Kt, Kotula Bol., profesor gimnazjalny w Przemyślu.
 LL, Lewicki i Litnyk, rybacy w Kołomyi.
 Lr, ks. Laurecki, proboszcz w Załukwi pod Haliczem.
 Łh, Łahociński, rządca dóbr Janowa.
 Łk, Łysakowski Jan, nadleśniczy w Nowej grobli.
 Łm, Łomnicki Maryan, profesor gimnazjalny we Lwowie.
 Łs, Łaskiewicz, profesor gimnazjalny w Samborze.
 Mc, Martyniec, w Sołotwinie.
 Md, Müldner, kupiec w Tarnowie.
 Mi, Morawski, profesor gimnazjalny w Tarnowie.
 Mk, Marczykiewicz.
 Mł, Małaczyński, profesor w Brodach.
 Mr, Marassé hr., przewodniczący Od. T. r. w Nowym Sączu.
 Ms, Mathias, pełnomocnik firmy Götz w Jasienowie.
 Mz, Mizerski, farmaceuta.
 N, Dr Nowicki Max.
 Nk, Dr Nowakowski, przewodniczący Od. T. r. w Suchy.
 Nm, Naimski, przew. sekeyi rybniej T. gosp. w Wadowicach.
 Ob, Obst, emerytowany c. k. nadleśniczy w Dorze.
 Ot, ks. Otowski, proboszcz w Gręboszowie.
 Pb, Przybylkiewicz, prof. gimn. w Krakowie, sekr. T. r.

- Pc, Dr Pacuła A., weterynarz w Krakowie, skarbnik T. r.
 Pch, Przychocki, właściciel dóbr Łososina.
 Ps, Piasecki, dyr. fabryk papieru w Osieku, delegat T. ryb.
 Pt, Pietruski Konstanty.
 Rb, Rabel, inżynier w Biału.
 rk, Rybacy krakowscy Wojciechowski Sykstus, Sasorski
 Franciszek i Maksym.
 Rs, Rosenberg, c. k. zarządca lasów w Kosowie.
 Rż, Różycki Władysław, prawnik we Lwowie.
 Sf, Stefanowicz, sekretarz Oddziału Tow. ryb. w Brzeżanach.
 Sgl, Siegler de Eberswald, naczelnik c. k. Dyrekcyi lasów
 i domen, przewod. Oddz. Tow. ryb. w Bolechowie.
 Sj, Sołowij, dzierż. dóbr Poturzyce i Dr Sołowij w Krakowie.
 Sk, Szykowski Wł., drukarz we Lwowie, delegat Tow. ryb.
 Sm, Sym Teofil, nadleśniczy.
 Śń, ks. kanonik Sańczyce, przew. Od. T. r. w Jarosławiu.
 Sr, Sroczyński F., nauczyciel w Bystrowicach.
 Stz, Stenzel, zastępca notaryusza w Pilźnie.
 Sw, Dr Szaraniewicz Izydor, profesor Uniwer. we Lwowie.
 SJr, c. k. Starostwo w Jarosławiu.
 SKr, " " w Krakowie.
 SKs, " " w Krośnie.
 SMś, " " w Myślenicach.
 Tb, Tabor, nauczyciel ludowy w Prądniku.
 Tr, Treszka w Słotwinie, sekr. Oddz. Tow. ryb. w Bochni.
 Uzn, Uznański Adam, marszałek Rady pow. w Nowymtargu.
 Wb, Wierzbowski J.
 Wg, Wajgiel L., prof. gimn., przew. Oddz. T. r. w Kołomyi.
 Wj, Wiejowski, uczeń.
 Wl, Walkowski, kasyer hr. Potockich w Krzeszowicach.
 Wł, Walecki, kustosz gabinetu zoologicznego w Warszawie.
 Wrz, Dr Wierzejski Ant., docent Uniwersytetu w Krakowie.
 Wt, bar. Wattmann.
 WBch, Wydział Rady powiatowej w Bochni.
 WBr, " " " w Bóbrce.
 WCs, " " " w Cieszanowie.
 WMI, " " " w Mielecu.
 WMś, " " " w Myślenicach.
 WPśl, " " " w Przemyślanach.
 WPz, " " " w Pilźnie.

WRz,	Wydział Rady powiatowej	w Rzeszowie.
WTr,	" " "	w Trembowli.
WWl,	" " "	w Wieliczce.
WZl,	" " "	w Zaleszczykach.
WZł,	" " "	w Złoczowie.
Zw,	Dr Zawadzki.	
Żłs,	Dr Żuławski, fizyk	w Krakowie.
Żm,	Żymirski Marceł,	aptekarz w Ropeczycach.
Żr,	Żurowski Teofil,	właściciel dóbr Myszkowce.

Wiadome dotąd nazwy rybnie używane nad poszczególnymi wodami są poniżej wykazane. Liczby przed nazwami odnoszą się do spisu ryb, zarazem wskazują, których nazw znaczenie zostało stwierdzone na okazach ryb. Z niektórych wód są znane ryby, a ich nazwy ludowe nie; takie oznacza pytajnik, a książkowa nazwa jest na prawo wysuniona. Z wielu miejsc nie podano nazw ruskich, tylko polskie, albo też spolszczono ruskie i odwrotnie.

I. Dorzeczcie Wisły.

Wisła nastaje u 8 źródeł na Szlązkim Beskidzie, na górze Barani pod Czarnym werchem. Ztąd aż do ujścia Białki koło Kaniowa jest szlązką¹⁾, zaś dalej aż do ujścia Przemszy koło Gorzowa stanowi granicę między Galicyą a Szlązkiem Pruskim; dotąd nazywa się Małą Wisłą czyli Wiselką, zaś miano Wisły przybiera dopiero po połączeniu się z Przemszą, a według W. Pola poniżej wsi Ustronia. Kędy się na Szlązku ku wschodowi skręca, wybiera się

¹⁾ O szląckiej części Wisły po ujście Białki doniósł p. E. Giebner, że od źródłowisk aż po wieś Wisłę na przestrzeni dwumilowej żyją w niej same tylko ryby łososiowate, zaś ztąd aż do wsi Ustronie występują obok tych ryb już pojedynczo parmy i białe ryby, a narzeczcie aż do ujścia Brennicy ubywa pstrąga, a natomiast przybywa obficie ryb letnich, tych samych, co są i indziej we Wiśle. Łosoś zachodzi aż pod wieś Wisłę i do dolnego biegu Brennicy, czasem także jesiotr; ostatniego jesiotra ubito drągami w Hownicy.

po raz pierwszy na szerokie równiny, po lewym jej brzegu leży kraj do poziomu równy, a po prawym zostają góry. Między Gorzowem i Broszkowicami wstępuje cała na terytorium Galicyi i płynie tędy aż ku Mszczecinowi i Lasowi Kościelnickiemu pod Niepołomicami, zaś odtąd aż do Chwałowic pod Zawichostem stanowi granicę pomiędzy Galicyą a Królestwem, a dalej toczy już swe nurty przez Królestwo i Prusy i wpada do Bałtyku¹. Długość jęj biegu zajmuje według W. Pola mil 143 geograficznych, do ujścia Sanu według Schmedesa mil 50; cały obszar do 3600 mil kwadr. Spadek jęj po wyjściu z gór łagodny, na milę 15,3 stóp par. (Pol); szerokość zmienna, głębokość poniżej Krakowa przeszło 1⁰, a u ujścia Dunajcu 2—4⁰; dno przeważnie piaszczyste, oba brzegi po większej części wysokie i zarosłe (Schmedes). Potęga jęj dopływów leży na prawym brzegu. Na górnym biegu u nas uprowadza górskie wody, jak

¹) Wałęcki przytacza z całej Wisły tj. górnej, średniej i dolnej, 50 gatunków ryb, mianowicie:

1. Brzana,	19. Krąp,	37. Sum,
2. Brzanka,	20. Leszcz,	38. Szczupak,
3. Byczek pałos,	21. Lin,	39. Śliz,
4. „ pstropletwy,	22. Lipień,	40. Świnka,
5. „ szczupłousty,	23. Łosoś,	41. Uklej najb.,
6. Cyрта,	24. Mientuz,	42. „ stebn.,
7. Ciernik.	25. Minog morski,	43. „ drob.,
8. Ciosa s. koza,	26. „ rzeczny,	44. Węgorz,
9. Flonderka,	27. „ strumienny,	45. Wzdrega.
10. Jazgarz,	28. Okuń,	Siebold jeszcze:
11. Jąź,	29. Piskorz,	46. Cierniczek (Gast.
12. Jelec,	30. Płoc,	pungitius),
13. Jesiotr zach.,	31. Pstrąg,	47. Finta (Al. finta),
14. Karaś,	32. Rap' s. boleń,	48. Troć (Sal. trutta),
15. Karp,	33. Różanka,	49. Stynka (Osm. eper-
16. Kiełb,	34. Sandacz,	lanus),
17. Kleń,	35. Siniec,	50. Sznepel (C. oxyr-
18. Kózka,	36. Strzebla,	rhyrchus).

Z tych ryb nie podchodzą aż do górnej Wisły: 1. Cierniczek, 2. finta, 3. flonderka, 4. minog morski, 5. minog rzeczny (Kner podał go z Popradu na Węgrzech), 6. stynka, 7. sznepel, 8. troć; co do 9. ciosy i 10. sińca, to może się tu zdarzają, bo rybacy krakowscy wspominają o „śledziu“ (? ciosa), a na ryby leszczowe mają nazwy: leszcz, picuś, krąp, klepka (? siniec, ? sapa s. klepiec). W Dniestrze jest sapa i ciosa.

Białkę, Sołę, Skawę, Rabę, Dunajec, Wisłokę, San, od lewego zaś brzegu zabiera Dłubnię, Prądnik, Rudawę z Krzeszówką i Szklarką, strumienie biorące swój początek z obfitych źródeł w malowniczych dolinach Czerny, Dubia i Ojcowa, dalej Miłanówkę, Rudno, Regulec, Chechło. Wody te obejmują krainę pstrąga, brzana i leszcza, z około 40 gatunkami ryb, z których węgorz, łosoś, jesiotr, kolka są dorzeczcu Wisły właściwe. Dla przysporzenia temu dorzeczcu nowych ryb cennych, zarybiono je narybkiem łososa kalifornijskiego (*Salmo Quinнат*), a dla pomnożenia stanu rybnego także innymi gatunkami; mianowicie rozpuszczono w r. 1879 i 1880 pstrąga 45000, łososa bałtyckiego 56000, lipienia 2000, łososa kalifornijskiego 7100, troci (*Salmo trutta*) 4600, węgorza 800, karpia 11500, linów 500, razem 127000 narybku. Nazwy używane nad Wisłą są następujące:

1. Wisła

od Kaniowa i Oświęcimia po ujście Sanu.

Bielizna (drób białych ryb), rk.

35. Błyskotka, rk, N.
 36. Boleń, rk, N, Ot.
 23. Brzana, rk, N, Wł, parma.
 24. Brzanka, K, rk, N, Ot, Wł.
 42. Cyrta, rk, N, = certa, Ot, Wł.
 Cznebla, rk, = ? głowacz.
 Ówik (duży karp), rk.
 19. Dubiel, rk, N.
 ? Głowacz, K, (8, 9, 10).
 6. Jazgar, K, rk, N, Ot, = jazgarz, Wł.
 29. Jaź, rk, N, Wł.
 Jaźwień, Ot.
 31. Jelec, rk, N, Ot, Wł.
 52. Jesiotr, rk, N, Ot, K.
 Jeź, rk, = jaź,
 20. Karaś, rk, N, Ot, Wł.

18. Karp, rk, N, Kr, Ot, Wł.

22. Kielb, rk, N, Wł, K.
 Kleпка s. Kłapka, rk, = picuś, rk, (? siniec).
 Kliń, Kr.
 30. Klon, klonek, rk, N, = kleń, Wł, K.
 11. Kolka, rk, N, K.
 51. Koza, rk, N, = kózka, Wł, K.
 Krap (średni leszcz), rk.
 Kroczek (mały karp), rk.
 39. Leszcz, rk, N, Ot, Wł, K.
 21. Lin, rk, N, Wł, K.
 44. Lipień, rk, N, Wł.
 46. Łosoś, rk, N, Ot, Wł, K.
 15. Miętus, rk, N, Ot, Wł, K.
 56. Minog, rk, N.
 1. Okoń, rk, N, Ot, Wł.
 Opacznia, Kr, N, karp.
 Owies, owiesek (drobne rybki), rk,
 Parma, Kr, = ? brzana.
 38. Picuś, rk.

- Piekielnica (ukleja czar-
na), rk.
49. Piskorz, rk, N, Wł.
27. Płotkà białà, rk, N.
28. Płotkà czerwona, rk, N.
Podleszczyk (picuś), rk.
45. Pstrąg, rk, N, Wł, K.
2. Sandacz, rk, N, Ot, Wł, K.
Sandatka (sandacz), rk.
Sendacz (sandacz), rk.
5. Siekierka, rk, N, K.
Spacznik (karp), rk.
Srołka (młoda świnka) rk.
Stopniak (karp), rk.
17. Sum, rk, N, Kr, Ot, Wł.
48. Szczupak, rk, N, Ot, Wł.
Śledź, rk, = ? ciosa.
50. Śliz, rk, N, Wł, K.
43. Świnka, rk, N, Kr, Ot,
Wł, K.
33. Ukleja białà, rk, N.
34. Ukleja czarna, rk, N, K.
16. Węgorz, rk, N, Ot, Wł.
Wilk (wielki szczupak) rk.

Podali rybacy krakowscy i Dr Nowicki z pod Oświęcima po Niepołomice; Korczyk z pod Dziezic; ks. Otowski z nad ujścia Dunajca (Karsy); p. Wałecki w ogóle z Wisły. Podane przez Marczykewicza i Dra Knera nazwy zdają się być wyjęte z książek. Wałeckiego: byczek, ciosa, owsianka, rap', różanka, sapa, siniec, strzebelka, wzdręga, nie są używane nad Wisłą górną.

Według twierdzenia rybaków krakowskich pojawiła

się brzana we Wiśle dopiero około 1860 r., a przedtem była w tej rzece tylko sama brzanek. Dr Kner nie podał też w swém dziele z r. 1858 z Wisły brzany, tylko brzanek.

Dr Kner przytacza z Wisły 3 gatunki głowacza (n. 8, 9, 10 spisu), dwa z nich z pod Krakowa, ale rybacy krakowscy nie znają nazwy „głowacz“, ani też nie mogli dostarczyć okazów. Wspominają wszakże o „cznebli“, małej rybie z wielką głową, żyjącej pod kamieniami, więc może to będzie jeden z głowaczy. Nazwa cznebla przypomina strzeblę czyli olszanekę, którą Dr Kner przytacza z Wisły pod Krakowem, ale rybacy tutejsi ani tych nazw nie używają, ani też rybki nie znają, która snąc jest dopiero w szląskiej części Wisły powyżej Oświęcima (Now.).

Lipień i pstrąg zdają się być tylko gościnnymi rybami galicyjskiej części Wisły, dostając się do niej z jej górskich dopływów. O lipieniu opowiada też rybak p. S. Wojciechowski, że gdy w listopadzie i grudniu ma się na twardą zimę, lipień schodzi obficie ze Soły i Skawy do Wisły, zaś w przeciwnym razie bywa go mniej, a zawsze tylko młodsze okazy.

Błyskotkę dopiero tego roku stwierdzono jako pospolitą rybę górnej Wisły.

Ryby Wisły znajdują się w zbiorach krakowskich.

Targ rybi odbywa się na Wiśle przy moście podgórskim, w piątek przed szabasem, także na rynku krakowskim. Łososi było tego roku wiele w Wiśle.

W Wiśle pod Wawelem w Krakowie rozpuszczono dotąd: d. 20 kwietnia 1879 r. 7000 łososia bałtyckiego przy współudziale Arcyksięż. Izabelli, d. 17 czerwca 1879 r. 500 karpia, d. 18 kwietnia 1880 r. 4600 troci, d. 3 września 1880 r. podczas pobytu w Krakowie Cesarza 200 węgorząt, a d. 25 października 1880 r. 300 linków. Prócz tego raczyli Jego Ces. Wysokość Arcyks. Fryderyk i Arcyksiężna Izabella d. 4 lutego 1880 r. tu wpuścić własnoręcznie trochę narybku łososia kalifornijskiego, a resztę do 2000 Towarzystwo rybackie. Czy się tu będzie darzył, przyszłość okaże. O rozpuszczonym w kwietniu narybku łososia bałtyckiego donieśli rybacy krakowscy w „Czasie“ z d. 17 czerwca 1879 r., że podczas małego stanu wody na Wiśle widzieli żywe i zdrowe łososięta.

Do łowienia ryb na Wiśle

służą: ciepaczka, dryga, drapaczka, pławaczka, podrywka czyli czerpak, sufota, wierzehówka, węcierz dwu- i jednokrzydły, zalodówka; wiraszka, gruntówka, sznurek, wędka, ość; klep czyli łańcuch z klepkami; do przewozu i przechowu ryb są używane: wanna, kacyrz, skrzynia, pudło i sadzawka ze żwircami; łodzie rybackie są z desek sporządzane.

W Krakowie istnieje Tow. rybackie ku podniesieniu rybactwa krajowego, a w Dębnikach pod Krakowem Stowarzyszenie rybaków, którzy potrzebującym tego są gotowi nieść pomoc w urządzeniu stawów, wyławianiu ryb z jezior, itp.

Wiślicka.

Jazgar

Karaś

Karp

Kiełb

Klon

Lin

Okoń

Piskorz

Płoc

Sandacz

Szczupak

Węgorz.

Podał p. Stenzel z wiślick w Tyńcu, Kole tyńieckim, Kółku, pod Skawiną, w Przegorzalach, Piekarach, Łęgu; łowił sam te ryby na wędkę.

a) Dopływy Wisły z lewego brzegu.

2. Dłubnia.

Brzana, Km.

Kiełb, Km.

Klonka, Km.

34. Klonka ryb. = szweja, N.

Okoń, Km.

Szczupak, Km.

Ukleja, Km.

Podał p. Kromer z pod Mogiły, Dr Nowicki z pod Raciborowic.

Dłubnia wpada pod Mogiłą do Wisły, a poczyna się w Królestwie; na niej są młyny i jazy, wielki jaz w Raciborowicach.

3. Prądnik (dawniej Prandki).

Białka, Tb.

Brzanka, Tb, Stz.

25. Karaś, Tb = siekierka, N.

22. Kiełb, Tb, Stz, N.

Kijanka, Tb.

34. Klonka, Tb, = szweja, N.

Kolka, Tb.

Lipień, Tb.

32. Pstrąg, Tb, = strzebla, N.

Piskorz, Tb.

50. Śliz, Tb, Stz, N.

51. Węgorz, Tb, = kózka, N.

32. Wierzbówka, Tb, = strzebla, N.

Podał p. Tabor i Stenzel ze wsi Prądnika pod Krakowem. Na okazach nadesła-

nych przez p. Tabora, stwierdzone gatunki oznaczone liczbami spisu.

Prądnik zarybiono we wsi d. 16 kwietnia 1880 r. 4000 pstrągów. Nastaje w Królestwie w uroczej dolinie Ojcową, wchodzi ztąd do Galicyi i wpada tu do Wisły pod Dąbiem. W ciągu całego swego biegu przybiera różne nazwy. Mianowicie od granicy do wsi Zielonki zwie się Sułoszówką, od Zielonek do wsi Prądnika Białuchą lub Białką, między wsią Prądnikiem białym a czerwonym ma nazwę Prądnik lub popolicie Wódki, zaś dalej aż do ujścia nazwę Olsza. (W. Marczykiewicz i Karlińskiego).

Dopływy Prądnika:

Górecki potok, zwany w górnym biegu Garlicim potokiem.

Sudoł.

Robotna.

4. Rudawa.

Brzanka, Pc, Stz.

23. Brzana (młode), N.

Jazgar, Stz.

Jaź, Stz.

Karaś, Pc, Stz.

Karp, Pc, Stz.

22. Kiełb, N, Pc.

30. Klonek, N, Pc.

Klonek, Stz.

11. Kolka, N.
Miętus, Stz.
56. Minożek, N.
1. Okoń, N, Pc.
49. Piskorz, Stz, N.
Płoc, Stz.
Pstrąg w Mydlnikach, Stz.
Siekierka, Stz.
Strzebla, Pc.
Sum (czasem), Stz.
Szczupak, Pc.
Śliz, Pc.
33. Ukleja biała, N.
34. Ukleja czarna, N.
? . . . wzdręga, Stz.

Podał Dr Pacuła z pod Mydlnik po Kraków, Stenzel z pod Zabieżowa po Mydlniki, Dr Nowicki z nad ujścia na błoniach krakowskich według okazów dostarczonych mu przez rybaków.

Rudawa nastaje w Królestwie, a wpada w Krakowie do Wisły; kilka odnóg z niej idzie na młyny. Jój dopływami są Szklarka, Krzeszówka z Filipówką.

Stawek na Zwierzyńcu pod Krakowem. Do niego wpuścił 1880 r. dzierżawca p. Łysakowski 100 węgorząt.

a) Szklarka.

? Pałogłowiec.

45. Pstrąg, Pc, N.

Podał Dr Pacuła, Dr Nowicki.

Szklarka wpada pod Dubiem do Rudawy, a poczyna się w Królestwie; obfita

w pstrągi, bo zimna, kamienista i ocieniona. Nad nią znajduje się w malowniczej dolinie pstrągarnia hr. Artura Potockiego, zasilana wodą źródlaną ze skały tryszczącą, a założona przed 30 laty przez śp. Dra Radziwiłłowskiego. Chowany tu narybek pstrąga dyrektor Stan. Kluczycki rozpuszcza tysiącami w Szklarce i Krzeszówce, o ile jest zbyt czysty dla użytku Hrabstwa. W Dubiu nauczyli się w listopadzie 1880 roku rybacy krakowscy Franciszek i Maksym Sasorski zapładniać ikrę, aby takowej dostarczali Tow. rybackiemu z ryb wiślanych i nie było potrzeba sprowadzać jój z zagranicy.

b) Krzeszówka.

Zimny i kamienisty strumień w uroczej dolinie Czerny. W górnym biegu żyją tylko:

Pałogłowiec

Pstrąg

Strzebla

zaś niżej do ujścia do Rudawy:

Brzanka

Kiełb

Klon

Płotka

Śliz.

Podał Dr Pacuła.

c) Filipówka.

Brzanka

Kiełb

Pałogłowiec
Strzebla
Śliz.

Podał Dr Pacuła.

Miłańówka.

Rudno.

Regulec.

Czechło.

Ryby?

5. Przemsza

od Mysłowic po ujście do Wisły, odgranicza Galicyą od Szlązka pruskiego.

Cyrta, rk.

Karp, Mr.

Klonek, rk.

Miętus, Mr.

Minog, Mr.

Okoń, rk.

Olszanka, Mr.

Owiesek, Mr.

Piskorz, Mr.

Płotka, Mr.

Szczupak, rk.

Śliz, Mr.

Świnka, rk.

Węgorz, rk.

Rak, Mr.

Podali rybacy krakowscy,
Dr Marczykiewicz.

b) Dopływy Wisły z prawego brzegu; nastają przeważnie w Karpatach, tylko Dunajec z Popradem w Tatrach.

6. Białka (Biała).

Dubiel, Rb.

Jazgar, Rb.

Jelec, Rb.

Jesiotr (czasem), Rb.

Karaś, Rb.

Karp, Kr, Gb, Rb.

Kiełb, Rb.

Kliń, Kc, = kleń, Rb.

Kózka, Rb.

Lin, Gb, Rb.

Lipień, Rb.

Łosoś, Gb, Rb.

Okoń, Gb.

Parma, Kc, = brzana, Rb,

Piskorz, Rb.

Płoc, Rb.

Pstrąg, Gb, Rb.

Siekierka, Rb.

Strzebla, Rb.

Sum, Kc, Rb.

Szczupak, Gb, Rb.

Śliz, Rb,

Świnka, Kc, Rb.

Węgorz, Gb, Rb.

Podał p. Korczyk z pod
Dziedzic, p. Rabel i Giebner.

Białka zaczyna się na Podgórzu we wschodniej debrze pod Klimezakiem powyżej wsi Bystra. Uchodzi do Wisły pod Kaniowem na potrójnej granicy Galicyi, Szlązka austriackiego i pruskiego. Bieg jój na długość 4 mil dzieli Galicyą od Szlązka austriackiego. Po obu jój brzegach kwitnie hodowla karpi w stawach, rozgłośnij dobroci,

szczególne w Kaniowie i Neu-
hof. Według E. Giebnera ma
w górnym biegu przez niemal
2 mile wodę czystą i dla ryb
łososiowatych zdrową, zaś da-
lej przez jakie pół mili po-
między wsią Nikelsdorf a Bil-
skiem wodę zatrutą odpły-
wami fabrycznymi i z tego
powodu dla ryb zabójczą;
za Bilskiem w odległości $\frac{3}{4}$
mili woda znów się oczyści
i sprzyja życiu różnych ryb,
ale pstrąg tu już tylko sa-
mopas, a losoś zdarza się
jeno po powodziach.

Z brzegu prawego czyli
galicyjskiego dopływają do
Białki:

- a) Krzywa
- b) Leszczyn z pot. Złoty
- c) Straconka.

Ryby?

Łękawka.

Gospodarstwa stawowe.

Ryby?

7. Soła.

- Bazgier, Ps.
Boleń, Ps.
Brzanka, rk, Ps.
Cyrfka = czarownica, Ps.
42. Czarownica, Ps, cyrta, N.
Dubiel, Rb.
Głowacz, Rb.
Jazgar, rk, Rb.
Jazgier = bazgier, Ps.
Jazik, Ps.

Jaź, rk.

Jelec, rk, Rb, wyżej Po-
rąbki zwany kleniem.

Karaś, Ps, Rb.

Karp, rk, Rb, ze stawów Ps

Kiełb rk, Ps, Rb.

Klempak (osoś z szczęką
hakowatą), Ps.

Kleń, Rb, = jelec, Ps.

Kłonek, rk.

Kolaczka, Ps, kolka, rk.

Kózka, Rb.

Leszcz (niżej Kobier-
nic), Ps.

Lipień, rk, Ps, Rb, Ch.

Lin, Rb, ze stawów Ps.

Łosoś, rk, Ps, Rb, Ch;

młody zwany pstrą-
giem, Ps.

Miętus, rk, Ps, Rb.

Minożek, Rb.

Okoń, rk, Ps, Rb.

Parma, Ps, brzana, rk, Rb

Piaskówka (młoda świni-
ka), Ps.

Piskorz, Ps, Rb.

Płotka, Ps, = płoć, Rb.

Podleszczyk, Ps.

Podluskwa (czarown.), Ps

Podlustwa (czarown.), Ps.

Pstrąg, rk, Ps, Rb, DŻ.

Pstrąg rzeczny i strumy-
kowy, Ch.

Pstrąg (młody losoś), Ps.

Pstrzelega, Ch.

Siekacz pod Chrzano-
wem = siekierka, Ps.

Siekierka niżej Kęt, Ps.

35. Słonecznica, Ps, = bły-
skotka, N.

Strzewęga, Ps, = strzebla, Rb.

Sum, Rb, nie ma Ps.

Szczupak, rk, Ps, Rb.

Śliz, Rb.

Świnka, rk, Ps, Rb, Ch.

33. Ukleja, Ps, ukleja biała, N Węgorz, Ps, Rb, Ch.

? . . . Wzdreğa, Ps, Rb.

Podali rybacy krakowscy znad ujścia, Chorubski z okolicy Wilamowic, Piasecki od ujścia do Kobiernic, Dyrekcyja dóbr arcyksiąż. w Żywcu z górskich dopływów Soły i Koszarawy, Rabel w ogólności z Soły.

Dotąd tylko 3 gatunki stwierdzono na okazach od p. Piaseckiego; słonecznica nazywa się tak samo na Szląsku, zaś nad Wisłą pod Krakowem błyskotką, a koło Stanisławowa kaczoryną.

Soła nastaje według W. Pola z połączenia górskich potoków, które biją pod Beskidem, a w jeden prąd zlały się około wsi Rajczy; według Marczykiewicza ma źródło na wschodnim stoku góry Ochodzito. Zabiera w swym biegu po Żywiec многие potoki górskie obfitujące w pstrągi. Wychodzi z gór powyżej Kęt na równie, i wpada po 11 milowym biegu do Wisły pod Krukami poniżej Oświęcima. Łoże jęj kamieniste, wody nagłe, bo z krótkich, wyso-

kich i sromych działów spadające. Dolina jęj po Kęty ścieśniona, dalej poczyną się rozszerzać. Wzbiera nagle, obrywa wtedy swe wyższe brzegi z kamieńca i psuje pola już od Kęt; wezbraną splawiają drzewo z gór. Jest rybna i zawiera tarliska łososia, pstrąga, świnki, cyrty. Kanał z nięj zaczyna się w Czańcu i idzie przez Osiek, Grojec.

Narzędzia rybołowcze według pana F. Piaseckiego: a) w górach do Kobiernic używają włoka i saka, zaś b) od Kobiernic do ujścia Soły są w używaniu: sieć, grabacz, podrywka, ość trójzębna, samotrzask przy młynach. Łodzie rybackie są zbite z 4 desek, z których dwie stanowią dno a dwie boki.

Dla Soły istnieje w Oświęcimie Oddział Towarzystwa rybackiego. Dyrekcyja dóbr arcyksiążęcych w Żywcu stara się o chów pstrągów w Kamesznicy i Żabnicy. W Sole i Koszarawie pod Żywcem rozpuszczono d. 25 stycznia 1880 r. narybek łososia kalifornijskiego w ilości 100 sztuk, tamże i w Kamesznicy d. 20 kwietnia 1880 r. narybku łososia bałtyckiego 45000. Nad dolnym biegiem Soły i jęj dopływów liczne gospodarstwa stawowe, jak nad Białką, Łękawką, pod

Wilamowicami. Ck. Starostwo
w Żywcu wzbronilo w r. 1880
łowienia pstrąga w Sole pod-
czas tarła do końca listopada.

a) Dopływy Soły od Oświę-
cima po Żywiec:
Górna.

Karaś
Karp
Kiełb
Lin
Okoń
Piskorz
Szczupak
Śliz.

Ryby te wychodzą ze sta-
wów podczas wylewu.

Podał p. Piasecki.

Stawy w Osieku.

35. Słonecznica, Ps.

33. Ukleja, Ps.

Bulówka.

Karaś
Karp
Kiełb
Lin
Okoń
Piskorz
Słonecznica
Śliz
Węgorz.

Ryby te wychodzą ze sta-
wów podczas wylewu.

Podał p. Piasecki.

Domaczka

Wielka Puszcza

Mała Puszcza

Ponikwa

Isepnica

Łękawka

Żylca

Godziska

Rastoka wielka

Kalonka

Kalna

Żarnówka

Ryby?

b) Dopływy Soły powyżej
Żywca do Rajczy:

Koszarawa, najw. dopływ Soły.

Trzebinka

Przyłęków

Pewlica

Sopotnia

Sopotnia mała

Juraszkowa

Sopotnia wielka

Uszczawny

Kotarny

Cebula

Marszałkowa

Pewelka

Kiełbasów

Krzyżowa

Krzyżówka

Glinna

Gurowa

Pilsko

Przybilki

Bystra

Cicha

Leśna

Twardorzeczka

Doliny

Malinowska

Rybny

Radziechówka

Bystra

Juszczyńska
 Przybędza
 Cięcinka
 Żabnica; tu chów pstrągów.
 Romanka
 Studenczany
 Boracze
 Rastoka
 Glinna
 Zimnawoda
 Timionka
 Kamesznica; tu chów pstrągów.
 Janoszka
 Głęboki
 Złatna
 Bystra
 Czerwonczany
 Sikorzany
 Sucha Nielewia
 Milówka
 Nickulina

c) Dopływy Soły od Raj-
 czy w górę:

Cicha, pod Ujsolem.
 Danielka
 Bystra
 Straceniec
 Gawłowski
 Ryzanka
 Glinka
 Dzielona woda
 Przysłop
 Rycerka
 Rycerki
 Radeczki
 Markówka
 Plaskórowka
 Cianków
 Ślanica, pod Solem.

Czerna
 Złomany
 Stańcówka, z pod góry
 [Ochodzito.

Nazwy przytoczonych dopły-
 wów Soły podała Dyrek-
 cya dóbr arcyksiąż. w Żyweu;
 według niej żyje pstrąg w gór-
 skich dopływach Koszarawy
 i górnej Soły.

Jakie inne ryby?

8. Skawa.

Barma (brzanka żółta), Nm.
 Brzana, N, rk, Nm, Bdn, Stb.
 Brzanka, rk, WMś, SMś.
 Cyrta, rk, Nm.
 Głowacz, Stz, Nk, WMś,
 SMś, Bdn.
 Guc, Stb, = głowacz.
 Jazgar, rk, Nm.
 Jaź, rk.
 Jelec, N, rk, Nm, WMś, SMś,
 Bdn, Stb.
 Karp, rk, WMś, ze stawów Nm
 Kielb, N, rk, Nm, WMś, SMś, Stb
 Kleń (zwyczajny), Nm.
 Klęk, Stb, = łosoś.
 Klonek, rk.
 Kolka, rk.
 Lipień, N, rk, WMś, SMś, Stb.
 Łosoś, N, rk, Nm, WMś, SMś, Stb
 Miętus, rk, Nm, WMś, SMś, Stb
 Okleja, Nm.
 Okoń, rk, Nm.
 Ostry bartek s. okoń, Stb.
 Parma, Stb.
 Piskorz, Nk.
 Pleta, N.

Płeć s. pletka, Stb.

Płoc, Nk.

Podrybek (łosoś), Stb.

Pstrąg, N, rk, WMś, SMś,
Bdn, Stb.

Strzewęga, N, Bdn, Stb =
strzebla, Nm, WMś, SMś

Szczupak, rk, Nm, Stb.

Śliz, N, rk, WMś, Nm,
SMś, Bdn, Stb.

Średnica (mł. świnka), Nm

Świnka, N, rk, Nm, WMś,
SMś, Stb.

Uklej, WMś, SMś.

Ukleja biała, rk.

16. Węgorz, N, rk, Nm, WMś,
SMś, Stb.

Węgorka (minog), Stb.

Żabiak (kleń z wielkim
łbem), Nm.

Podali rybacy krakowscy znad ujścia, p. Naimski zpod Zatora do Wadowic, Dr Nowakowski zpod Suchy, Dr Nowicki zpod Makowa, p. S. Stobiecki od Makowa do ujścia Skawicy, p. J. Bednarski zpod Jordanowa, Wydział Rady powiatowej i c. k. Starostwo w Myślenicach.

Skawa jest wodą górską, rwącą, zbiera gwałtownie i szybko jak Soła, ma łożę na górnym biegu kamieniste lub skaliste, dostarcza tarlisk rybnom łososiowatym, cyrcie, śwince, kleniowi, brzance, ciągnącym tam z Wisły. Ma źródła pod grzbietem samego Beskidu i pod wodnym dzia-

łem, w lasach Podwilku powyżej Spytkowic, według Marczykiewicza na wschodnim stoku góry Makowa. Zabiera w swym biegu na 13 mil długim liczne strumienie, wydobywa się z gór koło Wadowic i wpada do Wisły pod Smolicami, naprzeciw Jankowic. Nad jej dolnym biegiem gospodarstwa stawowe. Pod Jordanowem zwie się według J. Bednarskiego „Czarna“ i płynie swolna.

Dla Skawy istnieje w Suchy Oddział Towarz. rybackiego i używa pstrągarni hr. Braniczkiego. Pod Suchą rozpuszczono w r. 1880 dnia 10 marca w Skawie 100 łosiąt kalifornijskich, d. 21 do 23 kwietnia w Skawie 2000 narybku łosiosia bałtyckiego, w Skawie, Skawicy i Stryszawce 4379 pstrągów a 8066 łosiosipstrągów.

C. k. Starosta p. Olszewski w Wadowicach nie dopuścił tego roku połowu świnki na Skawie podczas tarła w drugiej połowie kwietnia, później zakazał łowić łosiosia i pstrąga do końca listopada, aby się wytarły.

Dopływy Skawy:

Wieprzówka.

Nastaje pod wsią Rzéka. Strzebla, N.

Podał Dr Nowicki.

Wielka rzeka
 Wysoka woda
 Hoczenka
 Ponikiewka
 Stryszówka
 Jachówka.
 Ryby?
 Stryszawka z Lachówką.
 Wpada do Skawy poniżej
 Suchy.
 Głowacz
 Piskorz
 Płoc.
 Podał Dr Nowakowski.
 Skawica
 Wypływa na Babięj Górze
 a wpada do Skawy powyżej
 wsi Biała, a poniżej wsi Zabi-
 bielna.
 Brzana
 Guc
 Jelec
 Kielb
 Lipień
 Ostry bartek s. okoń
 Parma
 Plet s. pletka (kilka gat.)
 Pstrąg (słoneczny czyli jasny
 i lasowy czyli ciemny
 Strzewęga
 Śliz
 Świnka
 Wegorz.
 Podał S. Stobiecki.
 Dopływy Skawicy:
 Rotnia
 Sołtysia Skawica
 Górnia Skawica
 Wilcznawka

Magórka
 Korczynki
 Jaworzyna
 Zimna dziura
 Markow
 Skawica
 Zadeńka
 Wieprzec.
 Ryby?
 Bystrzanka.
 Brzana
 Głowacz
 Jelec
 Pstrąg
 Strzewęga
 Śliz.
 Podał J. Bednarski.
 Jastrzębnik
 Strącze
 Ryby?
 Malejówka.
 Brzana
 Głowacz
 Jelec
 Strzewęga
 Śliz.
 Podał J. Bednarski.
 Stachorówka
 Pożega
 Wsiowy potok.
 Ryby?

9. Skawinka.

Brzana, rk.
 Brzanka, rk.
 Cyrta, rk.
 Jazgor, rk.
 Jaż, rk.
 Jelec, rk.

Karp, rk; nie ma, Stz.

Kielb, rk.

Klonek, rk.

Kolka, rk.

Miętus, rk.

Okoń, rk.

Piskorz, Stz.

Płotka, rk.

Szczupak, rk.

Śliz, Stz.

Świnka, rk.

Ukleja, rk.

Węgorz, rk.

? . . . wzdręga, Stz.

Podali rybacy krakowscy znad ujścia, p. Stenzel zpod Skawiny.

Skawinka jest raczej wielką podgóorską strugą, niż rzeką. Powstaje z dwu potoków, z których jeden płynie zpod zamku Lanckorony, a drugi zpod wsi Polanki, a które łączą się z sobą powyżej Radzieszowa, poczem Skawinka po krótkim biegu ucho- dzi do Wisły powyżej Tyńca (Pol).

Cedron.

10. Wilga.

Brzanka, Stz.

42. Cyrta (mała), N, rk.

Jazgar, rk.

31. Jelec, N, Stz.

22. Kielb, N, rk.

30. Klonek, N, rk.

11. Kolka, N.

Miętus, rk.

1. Okoń, N, rk.

27. Płotka biała, N, rk.

28. Płotka czerwona, N, rk.

25. Siekierka, N, rk.

48. Szczupak, N, rk.

Świnka, rk.

33. Ukleja biała, N, rk.

34. Ukleja czarna, N, rk.

Podał Dr Nowicki znad ujścia według okazów dostarczonych mu przez rybaków krakowskich; p. Stenzel zpod Zakrzówka.

Wilga jest krótka podgórska struga, płynie od wsi Zbydniowie i ma ten obyczaj, iż przed słotą jeszcze wzbierać zwykła, zkąd też według Pola jej nazwa wilga. Wpada do Wisły na Ludwinowie pod Krakowem.

Jeziora

skarbu Niepołomickiego w gminach Wola Batorska, Zabieżów, Wola Zabieżowska, Niepołomice.

29. Jezlica s. jozica, Ksl, jaż, N
Karaś

Karp

35. Kuhleja, Ksl, błyskotka, N
Leszcz

Lin

Okoń

Płóć

Szczupak.

Podał c. k. nadleś. Kiesel i udzielił okazów jezlicy oraz kuhleji do stwierdzenia gatunku.

11. Drwinka.

Brzanka

Jelec

Karaś

Kiełb

Miętus

Okoń

Strzebla

Szczupak

Śliz

Świnka

Węgorz.

Podał Wydział Rady powiatowej w Bochni.

12. Raba.

Brzana, rk, WMś.

Brzanka, rk, WMś, Kl, SMś.

Cyrta, rk.

Głowacz, Kl, WMś, SMś.

Jazgar, rk.

Jaż, rk.

Jelec, rk, WMś, Kl, SMś;

w okolicy Raby niżniej oraz Mszany Żłs.

Karaś, WMś.

Karp, rk, WMś, Kl.

Kiełb, rk, WMś, Kl, SMś.

Klonek, rk.

Kolka, rk.

44. Lipień (pod Bochnią), N, WMś, Kl, SMś.

Łosoś, WMś, Kl, SMś.

Miętus, rk, WMś, Kl, SMś.

Okoń, rk, WMś.

Płotka, rk.

Pstrąg, rk, WMś, Kl, SMś; w okolicy Raby

niżniej oraz Mszany dolnej (Żłs); od Raby wyżniej do Zarytego (Kpc).

Siekierka, WMś.

Strzebla, WMś, Kl, N, SMś.

Szczupak, rk, WMś, Kl, SMś.

Śliz, rk, WMś, Kl, SMś.

Świnka, rk, WMś, Kl, SMś.

Ukleja, rk, Kl, = uklej, WMś, SMś.

Węgorz, rk, WMś, Kl, SMś.

Podał Dr Żuławski i Dr Kopernicki z górnego biegu, p. Klebert i Wydział Rady powiatowej, oraz c. k. Starostwo w Myślenicach, Dr Nowicki zpod Bochni, rybacy krakowscy znad dolnego biegu.

Dla Raby istnieje Oddział Tow. rybackiego w Bochni. W r. 1880 rozpuszczono narybku pstrąga d. 9 kwietnia w Rabie pod Nieznanowicami (Gdów) 2000.

Raba nastaje w górach powyżej wsi Sieniawa, a dopływy jej z północnych stoków góry Biernatki łączą się z nią około wsi Mszana dolna. Zabiera krótkie potoki i wlewa się po 16 milach biegu do Wisły pod Ujściem solném. Wychodzi z gór około Myślenic. Łoże jej kamieniste, prąd po Bochnię szybki, dalej wolny. Wysoki jaz pod Winiami przeszkadza ciągowi ryb z Wisły do Raby.

Stawy w okolicy Myślenic.
Karp
Lin.

Podał Wydział Rady powiatowej w Myślenicach.

Dopływy Raby:

Mszanka.

Jelec

Pstrąg.

Podał Dr Żuławski.

Poręba, do Mszanki.

Pstrąg.

Podał Dr Kopernicki.

Słonka, do Raby.

Drobne ryby (jakie?).

Podał Dr Kopernicki.

Ponieczanka.

Pstrąg, powyżej ujś. Rdzawki.

Rdzawka.

Pstrąg.

Podał Dr Kopernicki.

Stradomka.

Brzanka, Pch, WBeh,

Jelec, Pch, WBeh.

Karaś, WBeh.

Kielb, Pch, WBeh.

Miętus, WBeh.

Okoń, WBeh.

Strzebla, WBeh.

Szczupak, Pch, WBeh.

Śliz, WBeh.

Świnka, Pch, WBeh.

Węgorz, Pch, WBeh.

Podał p. Przychocki zpod Dąbrowicy, Wydział Rady powiatowej w Bochni zpod Łapanowa do Tarnawy.

Babica, potoczek w Bochni.
Bezrybny, dla ścieków miastowych i solanki.

Podał dyrektor gimnaz. p. Biłous.

13. Gropka.

Brzanka

Jelec

Karaś

Kielb

Miętus

Okoń

Strzebla

Szczupak

Śliz

Świnka

Węgorz.

Podał Wydział Rady powiatowej w Bochni.

Stawy w Słotwinie.

Karp

Kielb

Lin

Okoń

Szczupak.

Podał p. Treszka.

W Słotwinie istnieje zakład rybny z czasów śp. hr. Żelińskiego; obecnie korzysta z niego bocheński Oddział Tow. rybackiego. W r. 1880 wpuszczono tu do stawów d. 9 kwietnia 1000 narybku pstrąga.

14. Uświca.

Brzanka

Jelezak

Jelec
 Jukla
 Karp
 Kielb
 Miętus
 Okoń
 Siekierka
 Szczupak
 Śliz
 Węgorz.

Podał p. Treszka z pod Jasienowa, Borzęcina i Brzeska.

W r. 1880 rozpuszczono narybku pstrąga d. 9 kwietnia w Uszwicy pod Pomianowem powyżej Brzeska 1000, zaś 3 maja pod Okocimem 6000. C. k. Starosta p. Pfau nie dopuszcza niszczenia ryb.

15. **Dunajec**

od ujścia po Nowy targ.

- Białka, Mi.
 Bielizna (ukleja biała) Mr.
 Blakówka (mł. świnka) Wj
 Boleń, Mr, Ot, Wj, Mi, Hb.
 23. Brzana, N, rk, Hł, Mi, Hb.
 Brzana większa, Mr.
 Brzana wiślanka, Wj.
 Brzana dunajcowa, Wj.
 Brzana mniejsza, Mr.
 Brzanka, rk, Ot, Hb.
 Ciernik (kolka), Hb.
 Cyрта, rk, Mr, Mi, =
 certa, Ot, Hb.
 Dészczówka (uklój), Hb.
 8. Głowacz, N, Mr.
 10. Jazgar, rk, Hb.

Jaświca, Mi.

Jaź, rk, Hb.

Jaźwica, Ot.

31. Jelec, N, rk, Mr, Ot, Hł,
 Wj, Mi, Hb.
 Jesiotr, Hb. Ot.
 Karaś, Hb.
 Karp, rk, Hb, Ot.
 22. Kielb, N, rk, Mr, Wj, Mi, Hb
 Klep (łosoś z hakowatą
 szczęką), N.
 Klonek, rk, Hb.
 Kolka, rk, Mi, Hb.
 Koza, Mr, Hb.
 Leszcz, Hb.
 Leść, Mi.
 Lin, Hb, Ot.
 44. Lipień, N, Mr, Hb, rk,
 Hł, Wj.
 Liszcz (leszcz), Wj.
 46. Łosoś, K, N, Mr, Hł, Wj,
 Hb, rk, Ot.
 Miętus, Mr, Hł, Wj, Hb,
 rk, Ot, miętos, Mi.
 Okoń, Mr, Wj, rk, Ot,
 Mi, Hb.
 Osos, Mi.
 Molawka (mł. świnka) Wj.
 Piskorz, Hb.
 Płocica (kielb), N.
 Płoc, Ot, Hb.
 Pocica, Mi.
 Podeszwa (leszcz), Hb.
 43. Podusta, N, = podustwa,
 Wj, = poduswa, Mi.
 45. Pstrąg, N, rk, Mr, Hł, Wj, Mi
 Sandacz, Hb, rk.
 34. Siekierka, N, = ukleja
 czarna.
 Siekierka, Mi, Hb.

32. Strzebla, N, Mr.
Sum, Hb, Ot.
Szczupak, Mr, Hb, rk,
Ot, Mi.
Ślipak (rodzaj okonia) Wj
50. Śliz, N, = sliż, Mi, Hb.
Świnka, N, Mr, Hl, rk,
Ot, Wj, Mi, Żłs, Hb.
Ukleja biała, rk, Mr, Hb.
Uklej, Mi.
16. Węgorz, N, Mr, Hb, rk,
Ot, Hl, Mi.
Zmarzlica (kielb), N.

Podał Dr Nowicki zpod Nowegotargu i Krościenka według okazów łowionych przez rybaków, hr. Marassé zpod Marcinkowic, p. Hołub zpod Starego Sącza, Wiewjowski zpod Czehowa, Habicht zpod Tarnowa, rybacy krakowscy znad dolnegu biegu, ks. Otowski znad ujścia Dunajca do Wisły (Pałuszyce), prof. Morawski zpod Zakliczyna.

Według Dra Żuławskiego największy połów łososia koło Łącka. Nad innemi rybami przeważa świnka.

Dla Dunajca istnieją 3 Oddziały Tow. rybackiego: a) w Tarnowie, b) w Nowym Sączu, c) w Nowymtargu.

Narybku rozpuszczono tego roku w Dunajcu pod Wielką wsią dnia 22 kwietnia 1000 pstrążąt i 1000 karpiać, pod Bobrownikami dnia 5 maja 5000 karpiać, pod Nowym-

targiem dnia 5 maja 2000 pstrążąt.

Dunajec (Donajec) z swemi dopływami jest istném eldorem ryb łososiowatych i po Sanie największy dopływ Wisły, albowiem bieg jego zajmuje 34 mil. Uchodzi pod Gręboszowem do Wisły. Pod Nowymtargiem dzieli się na Dunajec czarny i biały, których źródła biją na Podhalu w Tatrach. Dunajec biały powstaje pod Poroninem z Zakopianki i Porońca. Wychodzi z gór około Wojnicz. Prąd jego w górze rwący, dno po Wojnicz skaliste lub grubo kamieniste, od Siedlec piaszczyste, w końcu muliste. Słynie z połowu łososi, jak żadna inna rzeka, obfitując także w inne ryby.

Jeziora i wody stojące przy ujściu Dunajca do Wisły.

Biały karp

Karp

Karaś

Lin

Okoń

Szczupak.

Podał ks. Otowski z Gręboszowa.

Dunajeczyska pod Czehowem.

Karaś

Linka (lin)

Okoń

Piskorz
Szczupak
Ślipak.

Podał p. Wiejowski.

Dopływy Dunajca:

1) Biała (dunajcowa).

Brzana, Hb.
Głowacz, Kc.
Jelec, Kc.
Kiełb, Hb.
Lipień, Hb.
Marena, Kc.
Miętus, Hb.
Minożek, Hb.
Pstrąg, Kc.
Śliz, Kc, Hb.
Węgorz, Hb.

Podał ks. Kaczmarczyk
znad górnego biegu po Gry-
bów, p. Habicht zpod Bobowy.

Do Białej wpuszczono d. 22
maja 1880 r. przy jej ujściu
pod Tarnowem 2000 lipieniąt,
tu d. 28 kwietnia 1880 r.
5000 karpiąt, a pod Grybo-
wem d. 25 kwietnia 1880 r.
6000 pstrążąt.

Biała ma swe źródła pod
samym Beskidem powyżej wsi
Bieliczna, a wpada po 11 mi-
lowym biegu do Dunajca koło
Tarnowa pod wsią Białą.

Wątok.

23. Brzana

30. Klonek.

Okazów tych ryb udzielił
prof. Przybyłkiewicz.

Według p. H. Müldnera
Wątok nie ma ryb godnych

wzmianki, ujście jego pod
Tarnowem do Białej zanie-
czyszczone, a powyżej stan
wody jest tak mały, że nie-
mal regularnie w lecie wy-
sycha.

2) Łososina.

Brzanka, Pch, Żłs.
Głowacz, Pch.
Jelec, Pch, Żłs.
Kiełb, Pch.
Łosoś, Pch.
Miętus, Pch.
Podrybek (pstrąg), Żłs.
Pstrąg, Pch, Żłs.
Strzebla, Pch.
Świnka, Pch.
Węgorz, Pch, Żłs.

Podał p. Fr. Przychocki
zpod Łososiny dolnej, z po-
lecenia Wydziału Rady pow.
w Bochni, i Dr Żuławski.

Według Dra Żuławskiego
pstrąg dochodzi wielkości ło-
sosia i zwie się podrybkiem.
W górskich dopływach (ja-
kich?) Łososiny pstrąg obfity.

Łososina, strumień bystry,
sprzyjający pstrągowi. Bierze
swój początek z gór Dobry
i Tymbarku. Ujście jej pod
Witowicami.

3) Kamienica.

Brzanka

Jelec

Świnka.

Podał fizyk Dr Żuławski.

Kamienica służy za do-
godne tarliska dla świnki.

W Kamienicy rozpuszczono dnia 5 stycznia 1880 r. 4900 narybku łososia kaliforn.

4) Poprad.

Brzana

Jelec

Lipień

Łosoś

Miętus

Pstrąg

Świnka

Węgorz.

Podał p. Hołub zpod Starogo Sącza.

Dr Kner przytoczył z Popradu na Węgrzech głowacza szczupłoustego i minoga rzeczynego (Petr. fluviatilis).

Poprad (Poprut u Kromera) nastaje w Tatrach po węgierskiej stronie z jeziora Popradowego, zawierającego pstrągi, jak Morskie oko. Przepłynąwszy dolinę Spizką, wstępuje koło Leluchowa na granicę Galicyi i łączy się z Mniszek, dalej już cały ziemią galicyjską aż do Dunajca pod Starym Sączem. Bieg jego 20 mil długi, spadek nagły, łożo zrazu skaliste, dalej grubo kamieniste.

5) Białka (dunajcowa).

Brzana, Kp.

Głoc, Kp.

Jelec, Kp.

Lipień, Kp.

Łosoś, N, Kp.

Podustwa, Kp.

45. Pstrąg, Kp, N.

Strzebla, Kp.

Węgorz, Kp.

Zmarzlica, Kp.

Podał p. J. Komperda, Dr Nowicki znad Morskiego oka.

Białka wypływa w Tatrach z wysokiego Morskiego oka w krainie turni i odgranicza polskie Tatry od Węgier; wpada do Dunajca poniżej wsi Dębna.

Morskie oko w Tatrach. Pstrągi śliczne, ale małe. N.

6) Biały Dunajec.

Brzana, Kp.

Głoc, Kp.

44. Lipień, N, Kp.

46. Łosoś, N, Kp.

Podustwa, Kp.

45. Pstrąg, N, Kp.

32. Strzebla, N, Kp.

Węgorz, Kp.

Zmarzlica, Kp.

Podał Dr Nowicki z Poronina i Szafar według okazów 1866 r. tam łowionych, zaś J. Komperda znad ujścia.

Biały Dunajec nazywa się tak od Nowogotargu do wsi Poronin, tu zaś dzieli się na Zakopiankę (wodę Zakopiańską) i na Poroniec, z których powstaje.

Potoki Białego Dunajca:

a) Sołtysi potok,

Gleicianowski potok,

Bustryczański potok,

płynące do niego na zastrzał

we wsi Biały Dunajec i Szafłary, wysychają często w lecie, przeto nie nadają się do zarybienia.

b) Zakopianka: Pstrąg.

Jój dopływy:

1. Oleczysko p.: Pstrąg
2. Biała woda: Pstrąg
3. Bystrzański pot. s. Bystre zawiera koło hamer zakopiańskich żuźle, szkodliwe rybom.

c) Poroniec: Pstrąg.

Jego dopływy od południa z lasów:

1. Cicha woda s. potok Filipeczański z Przyporniakiem: Pstrąg
2. Czarny potok: Pstrąg
3. Skalnity potok: Pstrąg
4. Sucha woda, ginie w środku biegu swego między szczelinami wapienia.

Podał p. A. Uznański.

Zakopianka (Biała woda) z dopływami.

9. Głowacz
44. Lipień
46. Łosoś
45. Pstrąg
32. Strzebla.

Podał Dr Nowicki według okazów zebranych.

7) Czarny Dunajec.

- Brzana
Głoc
Jelec
Lipień

Łosoś
Podustwa
Pstrąg
Strzebla
Węgorz
Zmarzlica.

Podał J. Komperda.

Czarny Dunajec płynie z gardła ciemnej pieczary w uroczej dolinie Kościelskiej w Tatrach. Wody jego czyste, zimne, łożo kamieniste.

Dopływy jego:

a) Lepietnica

Brzana
Głoc
Jelec
Lipień
Łosoś
Podustwa
Pstrąg
Strzebla
Węgorz
Zmarzlica.

Podał J. Komperda.

b) Rogoźniczek.

Brzana, Kp.
Głoc, Kp.
Jelec, Kp.
Lipień, Kp.
Łosoś, Kp.
Podustwa, Kp.
Pstrąg, Kp.
Strzebla, Kp.
Węgorz, Kp, Uzn.
Zmarzlica, Kp.

Podał J. Komperda i p.

A. Uznański.

Potoczek Skrzypne wpada do Rogoźniczka, a ten do Rogoźnika.

c) Piekielnik.

Brzana
Głoc
Jelec
Podustwa
Strzebla
Węgorz
Zmarzlica.

Podał J. Komperda.

16. **Breń,**

wpada do Wisły w Ostrówku.

Jazgarz
Jaź
Karp
Kielb
Kleń
Leszcz
Lin
Miętus
Okoń
Podleszczyk
Szczupak
Węgorz.

Podał Wydział powiatowy w Mielcu znad ujścia. Według p. Bełdowskiego nierybna.

Breńka.
Żabnica.
Ryby?

17. **Wisłoka.**

Białka, Bd.

36. Boleń, N, Stz, WML.

Brzana, WML.
Brzanka, WML.
Brzanka wielka, Stz, WPz.
Brzanka mała, Stz, Kd.
Jazgar, Stz, WPz, WML.
Jaź, WML.
Jelec, Stz, Bn, Kd, WPz, WML.
Jesiotr, Kd.
Karp, WPz, WML.
Kielb, Stz, Kd, WML.
Kleń, WPz, WML.
Kłonek, Stz, Kd.
Kobyła (? cyrta), Kd.
Leszcz, Kd, WML.
Lipień, Kd.
Łosoś Kd.
Miętus, Stz, Kd, WML.
Okoń, Stz, Kd, WPz, WML.
Piskorz, Stz.
Płoc, Stz, Bn, WPz, WML.
Podleszczyk, WML.
Podustwa, WPz,
Pstrąg, Stz.
Sandacz, Kd, WML.
Sum, Bn, WML.
Szczupak, Stz, Kd, WML.
Śliz, Stz.
Świnka, Stz, Kd, WPz, WML.
Uklej, Stz.
Ukleja, Kd, WML.
Węgorz, Stz, Kd, WPz, WML.
Podał p. Stenzel zpod Pilzna, Jasła i Żmigrodu, według okazów na wędkę łowionych; Wydział powiatowy w Mielcu zpod Kliszowa i Gałuszowie, Wydział powiatowy w Pilźnie, c. k. nadleśniczy Kudasiewicz i p. Bieniasz zpod Brzostka do Jasła. Bo-

lenia stwierdzono na okazie nadesłanym przez p. Stenzla.

Wisłoki ujście pod wsią Glinik mały, bieg do 20 mil długi, z gór wychodzi około Pilzna, a pod Jasłem dzieli się na Ropę, Wisłokę i Jasień. Wisłoka ma źródła pod Beskidem powyżej wsi Cichany i nosi od źródeł aż do połączenia się swego z rzeczką Jasłem i Ropą nazwę Dębówki.

Dla Wisłoki istnieje Oddział Tow. ryb. w Jasle.

Wody stojące pod Kliszowem i Gałaszowicami.

Kaczoryna

Karaś

Karp

Kielb

Lin

Okoń

Piskorz

Szczupak.

Podał Wydział powiatowy w Mielcu.

Dopływy Wisłoki:

Wielopolka s. Brzeźnica.

Jelec

Karp (ze stawów)

Kielb

Strzebla

Szczupak

Śliz

Świnka (obfita)

Węgorz

Raków dużo.

Podał p. Żymirski zpod Ropczyce.

Wielopolka wypł. w Brzeźnicach koło Wielopola, a wpada do Wisłoki w Brzeźnicy koło Dembicy; wylewa często, miejscami ma tonie, bieg jej 3 mile długi (Żymirski).

Potoki leśne koło Warzyc. 32. Olszanka.

Podał p. Kudasiewicz.

Jasiołka (Jasień s. Jasła).

Błyskotka, SKs.

Brzanka, Kd, SKs.

Jelec, Kd, SKs.

Kielb, Kd, SKs.

Klonek, Kd.

Kobyła (? cyrta), Kd.

Leszcz, Kd.

Lipień, Kd.

Miętus, Kd, SKs.

Okoń, Kd, SKs.

Płoc, SKs.

Sandacz, Kd.

Szczupak, Kd, SKs.

Świnka, Kd.

Ukleja, Kd.

Węgorz, Kd.

Podał p. Kudasiewicz zpod Jasła do Roztok, c. k. Starostwo w Krośnie.

Jasiołka ma źródła pod Beskidem we wsi Jasień, a wpada do Wisłoki poniżej Jasła.

Suchy potok.

Dębówka. Tak zwie się Wisłoka od Jasła do źródeł.

Ropa. Tak nazwana od źródeł rop tłustych, które się na jej dorzeczu gęsto znaj-

dują; wypływa zpod Beskidu, powyżej wsi Blechnanki, a wpada poniżej Jasła do Wisłoki; wypływa z gór poniżej Sokołowa.

Przembasza.

Ryby?

Rzeczki bezimienne
w okolicy Sędziszowa.

24. Brzanka, Mz = brzanka, N
Jelec, Mz.

Kiełb, Mz.

Okoń, Mz.

32. Olszówka, Mz, = strzebla, N.

34. Płytką, Mz, = ukleja
czarna, N.

Śliz, Mz.

Podał p. St. Mizerski i
udzielił okazy 3 gatunków
do stwierdzenia.

18. Krzemienica.

Boleń

Jazgor

Jaźwica (jaź)

Karaś

Karp

Kiełb

Klonik

Kózka

Krasnopiórka

Leszcz

Lin

Okoń

Piskorz

Płotka

Sum

Szczupak

Węgorz.

Ryby są ciemniejsze, niż
we Wiśle.

Podał p. Bełdowski.

Rzyska.

Ryby?

Łąka s. Łęg.

Osa, dopływ Łąki.

Ryby?

19. San.

Barma, Sn.

Barwenka, Tkl.

Bielec, Sn.

Błyskotka Sn.

Bobyry Sn.

Brynka (marena), Sn.

Brzanka, Sn.

Bzdyrka (czerewuszka), Żr.

Chwat, Łk, Knd.

Cyrta, Kt, certa, Sn.

Dunka (płotka), Żr.

Według Wałęckiego żyją w Sa-
nie z przytokami Tanew, Łada,
Szum:

1. Byczek niep.	17. Płoć,
2. Jazgarz,	18. Pstrąg,
3. Jaź,	19. Rap,
4. Jelec,	20. Różanka,
5. Jesiotr za-
chodni,	21. Sandacz,
6. Karaś,	22. Stuzebelka,
7. Kiełb,	23. Sum,
8. Kleń,	24. Szczupak,
9. Kózka,	25. Śliz,
10. Krąp,	26. Świnka,
11. Leszcz,	27. Uklej naj-
bielszy.
12. Lin,	28. Uklej dro-
bniutki s.
owsianka,
13. Łosoś,	29. Węgorz,
14. Miętus,	30. Wzdrenga.
15. Okuń,	
16. Piskorz,	

- Fat, Kt, Sn, Łk.
 Hak, Sn.
 Jalec, Sn, Łk.
 Jazgar, Kt.
 Jazgarz, Łk.
 Jaz, Sn.
 Jaż, Kt.
 Jelec, Kt, Żr, Knd, Tkl, Wgr.
 Jelec, Sn.
 Jersz, Sn.
 Jesiotr, Kt, Sn, K, Knd, Tkl.
 Karaś, Kt, Sn, Łk (rzadko), Wgr
 Karp, Sn, Łk (rzadko), Kt,
 Knd, Tkl, Wgr.
 Kielb, Kt, Żr, Sn, Łk, Knd, Wgr.
 Kielbik s. kobel, Tkl.
 Koblyk, Sn.
 Korop, Sn.
 Lin, Kt, Sn, Łk, Knd.
 Leszcz, Kt, Sn, Łk, Knd.
 Łeszcz, Sn.
 Łososiopstrag, Żr.
 Łosoś, Kt, Żr, K.
 Marena (brynka, brzana) Sn, Tkl
 Maryna, Łk, Wgr.
 Maryna morska duża, Żr.
 Marynka, Knd.
 Marynka mała, Żr.
 Mentus, Sn.
 Miętus, Kt, Żr, Sn, Łk, Tkl, Wgr.
 Miemtus, Knd.
 Minoga nie ma, Kt.
 Mrzanka, Kt.
 Mrzanka polska, Kt.
 Okleja, Kt.
 Oklejka, Łk.
 Okleja, Sn.
 Okoń, Kt, Sn, Żr, Łk, Wgr,
 Tkl, Knd.
 Otuszka (białka) Sn.
 Piskor, Sn; nie ma, Kt.
 Płocica, Sn.
 Płoc, Kt, Sn, Łk.
 Płotka, Knd.
 Płutycia, Wgr.
 Pstrag (przeważa w górę od
 Rajskich), Żr.
 Sandacz, Kt, Sn, Łk, Wgr,
 Tkl, Knd.
 Słyż, Sn.
 Slon, Sn.
 Sykirka (siekirka), Sn.
 Sucha ryba (suchorybiec), Sn.
 Sum, Kt, Sn, Łk, Wgr, Tkl, Knd.
 Swynka, Sn.
 Szaran (szarań), Sn.
 Szczupak, Kt, Żr, Sn, Łk,
 Wgr, Knd, Tkl.
 Szwejka, Kt.
 Śliz, Kt, Sn, Żr, Łk.
 Świnka, Kt, Sn, Łk, Knd.
 Uklej, Sn.
 Węgorz, Kt, Żr, Sn, Łk, Wgr,
 Knd, Tkl.
 Wenhor, Sn.
 Wiun, Sn.
 Żydzik s. jazgorz, Tkl.
 Podał prof. Kotula zpod
 Przemyśla, ks. kan. Sanczyc
 zpod Jarosławia, p. J. Łysa-
 kowski zpod Wysocka i Wie-
 tlina, p. Żurowski z Sanu
 górnego pod Myszkowcami,
 wreszcie za pośrednictwem
 e. k. Starosty p. Beneszka
 naucz. Wenger w Duńkowi-
 cach, naucz. Takliński w Sko-
 łoszowie, nadleśniczy Kinda
 w Czercach.
 Według prof. Kotuli nie
 ma już pod Przemyślem tar-
 lisk cyrty i świnki, tylko koło

Krasiczyna na ostrym kamieńcu wśród silnych prądów.

San jest po Dunajcu największy dopływ Wisły; bieg jego długi mil 46. Nastaje powyżej wsi Sianek, po zachodniej stronie pasma odgałęzionego od głównego grzbietu Karpat; płynie korytem żwirowatém. Wychodzi z gór około Przemyśla, rozgranicza od Baranowa do Chałupek w długości dwu mil Galicyę od Królestwa i uchodzi w Galicyi do Wisły poniżej wsi Dombrówki; przy ujściu rozciągają się bagna na 15 do 20 mil kwadratowych.

Dla Sanu istnieje Oddział Tow. rybackiego w Jarosławiu, zawiązany staraniem ck. Starosty p. K. Beneszka, który téż z całą mu właściwą energią nie dopuszcza niszczenia ryb.

Do Sanu w Jarosławiu wpuszczono d. 7 listopada 1879 r. 300 węgorząt, zaś do potoków dóbr Zarzeczce i Nowa-Grobla z końcem marca 1880 r. 800 pstrąży.

Dopływy Sanu:

1) T a n e w.

Źródła jej i ujście (pod Ulanowem) w Galicyi, reszta biegu w Królestwie.

2) W i s ł o k.

Bielizna (biała, kształ. jelca) WRz

Błyskawka, Hls.

Błyskotka, SKs.

Brzana, WRz.

Brzanka, WRz.

Brzanka wielka, Stz, SKs.

Brzanka mała, Stz, SKs, Hls.

Jazgar, Stz, WRz.

Jelec, Mz, Bn, Sks, Hls, WRz.

Jesiotr, SKs.

Karasek, Hls.

Karp, Mz, WRz.

Kiełb, Stz, SKs, Hls, WRz.

Kijanka, Hls.

Kleń, WRz.

Kłonek, Stz.

Kobyła, Hls.

Leszcz, WRz.

Lin, Mz, Hls, WRz.

Lipina, Hls, = maryna, Hls.

Łosoś, Mz.

Maryna, Hls, = lipina, Hls.

Merena, SKs.

Miętus, Mz, SKs, Hls, WRz.

Okoń, Mz, Stz, SKs, WRz.

Pac, Hls.

Piskorz, Hls.

Płoc, Stz, Bn, Hls.

Płotka, Mz, SKs, Hls.

Podustwa, Hls.

Sandacz, WRz.

Sum, Mz, Bn, WRz.

Szczupak, Mz, Stz, SKs, WRz.

Śliz, Stz, Hls.

Świnia s. świnka i podświn-
ka, Hls.

Świnka, Stz, WRz.

Świerzbówka, Hls, = wierz-
bówka, Hls.

Ukleja, Stz, WRz.

Węgorz, Mz, Stz, SKs, WRz.

Podał p. Mizerski i Bieniasz zpod Rzeszowa, Stenzel zpod Frysztaka, ck. Starostwo w Krośnie, Wydział Rady powiatowój w Rzeszowie, p. Hiliński zpod Krosna.

Wisłok jest największy dopływ Sanu, ma źródło pod Beskidem we wsi Wisłok wielki. Występuje z gór około Czudzca, i wpada po 22 milowym biegu do Sanu pod Dębem.

Oddział Tow. rybackiego dla Wisłoka jeszcze się nie zawiązał.

Rezerwoary przed młynami i tartakami.

Karp

Karaś

Lin

ryby rzeczne.

Podają c. k. Starostwo w Krośnie.

Z dopływów Wisłoku:

Mleczka.

Jelec

Kiełb

Lin

Okoń

Płotka

Szczupak

Śliz

Węgorz (czasem).

Podał F. Sroczyński z Bystrawicy, za pośredn. ck. Starosty Beneszka w Jarosławiu.

Pruchnik (do Mleczki).

Kiełb

Płotka

Pstrąga nie ma

Śliz.

Jo d ł ó w k a (do Mleczki).

Kiełb

Płotka

Pstrąga nie ma

Śliz.

Podał p. Sew. Kolesiński, dzierżawca Kramarzówki, za pośrednictwem c. k. Starosty p. Beneszka.

Dna obu potoków kamieniste.

Sawa.

Jelec

Kiełb

Miętus

Okoń

Płoc.

Podał p. Bieniasz zpomieędzy Głuchowa a Soniny.

Sawa jest miejscami piaszczysta, lub mulista, głęboka od kilku cali do kilku stóp.

Strug.

Brzeźówka.

Ryby?

Lubatówka.

Błyskawka

Brzanka

Jelec

Karasek

Kiełb

Kijanka

Według Wydziału Rady powiatowój w Rzeszowie są w małych rzeczkach (?) po wsiach: głowacze, siekierka, piskorz.

Kobyła	Lin, Łk, Knd, Sm (tylko w starém rzeczysku).
Lin	Marynka, Knd.
Lipina s. maryna	Miętus, Łk, Sm.
Miętus	Miemtus, Knd.
Pac	Okoń, Łk, Sm, Knd.
Piskorz	Płocica, Łk.
Płóć s. płotka	Płóć, Sm.
Podustwa	Płotka, Knd.
Świnia s. świnka i podświnka	Piskorz, Łk.
Śliz	Paraszka, Łk.
Wierzbówka s. świerzbówka.	Pukas, Łk.
Podał pan Hiliński zpod	Szczupak, Łk, Sm, Knd.
Krosna.	Świnka, Łk, Sm, Knd, cyrta, Sm
Według c. k. Starostwa	Uhor (węgorz), Łk, Knd, Sm.
w Krośnie drób ryb wisłokowych.	Uklejka, Łk.
Morwa s. Morwawa.	(Rak, Sm).
Ryby?	Podał J. Łysakowski, T. Sym zpod Radawy, F. Kinda w Czerecach, za pośrednictwem c. k. Starosty p. Beneszka w Jarosławiu.
Tabor czyli Tabo.	Staw Nowo-Grobelski nad Lubaczówką.
Drób ryb wisłokowych.	Czerwinka
Podało c. k. Starostwo w Krośnie.	Jazgarz
3) Lubaczówka, do Sanu pod Manasterzem.	Jelec
Chwat, Knd,	Jaź
Cyrta s. świnka, Sm.	Karaś
Czerwinka, Łk.	Karp
Fat, Sm.	Kobel s. kiełb
Jazgar, Knd.	Kózka
Jazgor, Sm, jazgarz, Łk.	Leszcz
Jelec, Łk, Sm, Knd.	Lin
Jaź, Łk.	Kleń
Karaś, Łk.	Miętus
Karp, Łk, Knd, Sm (rzadko).	Okoń
Kiełb, Knd.	Płocica
Kleń, Łk.	Piskorz
Kobel, Łk, Sm.	Paraszka
Kózka, Łk.	
Leszcz, Łk, Sm, Knd.	

Pukas
 Szczupak
 Świnka
 Uhor s. węgorz
 Uklejka.

Podał J. Łysakowski, za pośrednictwem c. k. Starosty p. Beneszka w Jarosławiu.

4) Szkło.

Fatynka, Łk.
 Jaź, Łk, Wgr.
 Jelec, Wgr.
 Karaś, Wgr.
 Karp, Wgr.
 Kielb, Wgr.
 Kowbel, Łk.
 Lin, Wgr.
 Maryna, Wgr.
 Miętus, Łk, Wgr.
 Okoń, Łk, Wgr.
 Płociczka, Łk.
 Płutycia s. leszcz, Wgr.
 Siekierka, Łk.
 Szczupak, Łk, Wgr.
 Śliz, Łk.
 Węgorz, Łk, Wgr.
 Wodynica s. oklejka, Łk.

Podał nauczyciel Wenger w Duńkowicach, nadleśniczy Jan Łysakowski w Nowej-Grobli, za pośrednictwem c. k. Starosty p. Beneszka.

Co do pstrąga w Szkle, oznajmił p. Jan Łysakowski, że nie widział i nie słyszał o pstrągu, ani też włościanie w okolicy Szkle nie znają zupełnie téj ryby; Szkło jako potok, biorący nazwę od miejscowości Szkle, zasilony głó-

wnie stawem Krakowieckim, staje się rzeczką: przebiega niziny łąk i pastwisk w gruncie namulistym, piaskowym, bez najmniejszego śladu kamyków lub żwiru. Dopływowe potoki stanowią źródelka lub moczary leśne z pokładem torfu. W takiéj wodzie bez szutru lub żwiru trudno o pstrąga.

5) Wisznia.

Fatynka, Łk.
 Jaź, Łk, Wgr.
 Jelec, Wgr.
 Karaś, Wgr.
 Karp, Wgr.
 Kielb, Wgr.
 Kowbel, Łk.
 Lin, Wgr.
 Maryna, Wgr.
 Miętus, Wgr, Łk.
 Okoń, Wgr, Łk.
 Płociczka, Łk.
 Płutycia s. Leszcz, Wgr.
 Siekierka, Łk.
 Szczupak, Łk, Wgr.
 Śliz Łk.
 Węgorz, Łk, Wgr.
 Wodynica s. oklejka, Łk.

Podał nauczyciel Wenger w Duńkowicach, nadleśniczy Jan Łysakowski w Nowej-Grobli, za pośrednictwem ek. Starosty p. Beneszka w Jarosławiu.

Wisznia przeznaczona na połączenie dorzecza Wisły z Dniestrem. Powstaje z kilku krynic pod wodnym działem

we wsi Hodwiszni, płynie wolnym spadkiem, zabiera niewielkie strugi latem wysychające, poczem wpada do Sanu pod Sabiecinem.

Wiszenka.

Kobel

Piskorz

Płóć

Śikirka

Szczupak

Śliz.

Podał prof. Łaszkiewicz zpod Rudek.

6) Rada (do Sanu).

Jelec

Karaś

Karp

Kielbik s. kobel

Lin

Marena (barwenka pod Radymnem)

Miętus

Okoń

Piskorz

Płotka (z czerw. oczami)

Siekierka

Sucharka s. uklej

Szczupak

Śliz

Węgorz

Żydzik s. jazgorz.

Podał p. Stefan Takliński, nauczyciel w Skołoszowie pod Radymnem, za pośrednictwem c. k. Starosty p. Beneszka.

7) Wiara.

Jest ostatnią górską wodą od prawego brzegu Sanu;

wody jego nagłe i rwące, zbiera w mgnieniu oka, ale wnet opada. Nastaje we wsi Juryszkowej na podnóżu góry Branów, występuje z gór poniżej Huwnik i Kalwaryi, a wpada do Sanu poniżej Przemyśla (Pol).

Ryby?

Wyrwa.

Kielbik s. forele

Śliz s. polak.

Podał p. Geisler zpod Dobromila.

Słupnica.

Tyrarka.

Sanoczyk, struga płynąca od Bukowska, wpada do Sanu poniżej Sanoka pod wsią Trepczą (Pol).

Ryby?

8) Osława.

Brzana

Brzanka

Czerwuha

Duńka

Głowacz

Jelec

Kielb

Okoń

Szczupak

Śliz

Węgorz.

Podał p. Wł. Hankiewicz zpod Zagorza.

Osława powstaje z połączenia potoków, płynących zpod Beskidu od wsi Miechowa, Wola, Osławicy, Doł-

życy i Czystohorba; wpada do Sanu poniżej wsi Zastawia (Pol).

Kaleniczka, płynie zpod góry Czertezu, a wpada do Osławy we wsi Tarnowa Dolna (Pol).

Sokowatka, płynie zpod Chryszczaty czyli Sukowackiego działu, we wsi Kalenicy (Pol).

9) Huczewka.

Bzdyrka s. czerewuszka

Dunka s. płotka

Jelec

Kiełb

Łososiopstrąg

Łosoś

Maryna

Marynka

Miętus

Pstrąg

Śliz

Węgorz

(Okunia i szczupaka nie ma).

Podał p. T. Żurowski.

Huczewka płynie od wsi Jabłonek na Balówgród, a wpada do Sanu poniżej wsi Hoczwi pod górą Grodziskiem (Pol).

Rak, N.

10) Solinka.

Bzdyrka s. czerewuszka

Dunka s. płotka

Jelec

Kiełb

Łososiopstrąg

Łosoś

Maryna

Marynka

Miętus

Pstrąg

Śliz

Węgorz

(Okunia i szczupaka nie ma).

Podał p. T. Żurowski.

Solinka powstaje z połączenia kilku potoków płynących z Witlińskich i Smeruzańskich połonin, tudzież od wsi Roztoki i Solinki; wpada do Sanu pod wsią Soliną (Pol).

11) Wołosatka.

Płynie zpod Beskidu naprzeciwko wsi Smolnika (Pol).

20. Bug

(bieg górny).

Beluha s. płotycia, Sj, o białym grzebieniu.

Bielucha, Sk.

Bilucha s. maryna, Sj.

Caryk, Sj, Sk.

Wałecki przytacza z Bugu, Wieprza i Narwi:

1. Jazgarz,	14. Okuń,
2. Jaź,	15. Piskorz,
3. Jelec,	16. Płoc.
4. Karaś,	17. Rap',
5. Kleń,	18. Różanka,
6. Kózka,	19. Sandacz,
7. Krąp,	20. Sum,
8. Lampreta,	21. Szczupak,
9. Leszcz,	22. Świnka,
10. Lin.	23. Uklej najb.,
11. Łosoś,	24. Uklej drob.
12. Miętus,	s. owsianka,
13. Minog strumieniowy,	25. Węgorz,
	26. Wzdreğa.

Cytra, Sj.
 ? . . . cyrta, K.
 Czerwinka, Sj, H, Sk.
 Czyczuła s. pidusta, Sj.
 Jaź, Sj, Sk, H.
 Karaś, Sj, Sk, H.
 Karp, Sj, Sk, H.
 Kłeń, H, Sj.
 Koblik, H.
 Koblyk s. kowbel, Sj.
 Kowbel, Sj, Sk.
 Kowblyk, H.
 Krasocha, Sj.
 Krasopera s. swyniuha, Sj,
 o czerwonym grzebieniu.
 Leszczulka, Sj.
 Łeszcz, H, Sj, Sk.
 Łyn, Sj, H, Sk.
 Maryna (bilucha), Sj.
 Maryna (biała ryba), Sk.
 Miniók (minkie) Sj, miętus, Sk.
 Okleja, H.
 Okleja (uklija), Sj.
 Oklija (srebrna), H.
 Okoń, Sj, Sk, H.
 Pidusta (świnka, czyczuła), Sj.
 Płoci kilka gatunków, Sj.
 Płocica, Sk, H.
 Płotycia biała, H.
 Płotycia czerwona s. czer-
 winka, H
 Pstrąg, od kilku lat poj. się, Sj.
 Pyskor, Sj, Sk.
 Sandacz, Sj.
 Sum, H, Sj, Sk rzadki.
 Sykulka, Sj, ofiara węgorzy, Sj.
 Szczupak, H, Sj, Sk.
 Uklija (okleja), Sj.
 Wołk (szczupak z duż. łbem) Sj
 Wuhr, Sj, K, H, Sk.

Podali p. Hankiewicz zpod
 Werchobuża po Bużek, zpod
 Sasowa i Buska; p. Szyjkow-
 ski zpod Werchobuża po
 Usznie, zpod Buska i Dobro-
 tworu; Dr Sołowij zpod Po-
 turzycy; Dr Kner.

Bug wytryska z lasów
 z Werchobuża pod samym
 działem wodnym, rozdziela
 się koło Jastrzębiec na sieć
 ramion okalających rzeczne
 wysepki, płynie 19 mil przez
 Galicyą, zaś 56 przez Kró-
 lestwo, a połączywszy się tu
 z Narwią wpada pod Modli-
 nem do Wisły. Prąd jego
 powolny. Słynie z obfitości
 węgorza, jak Dunajec z ło-
 sosia.

Dla Bugu istnieje w So-
 kalu Oddział Tow. ryb.

Stawy w Kotłowie koło
 Werchobuża.

Karaś
 Kowbel
 Łyn
 Okoń
 Płotycia
 Szaran
 Szczupak.

Podał Wł. Szykowski.

Dopływy Bugu:

1) Z ł o c z ó w k a.
 Czerwinka s. płotycia, Sk.
 Karaś, Sk, H.
 Kowbel, Sk, H, WZl.
 Leszcz, WZl.
 Łyn, Sk, H.

Miniok, Sk, H.
 Okoń, Sk, H.
 Pidustwa, Sk, H.
 Płoc, WZł.
 Płotycia s. czerwinka, Sk, H.
 Płotycia biła, Sk, H.
 Pyskor, Sk, H.
 Słyż, Sk, H.
 Szczupak, Sk, H.

Podał Wł. Szyjkowski i Hankiewicz zpod Złoczowa, Wydział Rady powiatowej w Złoczowie.

Staw Obertasów w Złoczowie.

Karaś

Łyn (żółty i czarny)

Okoń

Szczupak (zielony i siwy).

Podał Wł. Hankiewicz.

2) Pełtew.

a) Ode Lwowa do Barszczowie:

Bezrybna, według pp. Szyjkowskiego i Różyckiego.

b) poniżej Barszczowie:

Czerwinka s. czerwonka, Sk.

Jaź, Sk.

Karaś, Rż, Sk.

Kleń, H.

Kowbel, Rż, Sk, kowblik, H.

Leszcz, Sk, H.

Łyn, Rż, lin, Sk, H.

Marena, H.

Maryna (biała ryba), Sk.

Miętus, Rż, Sk.

Okleja, H.

Okoń, Rż, Sk, H.

Piskorz, Sk.

Płocica, Sk, H.

Płotycia (biała), Rż.

Sum, Rż, Sk, H.

Szarań, Sk, karp, Sk, H.

Szczupak, Rż, Sk, H.

Węgorz, Sk.

Podał p. Różycki zpod Żuratyńna i Buska, p. Szyjkowski zpod Zadwórze, Buska i Krasnego, p. Hankiewicz zpod Buska.

Pełtew ma źródła pod wodnym działem w okolicy miasta Lwowa, a mianowicie w miejscu zwaném Żelazną wodą i Pohulanką. Płynię 9 mil krainą przeważnie bagnistą, uprowadza liczne potoki, i uchodzi do Bugu naprzeciw Buska. Słynie z raków.

Staw Pełtewski we wsi Pełtew spuszczoney.

Dopływy Pełtewi z brzegu lewego:

a) Woda płynąca od Kulikowa przez Dziedziłów, staw Ubiński (spuszczoney), stawki dalsze i staw na Duniowie.

Ryby?

b) Jaryczówka pod Zadwórzem.

Czerwinka

Jaź

Karaś

Kowbel

Miętus

Okoń

Piskorz
Płocica
Szczupak.

Jaryczówka nastaje z Moczarów Grzybowieckich zapytorskich i zwie się Pikołowska rzeczką, płynie do spuszczonego stawu Jaryczowskiego, z tego pod nazwą Tomkowiecka rzeczka do stawku w Zadwórzcu, a stąd jako rzeczka Jaryczówka do Pełtwi, ma więc w ciągu swego biegu trzy nazwy.

Kanał w Jaryczowie.

Karaś
Karp (rzadki)
Lin
Płocica
Szczupak.

Dumna we wsi Ceperów, płynie do stawu Jaryczowskiego na północ od Pikołowskiej rzeczki.

Nieobfita w ryby (jakie?).

Potoki płynące od Grzędy i Wólki przez Dublany i Grzybowice, Żdatycze, Knikizów do stawu w Jaryczowie.

Ryb nie ma, tylko pijawki i nieco raków pod młynami. Podał Wł. Szykowski.

Stawki w Dublanach, należące do tamtejszej wyższej szkoły rolniczej. Zarybiono je d. 25 października 1880 r. karpami i węgo-

rzami. W szkole dublańskiej mają uczyć rybactwa.

Dopływy Pełtwi z brzegu
prawego:

- c) Rzeczka wpadająca do Pełtwi pod wsią Pełtew i obejmująca tu wschodni brzeg stawu Pełtewskiego. Dzieli się pod wsią Zamoście na dwa ramiona obejmujące Gliniany. Lewe ramię nastaje koło Kurowie, gdzie niegdyś istniał milowy staw Kurowiecki, i zwie się rzeczką Tymkowiecką, dalej Dulibówką, w końcu Rogowiecką, nad którą leży staw Gliniański. Prawe ramię zwane Przegnojówką wypływa od Gologór potokiem Jaktorówką i dwoma innymi potokami, pomiędzy których ujściem do Jaktorówki leży powyżej Krzywice spuszczoney staw Przegnojowski. Ryby tych wód nieznanne.

- d) Gologórka, pod Kraśnem.

Czerwonka

Jaź
Karaś
Karp
Kiełb
Leszcz
Lin
Maryna
Miętus

Okoń
Piskorz
Szczupak
Węgorz.

Staw w Krasnem nad Gołogórką, utrzymywany głównie dla ruchu młyna.

Jelec
Karaś
Lin
Okoń
Płotka (najwięcej)
Szczupak.

Gołogórka wpada koło Ostrowa do Peltwi. Poniżej Skniłowa zwie się Sołotwiną i dzieli się na Sołotwinę i Olszanicę, których potoki bezimienne wypływają od Gołogór i czasem wysychają.

Podał Wł. Szykowski wraz z mapką tych wód.

3) Sołotwina, pod Buskiem.

Czerwonka
Jaź
Karaś
Karp
Kiełb
Leszcz
Lin
Maryna
Miętus
Okoń
Piskorz
Szczupak
Węgorz.

Podał Wł. Szykowski.

Sołotwina wypływa z la-

sów w okolicy Ożydowa, płynie przez wieś Humnisko i wpada do Bugu w Busku.

4) Rokitna, pod Buskiem.

Czerwonka
Jaź
Karaś
Karp
Kiełb
Leszcz
Lin
Maryna
Miętus
Okuń
Piskorz
Szczupak
Węgorz.

Podał Wł. Szykowski.

Rokitna nastaje z pól i lasów i wpływa w Busku do Bugu przez przedmieście Wolany.

5) Chołojówka, pod Dobrotworem.

Bielucha
Caryk
Jaź
Karp
Leszcz
Lin
Okuń
Płocica
Sum
Szczupak
Węgorz.

Podał Wł. Szykowski.

6) Rata, koło Mostów Wielkich.

Beluha, Sj.

Bielucha, Sk.
 Caryk, Sj.
 Jaż, Sj.
 Karaś, Sj, Sk
 Klin, Sk.
 Kłeń, Sj.
 Kowbel, Sj, kielbik, Sk.
 Krasnopera (swyniuha), Sj.
 Leszcz, Sj, leszcz, Sk.
 Łyn, Sj, lin, Sk.
 Miniók, Sj, miętus, Sk.
 Okoń, Sj, Sk.
 Płocica, Sk.
 Pyskor, Sj.
 Sum, Sj.
 Szczupak, Sj, Sk.
 Uklija, Sj.
 Wierzchowódka, Sk.
 Wuhr, Sj.
 Podał Dr Sołowij, p. Wł.
 Szykowski.

Prąd Raty leniwy.

Dopływy Raty:

a) Kamionka.
 Prawie bezrybna, według
 Wł. Szykowskiego.

b) Świnia.
 Beluha
 Caryk
 Jaż
 Karaś
 Kłeń
 Kowbel
 Krasnopera s. swyniuha
 Leszcz
 Łyn
 Miniók
 Okoń
 Pyskor

Sum
 Szczupak
 Uklija
 Wuhr.

Podał Dr Sołowij.

Świnia pod Żółkwią bez-
 rybna. Łączy się z Woli i
 Żółkwi, wpada we wsi Wią-
 żowy do stawu, z tego prze-
 chodzi Turynka we wsi Tu-
 rynce, ztąd zaś odchodzi pod
 nazwą Turynka do wsi Bo-
 jance (Szykowski).

Staw w Lipinie, zasilany
 potokiem Bałanda.

Karaś
 Lin
 Szczupak.

Podał Wł. Szykowski.

Staw w Turynce.

Karaś
 Lin
 Okoń
 Płocica
 Szczupak.

Ryby te wypływają pod-
 czas wylewów do Świni.

Staw w Kulawie.

Linek
 Szczupak.

Podał Wł. Szykowski.

c) Żeldec.

Bielucha
 Karaś
 Kielbik
 Klin
 Leszcz
 Lin
 Miętus

Okuń
 Płocica
 Szczupak
 Wierzchowódka.
 Podał Wł. Szykowski zpod
 Borowa.

d) Sołokija (Zołokija).

Jaź
 Karaś
 Kleń
 Kobel
 Lin
 Miętus
 Okoń

Piskorz
 Płocie (drobne ryby)
 (Sum zaginał od lat 15)
 Szczupak
 Węgorz.

Podał Dr Sołowij zpod
 Belza.

Prąd Sołokiji leniwy, ujście
 pod Krystynopolem.

e) Warężanka.

Dr Kner podał z dopływu Bugu
 w Żółkiewskim łososia samca
 z hakowatym nosem pod nazwą
 Salmo hamatus.

II. Dorzecze Styru.

Styr nastaje w brodzkiej ziemi, ale wychodzi wnet
 z Galicyi i wlewa się do Prypeci, a ta powyżej Kijowa
 do Dniepru¹⁾.

¹⁾ Wałęcki przytacza z Dniepru i Prypeci:

1. Brzana s. marena,	18. Leszcz,	33. Sirotko,
2. Byczek,	19. Limanka,	34. Sterlet,
3. Certa,	20. Lin,	35. Strzebelka,
4. Cierniczek,	21. Miętuz,	36. Sum,
5. Ciernik,	22. Minog strumie-	37. Szczupak,
6. Ciosa s. koza,	niowy,	38. Szyp s. kostera,
7. Czeczuga,	23. Okuń,	39. Śliz,
8. Jazgar,	24. Piskorz,	40. Świnka s. podusta,
9. Jaź,	25. Płoc,	41. Uklej najbielszy,
10. Jelec,	26. Rap',	42. Uklej stebnowany
s. szweja,
11. Jesiotr wschodni,	27. Różanka,	43. Uklej drobnołuski,
12. Karaś,	28. Sandacz,	44. Uklej drobniutki s.
owsianka,
13. Karp,	29. Sandacz wschodni
s. sekret,	45. Wyrozub,
14. Klenieć,	30. Sapa s. klepiec,	46. Wyz,
15. Kleń,	31. Siewruga,	47. Wzdreğa.
16. Kózka,	32. Siniec s. rozpiór,	
17. Krap,		

Styr.

- Biluka, Mł.
 Car, Mł.
 Caryk, H.
 Cytra (rodzaj płocicy), Mł.
 Czerwinka, H.
 Hołoweń (bieluga), H.
 Hołownia, Mł.
 Jaż, H, Mł.
 Karaś, H, Mł.
 Kobłyk, Mł.
 Kowbłyk, H.
 Kłeń, H.
 Krasnoperá s. czerwinka, Mł.
 Laskura, H.
 Laszcz, H, Mł, (rzadko pod-
 pływa z innych wód), Mł.
 Lin w 3 odmianach: kali-
 niak, pszenicznik i ocze-
 retniak, Mł.
 Łeszcz, H.
 Łyn, H.
 Marena s. maryna, H.
 Minka s. miniok, Mł.
 Mniuch (miętus), H.
 Okleja, H, Mł, werchowidka, Mł
 Okoń, H, Mł.
 Pidustwa, H.
 Plaskura (rodzaj płocicy), Mł.
 Płocica, H, Mł.
 Pukas, Mł.
 Słyzyk, Mł.
 Sum, H, Mł.
 Sykałka, Mł.
 Szaran (karp), H, rzadko pod-
 pływa z innych wód, Mł.
 Szczupak, H, Mł.
 Werchowidka s. okleja, Mł.
 Wiun, Mł, piskorz, H.
 Wyrozub, H.
 Podał p. Wł. Hankiewicz
 zpod Łopatyna, prof. Mała-
 czyński ze Stanisławczyka
 i z okolicy wsi Burdulaki
 oraz Piaski (Leszniów). Stale
 są w Styrze według prof.
 Małaczyńskiego: szczupak,
 okoń (najwięcej), lin, płoć,
 jaż, sum, leszcz.

III. Dorzecze Dniestru.

Dniestr (Nistr, Niestr¹⁾) ma źródło powyżej wsi Woł-
 cze pod wierzchołkiem góry zwanéj Werchem rozłuckim²,
 na wschodniém zboczu pasma, z którego strony zachodniéj
 tryszczy San. Opływa Wołcze dwoma ramionami zwanemi

¹⁾ Nazwy téj używają na Podolu, wspomina ją także Kuropat-
 nicki w swéj geografii Galicyi z r. 1786.

²⁾ *Nowicki* Dr, Enumeratio lepidopterorum Haliciae orien-
 talis, 1860.

Dnistr i Żukoty nec, a wyżej zabiera potok Dnistryk, który dawniej uważano za początkowy potok Dniestru. Prąd ma w górach rwący, dno kamieniste, płynie jednak otwartą okolicą bezleśną, przeto nie zawiera pstrąga. Koło Starego Miasta wybiera się z gór na równie, poniżej Sambora traci pozór górskiej rzeki, około Hordyni przechodzi w rozległe podmokłe równiny, a pod Kozaczówką i Okopami przy ujściu doń Zbrucza z Galicyi na Podole. Zabiera w górnym swym biegu największe rzeki i uprowadza wody 293 stawów; a na dolnym biegu nie ma żadnych dopływów. Od Niżniowa jest rzeką stepową. Od obu brzegów wpadają do niego u nas wody natury odmiennój, bo od prawego brzegu bystre górskie potoki z Karpat, od lewego zaś powolne wody polne i stepowe; to téż i fauna rybia téj siatki wód przedstawia pewne właściwe różnice. Od Onut do Okop przy ujściu Zbrucza tworzy granicę między Galicyą a Bukowiną, dalej płynie cały Rosyą, rozgranicza tu Besarabią od Podola, dzieli się na ujściu na kilka ramion i przechodzi limanem do morza czarnego. Cała jego długość od źródeł po ujście wynosi według W. Pola 130 mil geograficznych, w prostym kierunku tylko 81, przez Galicyą płynie około 60 mil.

Dorzecze Dniestru obfituje w ryby, niektóre jemu tylko właściwe. Węgorza i łososia nie było tam, przeto przesiedlono do niego obie te cenne ryby, prócz tego zarybiono je innemi gatunkami, mianowicie rozpuszczono węgorza 480, łososia bałtyckiego 3900 a kalifornijskiego 100, pstrąga 4522, karpia 840, razem 9842 narybku.

1. Dniestr ¹

od źródeł po ujście Zbruczu.

Baba, Kbn, Sw, Sk, Bl.

Babka, Łs, = gobius, N.

Babka, H, Sk, Bt, Bl, Wb.

Błyskawka, Sk.

Brzanka (w gór. Dniestrze, około 10 cm. długa), Łs.

32. Bzderka, H, Łs, strzebla, N

¹⁾ Wałęcki przytacza z Dniestru:

1. Brzana,

2. Byczek,

3. Ciosa s. koza,

4. Certa s. rybiec,

5. Czeczuga,

6. Czop,

7. Jazgarz,

8. Jaź,

9. Jelec,

10. Jesiotr wsch.,

11. Karaś,

12. Kiełb,

13. Kleń,

14. Kózka,

15. Krąp,

16. Leszcz,

17. Limanka,

18. Lin,

19. Miętuz,

20. Minog strumieniowy,

21. Okuń,

- Czerwinka, Sw.
Czerwonooka s. płotycia
(w Ściance), Bt, =
płotycia czerw., Bt.
4. Czip, Kbn, Bt, = Aspro
Zingel, N, K, Łm.
Czop, Łs, Lr, Sw.
Czopyk s. mały czop, Bl.
Czopek ¹, Łm, = Gobius.
54. Czyczuha s. czeczuha, Bl,
= czeczuga, N, K, Łm.
Czyczuha, Bt, Lr, Kbn, Sw.
Czyczuha = sewrjuga,
Bt, Wb.
Dwerci (pod Ścianką), Bt,
= krap, K, Łm, Bl.
36. Fat, Bl, = boleń, N, Łm.
Fat, Bt, Kbn, Lr, Łs, Sw,
Sk, Zaw.
Hwozd s. piskur, Bt, =
Gobius, Bt.
Hwizd, Sk.
-
22. Płóć, 33. Strzebelka,
23. Pstrąg, 34. Sum,
24. Rap' s. boleń, 35. Szczupak,
25. Różanka, 36. Szyp s. ko-
26. Sandacz, 37. Świnka s.
27. Sekret s. san- 37. podusta,
dacz wsch, 38. Uklej najb.,
28. Sapa s. kle- 38. Uklej stebn.
piec, 39. s. szweja,
29. Siewruga, 40. Wyrozub,
30. Siniec s. roz- 41. Wyz,
piór, 42. Wzdręga s.
31. Sirootka, 42. krasnopiórka.
32. Sterlet,
- Jałec s. jeczyk s. paryj, Bt
Jałec, Łs, = kleń, N.
6. Jazgar, Bt, = jazgar, N,
Łm, K, Bl.
Jazgar, Bt, = Rzón, Kbn.
Jazgar, Lr, Sw.
Jaź, Bl.
Jeczyk, Lr, Bt.
Jelec, Lr, Bt.
Karaś, Kbn, Lr, Łs, Sw,
Sk, Bt.
Klin s. klinczuk, Sk.
Klen s. klenczuk, Lr.
30. Kleń, Kbn, = kleń, N.
Kleń, Sw, Sk.
Klyn, Bt, = kleń, N.
31. Klyn, Bt, = jelec, N.
Klynezuk, Bt, = kleń.
Koblyk, Lr, Łs, Sw.
Korop, Bt, Lr, Sw.
22. Koubeń, Kbn = kielb, N.
Kowb, H, = kielb, H.
Kowbel, H, Lr, Bt, Łs,
Sw, Sk, = kielb, N.
Kowblyk, Bt = kowbel, Bt
51. Koza, Łs, = koza, N.
39. Leszcz, Kbn, = leszcz,
N, Łm.
38. Leszcziwka, Łs = picuś, N
Łeszcz, Bt, Lr, Sw, =
leszcz, Bt.
Łeszcz, Bt, = sapa, Bl, K.
Łeszcz s. dwerci, Bt, =
sapa, Bt.
Łeszcz s. leszczyk, Bt, =
dwerci, Bt.
Łyn, Łm, Bt, Lr, Kbn,
Łs, Sw, Sk.
Łyszkar (pod Ścianką),
Bt, = jazgar, Bt.

¹) Według p. Beilla rybacy dnie-
strzańscy zowią ryby z rodzaju
Cottus i Gobius babami i bab-
kami, zaś czopa (Aspro Zingel)
czopem i czopkiem. Niery-
bacy nie odróżniają rodzaje Cottus
i Gobius i zowią babkami.

23. Marena, Kbn, Łs, Bl, Bt =
brzana, N.
Marena, Lr, Sw, Łs, Sk,
Łm, Wrz.
Marenczuk (pod Ścianką),
Wrz, Bt, = maryna, Bt.
Maryna, Łs, H.
Marzana s. brzana, Łs.
Meresnycia, Bt, Sk, Wb, =
strzebla, N.
Minożek, Łs.
Mniuch, Lr, Sw, Sk, Bt.
Meniok s. myniok, Łs, =
mniuch, Łs.
Nerest s. zderka, Sk.
Niuch, Kbn, Sk.
Okleja, Łs = ukl. biała, N
Okleja, Łs = ukl. czarna, N
Okleja, Lr.
Oklija, Kbn, Sw, Sk.
1. Okoń, Kbn, Bt, Łm, =
okoń, N.
Okoń, Lr, Łs, Sw, Sk.
Okun (pod Ścianką), Bt =
czip, Bt.
Oseledec, Sw.
37. Oseledec, Bl = ciosa, N, K.
Paraszka, Sw.
Parij, Bt, = kleń, N.
Paryj s. pyryi, Bl, =
Gobius, Bl.
Paryja s. paryj, Łm.
Pidkozobłyca (minog),
Bt, Lr.
43. Pidustwa, Kbn, =
świnka, N.
Pidustwa, Bt, Łs, Sw, Sk.
Pidwusta, Łs, = płotka
biała, N.
Pyskor (pod Ścianką), =
pyskor, Bt.
- Piskozobłyca s. pyskor
Lr, Bt.
Piskur, Bt, = hwozd, Bt.
Płotyci, Bl, Bt.
28. Płotyci prawdywa ocha-
bna, Bt = pł. czerw., N
29. Płotyci prawdywa dni-
strowa¹, Bt, = jaź, N.
Płotycia, Lr, Łs, H, Sk, Sw.
Podustwa, Kbn, Łm, Lr, Sw
Pstruh, Sw; nie ma, H, Łs.
Pstuż (nie pstruch), Łs.
25. Pukas, Bt, Lr, Sk, Wb, =
siekierka, N.
Pyr (nie ma w Dn.), H.
Pyryi s. paryj, Bl, =
Gobius, Bl.
Pyskor s. piskozobły-
cia, Bt.
Rybec, Lr, Kbn.
Rybeć, Bt, Sw, Łm, K, Bl.
Rybka mała, Bt, = Alb.
delineatus, Bt.
7. Rzón, Kbn, K, = Ac.
tanaicensis, N.
Sandacz, Bl.
Sedak s. sydak, Sk.
Sierota, Kbn.
Sikora s. koza, Łs, =
koza, N.
? . . . siniec, K.
Słyż, Bt, H, Lr, Sw, Sk.
Słyż, Łs.
17. Som, Bl, Bt, Sw = sum, N.
Sowak (młoda marena),
Łm, Bt, Bl.
Suchorebrycia, Łm, =
ciosa.

¹) Z Dniestru podał p. Barta pierwszy jazia, a z targu stanisławowskiego p. Beill.

- Suchobrycja, Lr, Sw, Bt,
 3. Sudak, Łm, Bl, K.
 Sudak, Lr, Kbn, Sw.
 Sudyk, Bl, = sudak.
 Sum, Bt, Łm, Kbn, Lr,
 Łs, Sk.
 Sykawka, Kbn, Sw, Sk.
 Sykawycia, Bt, Lr, Sk.
 Syniuk, Łs.
 Szabla, Kbn.
 Szaran, Bt, Lr, Sw, Sk.
 Szczupak, Bt, Kbn, Lr,
 Łs, Sw, Sk.
 34. Szweja, Bt, Sk.
 Szwycia, Sk.
 53. ? . . . szyp.
 Triszcz s. Łeszcz, Lr.
 Tyńci (szczupaki), Łs.
 Uklija, Bt.
 Werchowodycia s. okle-
 ja, Lr.
 Werchowodycia, Bt, =
 uklija, Bt.
 Weszcz, Łs.
 Węgor, Kbn.
 Wielec, Sk.
 Wielecz, wielczy, Bl, =
 jelec, Bl.
 26. Wirzub, Kbn, wyrozub,
 N, Łm, Bl, Bt, Lr, Sw.
 Zderka s. nerest, Sk.

Podał F. Kurbilezyn zpod
 Kozaczówki, Barta zpod Ha-
 licza do Pobereża i ze wsi
 Ściana za Niżniowem, prof.
 Łomnicki zpod Jezupola i
 Halicza, Wł. Szykowski zpod
 Halicza i Rozwadowa, ks.
 Laurecki zpod Halicza, Dr
 Szaraniewicz zpod Kozary i

Żurawienka, prof. Łaszkie-
 wicz zpod Czajkowie, Hor-
 dyni, Sambora, Starego mia-
 sta i Spasa, p. Wł. Hankie-
 wicz znad źródlowisk, p. Beill
 z targu stanisławowskiego.

Ochaby Dniestrowe.

Jazgar

Karaś

Korop

Łeszcz.

Podał prof. Łomnicki.

Ochab Dniestru pod Kozarą.

Karaś

Łeszcz

Łyn

Pyskor

Szaran

Szczupak.

Podał Dr. Szaraniewicz.

Ochaby koło Pobereża.

Plotycia ochabna.

Podał p. Barta.

Ochaby (jeziorka) polne
 koło Stanisławowa.

Karaś

Kaczoryna

Piskorz.

Podał prof. Łomnicki.

a) Lewe dopływy Dniestru.

2. Zbrucz.

Baba, Kbn.

Baśka, Ad.

Brzana, H.

Czczuga, Gń.

Czerweneć, Gń.

Czip, Kbn.

- Fat, Kbn.
 Karaś, Kbn, Gń.
 22. Kielbik, Ad, = kielb, N.
 Kleń, H, kleń, Kbn, Ad.
 Kostozub, Gń.
 Kowbel, Gń.
 39. Leszcz, Ad, = leszcz, N.
 Łeszcz, Kbn.
 Łyn, Kbn, lin, Ad, Gń.
 23. Marena, Ad, = brzana, N.
 Maryna, Kbn, Gń.
 Nióch, Kbn.
 34. Okleja, Ad, = ukleja
 czarna, N.
 1. Okoń, Ad, = okoń, N,
 H, Kbn, Gń.
 Okunec, Gń.
 Paraszka, Gń.
 27. Płocica, Ad, = płotka
 biała, N, Gń.
 Pidustwa, Kbn, Ad, H.
 25. Pukas, Ad = siekierka, N.
 Rybec, Kbn.
 Rzón, Kbn.
 Sierota, Kbn.
 Sikawka, Kbn.
 Som, Kbn.
 Sudak, Kbn.
 17. Sum, Ad, = sum, N, H, Gń.
 Szabla, Kbn.
 Szaran, Gń, karp, H, Kbn.
 Szezupak, H, Gń, Kbn.
 51. Szwajka, Ad, = koza, N.
 50. Śliz, Ad, = śliz, N.
 Węgor, Kbn.
 43. Wyrozub, Ad = świnka, N
 Wyrozub, H,
 Wirzub, Kbn.
 Wijun (piskorz) Gń.
 Podał F. Kurbilezyn zpod

Kozaczówki, ks. Andrzejow-
 ski zpod Skały, p. Hankie-
 wicz zpod Husiatyna, prof.
 Guńkiewicz zpod Husiatyna
 i Pienkowiec.

Gatunki liczbą oznaczone
 stwierdzone na okazach, które
 ks. Andrzejowski nadesłał
 Komisji fizyograficznej.

Zbrucz (Podhorce) tworzy
 w całym biegu granicę od
 Podola rosyjskiego i wpada
 pod Okopami do Dniestru.

Staw we wsi Staromiej-
 szezyczna.

Czerwinka

Karaś

Kobel

Łeszcz

Łyn

Oklija

Okoń

Płocica

Szaran

Szezupak

Węgor.

— Podał prof. Guńkiewicz.

T a y n a.

Staw w Chłopówce.

Czop

Karaś

Kobel

Leszcz

Lin

Maryna

Okoń

Paraszka

Płocica

Sum

Szaran
 Szczupak
 Śliz
 Wijun (piskorz).
 Podał prof. Guńkiewicz.
 Gniła.

3. Niczława (Nikława).

Staw w Czarnokońcach
 Wielkich.

Babka
 Karaś
 Kobel
 Miętus
 Okoń
 Płocica
 Szczupak.
 Podał prof. Guńkiewicz.
 Cyganka.

4. Seret.

Babka, Bt, = Gobius, N.
 Babka, H Gń.
 Ciosa, WZl.
 Czerwinka, H, Bt, Gń, = krasnycia, Bt.
 Czip, Bt.
 Dubiel, WZl.
 Junyk, Bt.
 Kaczoryna, WZl.
 Karaś, H, Bt, WZl.
 Karp, WZl.
 Kleń, Gń, WZl.
 Klin, Gń.
 Kleń, Bt, H.
 Kłyń, Bt, = kleń, Bt.
 Kobłyki, H, Gń.

Kowbel, Bt, Gń.
 Krasnycia s. czerwinka Bt
 Krempa, H.
 Leszcz, Bt, leszcz, H, WZl
 Lyn, Bt, lin, H, Gń, WZl.
 23. Marena, Bt, = brzana, N.
 Maryna, H, Gń, WZl.
 Miętus, H, WZl.
 Oklija, Gń.
 Okleja, H.
 Okoń, H, Gń, Bt, WZl.
 Paraszka, Bt, Gń.
 43. Pldustwa, Bt, H, =
 świnka, N.
 Płóć, WZl,
 Płotycia, Bt, H. Gń.
 Podleszcz (leszcz), H.
 Pukas, H, paraszka, Bt.
 Pyskor s. węgor, Bt.
 Suchorebrycia, H.
 Sum, WZl.
 Sykawka, H.
 56. Syksa s. pyskor, Bt, =
 minożek, N.
 Szaran, H, Bt, Gń.
 Szczupak, H, Bt, Gń, WZl.
 Szweja, WZl.
 Śliz, Gń, WZl, = wijun.
 Uklój, Gń.
 33. Uklija, Bt = ukl. biała, N.
 Wijun, H, Bt.
 Wyrozub, Weh, WZl.
 35. ? . . . błyskotka.
 Podał p. Hankiewicz zpod
 Tarnopola, p. Barta zpod Mi-
 kuliniec, prof. Guńkiewicz
 zpod Strussowa, Myszkowie
 i Czartoryi, Wydział po-
 wiatowy Zaleszczycki, prof.
 Werchratski.

Dla Seretu istnieje Oddział Tow. ryb. w Mikulińcach.

Do Seretu wpuszczono pod Mikulińcami dnia 6 kwietnia 1880 r. 100 węgorząt, a w paździeniku narybek karpi.

a) Nestorówka.

Czerwinka

Koblyk

Łyn

Oklij

Okoń

Płotycia

Szczupak

Wijun.

Podał prof. Guńkiewicz.

Staw Tarnopolski.

Babka, H.

Czerwinka s. płoć duża, H, Gń.

Karaś, H, Gń.

Koblyk, H.

Kowbel, Gń.

Krempa, H.

Łeszcz, H, Gń.

Łyn, H, Gń.

Miętus, H, Gń.

Oezeretnik (lin), Gń.

Oklija s. płoć drobna, Gń.

Okleja, H.

Okoń, H, Gń.

Piskorz, Gń.

Płoć mała biała, Gń.

Płoć średnia krępa, Gń.

Płocica, H.

Podleszcz, Gń.

Pukas, H.

Siekierka zwana sikawką, H.

Szaran, H, Gń.

Szczupak, H, Gń.

Podał p. Wł. Hankiewicz, i prof. Guńkiewicz.

b) Gniezna.

Czerwinka

Karaś

Kleń

Koblik

Leszcz

Lin

Merena

Miętus

Okoń

Płocica

Podustwa (podleszczyk)

Siksa (piskorz)

Szaran (karp)

Szczupak

Ukleja.

Podał prof. Guńkiewicz zpod Łoszniowa.

Staw w Nowém Siole pod Zbarażem.

Okoń

Piskorz

Siekierka

Szczupak.

Podał p. Wierzbowski.

c) Duba.

Jeziorka polne podolskie.

Karaś.

Podał Dr A. Wierzejski.

5. Dzuryn.

6. Strypa.

Baba, Gń.

Babka, H.

Czerwinka, Gń.
 Czop, H.
 Karaś, Zw, Gń.
 Kowbel, H, Gń, kielb, WZł.
 Kleń, H, Gń.
 Klyn, Gń.
 Łeszcz, Gń.
 Łyn, Gń, lin, WZł.
 Maryna, H, Gń.
 Meresnycia s. dzerdzyk, H.
 Oklija, Gń.
 Okoń, Gń.
 Paraszka, Gń.
 Pidustwa, Gń.
 Płotycia, Gń, płocica, WZł.
 Podustwa, H.
 Podleszczyk, Zw.
 Pyskor, Gń.
 Słyż, H, Gń.
 Sykawycia, H.
 Sykora, Gń.
 Szaran (karp), Gń.
 Szczupak.

Podał p. Hankiewicz zpod
 Buczaca, prof. Guńkiewicz
 zpod Podhajec, Bohatkowiec
 i Hajworonki, Wydział po-
 wiatowy Złoczowski, Dr Za-
 wadzki.

Do Strypy koło Glinny
 wpuszczono d. 8. września
 1880 r. młode węgorze.

Staw w Zborowie i Jeziernie.
 Karaś
 Lin
 Okoń
 Płocica
 Szczupak.

Podał Wydział powiatowy
 Złoczowski.

Staw Bohatkowiecki.

Czerwinka
 Karaś
 Łeszcz
 Łyn
 Oklia
 Okoń
 Płocica
 Szaran
 Szczupak.

Podał prof. Guńkiewicz.

a) Wieszka.

Czerwinka
 Karaś
 Kobel
 Lin
 Okoń
 Płotyczka
 Szczupak.

Podał prof. Guńkiewicz
 zpod Kozłowa.

b) Olechowiec.

7. Koropczyk s. Koropiec.

Czczuga
 Czopek
 Głowacz
 Karp
 Kielb
 Kleń
 Kózka
 Lin
 Miętus
 Minożek
 Piskorz
 Płoc
 Siekierka
 Strzebla

Sum
 Szczupak
 Szweja
 Śliz
 Świnka
 Wyrozub.
 Podał ks. Wł. Jachimowski i p. C. Ciekoński zpod Koropca.
 Nazwy ludowe?
 W stawie nad Koropcem chowa p. Mysłowski czeczugę.

8. Lipa złota.

Babka, Sf.
 Czerwinka, Sf.
 Karaś, Sf.
 Kielb, Sf, WZł, WPśl.
 Kleń, Sf.
 Leszcz, Sf, WZł.
 Lin, Sf, WZł.
 56. Minożek, Sf, WPśl, =
 minożek, N.
 Oklija, Sf.
 Okoń, Sf.
 Paraszka, Sf.
 Piskorz, Sf, WPśl.
 Płocica, Sf, WZł, WPśl.
 Szaran, Sf.
 Szczupak. Sf, WPśl.
 Śliz, Sf.

Podał Wydział powiatowy w Złoczowie, Wydział pow. w Przemyślanach zpod Wiśniowczyka do Dunajowa, p. Stefanowicz zpod Brzeżan.

Dla Lipy złotej istnieje w Brzeżanach Oddział Tow. rybackiego. Do téj rzeki

wpuszczono pod Brzeżanami d. 8 września 1880 r. młode węgorze.

Staw Pomorzański.

Karaś
 Lin
 Okoń
 Płocica
 Szczupak.

Podał Wydział powiatowy w Złoczowie.

Staw Buszczecki, Urmański, Brzeżański, Saranczucki.

Leszcz
 Lin
 Okoń
 Szaran
 Szczupak.

Podał p. Stefanowicz.

9. Lipa gniła.

Babka, Gń.
 Czerwinka, Gń.
 Karaś, Gń.
 Koblyk s. kowbel, Lr.
 Len, Gń.
 Maryna, Gń.
 Miniok (miętus), Gń.
 Okleja, Lr.
 Okuń, Gń, okoń, H.
 Pidustwa, Gń.
 Płocica, Gń.
 Synohub, Gń.
 Szaran, Lr.
 Szczupak, Gń.
 Uklija, Gń.
 Werchowodycia s. okleja, Lr.

Wyryzub, Gń.
 Podał prof. Guńkiewicz
 zpod Rohatyna, ks. Laurecki
 zpod Tustania, p. Hankie-
 wicz zpod Przemyślan.

N a r a j ó w k a.

10. Świerz.

11. Boberka (Bóbrka).

Jazgar

Karaś

Karp

Kiełb

Kleń

Kóзка

Leszcz

Lin

Miętus

Okoń

Piskorz

Płotka biała

Płotka czerwona

Podleszczyk

Szczupak

Szweja

Ukleja.

Podał Wydział powiatowy
 w Bóbrce.

Nazwy ludowe?

Staw w Horodyszczu cetner-
 skiém, Otyniowicach,
 Chodorowie, Dobrowla-
 nach, Łuczanych.

Jazgar

Karaś

Karp

Kiełb

Kleń

Kóзка

Leszcz

Lin

Miętus

Okoń

Piskorz

Płotka biała

Płotka czerwona

Podleszczyk

Szczupak

Szweja

Ukleja.

Podał Wydział powiatowy
 w Bóbrce.

Nazwy ludowe?

Zubrza

z Stawczanką czyli Szczerką
 (Szczerzec).

12. Wereszyca.

Wereszyca ma źródło w la-
 sach Lelechówki, tworzy sze-
 reg stawów z rybołóstwem
 dzikiém od Janowa po Ko-
 marno, płynie przez obszary
 Komarna fosami kopanemi
 dla spuszczenia stawu w Ko-
 marnie, i wpada do Dniestru
 w Powerhowie.

Do Wereszycy pod Gród-
 kiem wpuszczono d. 24 pa-
 ździernika 1880 r. kilka kóp
 młodych karpi i węgorząt.

Potoki do stawu Janowskiego
 płynące:

a) Wereszyca.

Bielucha s. płotycia

Biła ryba s. płotycia

Czerwonka

Jazgor

Kobłyi

Kropiwka

Oklija.

Podał p. Łahociński zpod Janowa.

b) Bagna, potoczek płynący z kilku źródełek w borze sosnowym, i wpadający osobno do stawu Janowskiego.

Bielucha s. płotycia

Biła ryba s. płotycia

Czerwonka

Jazgor

Kobłyi

Kropiwka

Oklija.

Podał p. Łahociński zpod Janowa.

c) Stawki, wpada osobno do stawu Janowskiego, a tworzy się z potoczków Werchólka i Zadnia Kałuża, z których pierwsza nastaje z kilku bagnistych źródełek, zaś druga z olszyny.

Bielucha s. płotycia

Biła ryba s. płotycia

Czerwonka

Jazgor

Kobłyi

Kropiwka

Oklija.

Podał p. Łahociński zpod Janowa.

Stawy nad Wereszycą:

a) Staw w Janowie (Janowski).

Leszcz

Lin

Okoń

Szczupak.

Podał p. Łahociński.

Odptyw z tego stawu do Stradca.

Czerwonka

Jazgor

Kobłyi

Kropiwka

Leszcz

Lin

Oklija

Okoń

Płotycia

Szczupak.

Podał p. Łahociński.

b) Staw w Stradcu (Stradeci).

Leszcz

Lin

Okoń

Szczupak.

Podał p. Łahociński.

c) Staw w Małczycach (Małczycki).

Lin

Okoń

Szczupak

Drobne gatunki.

Podał Wł. Szyjkowski.

d) Staw w Zuszycach.

Lin

Okoń

Szczupak

Drobne gatunki.

Podał Wł. Szykowski.

e) Staw we wsi Wola Dobrostańska.

Ryby?

f) Staw we wsi Dobrostany.

Lin

Okoń

Szczupak

Drobne gatunki.

Podał Wł. Szykowski.

g) Staw Girski we wsi Kamienobród.

Hołowacz

Karaś

Karp

Kobłyk

Kostozub s. pyskozub

Łyn

Okuń

Płotyci

Szczupak.

Podał prof. Guńkiewicz.

Wieś Kamienobród dzieli się na kilka części, z których jedną zowią „Girskie“ a jój staw „Girskim“.

h) Staw w Gródku (Grodecki).

Hołowacz

Karaś

Kobłyk

Kostozub s. pyskozub

Łyn

Okuń

Płotyci

Szczupak.

Podał prof. Guńkiewicz; przytoczył téż szarana, ale ten stał się rzadkim od jakich 20 lat, jak twierdzi dzierżawca rybołówstwa na stawie Grodeckim i Wereszcy.

i) Staw w Czerlanach

(Czerlański).

Lin

Okoń

Szczupak

Drobne gatunki.

Podał Wł. Szykowski.

j) Staw w Lubieniu (Lubiński).

Lin

Okoń

Szczupak

Drobne gatunki.

Podał Wł. Szykowski.

k) Stawy w Komarnie, obecnie przez kopane kanały obsuszone, lubo w dawnych stawiskach jest jeszcze woda i błoto, które prawie nie wysycha, a to z powodu, że Dniestr wezbrany zalewa stawiska, a woda w nich pozostaje, aż znowu Dniestr opadnie; ryb mało i drobne.

Biała ryba

Karaś

Lin

Okoń

Szczupak.

Podał Wł. Szykowski.

13. Strwiąż

s. Strywihor.

Brzana, H.

Bzderka, H.

Jałéc, Łs.

18. Karp, N.

Kowbel, Łs.

Marena, Łs.

Maryna, Łs.

Meniok, Łs.

Miętus, H.

Okłcja, H.

Okoń, Łs.

Płotycia, Łs.

Pidustwa, H.

Słyż, H.

17. Sum, N, Łs.

45. Szczupak, Łs, N.

Podał Dr Nowicki zpod Koniuszek, p. Wł. Hankiewicz zpod Chirowa, prof. Łaszkiwicz zpod Brzegów i Biskowic. Według p. Hankiewicza miętus i podustwa nie pojawia się więcej od czasu zregulowania rzeki.

Strwiąż wypływa powyżej Ustrzysk, według W. Pola we wsi Strwiążyku w ziemi Sanockiej. Wychodzi z gór pod Chyrowem w obszerną dolinę. Wpada poniżej Dołubowa do Dniestru, czyli raczej do dałóbowskiego kanału, tamuje go i sprawia obszerne zalewy na północ od Sambora. Zabiera mnóstwo górskich potoków i wody rozległych błot Sambor-

skich. Po wylewie i opadnięciu Strwiążu zostaje na błotach Koniuszeckich wiele ryb.

a) Błóżewka (Błażewka).

Karaś

Kowbel

Łeszcz

Łyn

Mientus

Okuń

Płotycia

Pyskur

Słyż

Szaran

Szczupak.

Podał prof. Łaszkiwicz zpod Kowenic.

Stawek w Rakowie nad Błóżewką.

Jaź, Łs, = płotka czerwona, N.

Podał prof. Łaszkiwicz.

Jezioro w Błozwi dolnej.

Karaś

Łyn

Marena

Mientus

Okuń

Pyskur

Szaran

Szczupak.

Podał prof. Łaszkiwicz.

Jabłonka.**Lenina.****Olenka.****Tysowiecki potok.**

14 Mszanec.

Babka
Bzderka
Kowb s. kowbel
Maryna
Płotycia
Słyż

Pstruha i pyra nie ma.

Podał p. Hankiewicz.

Mszanec wpada do Dniestru pod Dniestrzykiem holoweckim.

15. Chaszczówka

pod Łomną.

Babka
Bzderka
Kowb s. kowbel
Maryna
Płotycia
Słyż

Pstruha i pyra nie ma.

Podał p. Hankiewicz.

16. Dnistryk.

Babka
Bzderka
Kowb s. kowbel
Maryna
Płotycia
Słyż

Pstruha i pyra nie ma.

Podał p. Hankiewicz.

Dnistryk mylnie za Dniestr uważany, wypływa pod Dniestrzykiem Dubowym.

Kulowy potok.

Terniwski potok.

17. Dniester.

Babka
Bzderka
Kowb s. kowbel
Maryna
Płotycia
Słyż

Pstruha i pyra nie ma.

Podał p. Hankiewicz.

Dniester początkowy potok Dniestru, wypływa powyżej Wołczego z Werchu rozłucskiego, główne źródło zpod starego buka, a z tego pił autor 1859 r. wodę z swym towarzyszem p. Wł. Hankiewiczem.

b) Prawe dopływy Dniestru:

18. Żukotyńec.

Babka
Bzderka.
Podał p. Hankiewicz.

Rypnianka.

Jasieniczka.

19. Turzanka.

8. Babeć, Łs, = głowacz, N.
32. Bzderka, Łs = strzebla, N.
Czerwonopera, Gń.
24. Kowbel, Łs = brzanka, N.
Marenka, Łs, Gń.
Okoń, Gń.
Pidusta, Łs.
Płotyci, Łs.
Pstruh, Łs.

50. Słyz, Łs, = śliz, N.
Sum, Gń.

51. Szczypawka, Łs = koza, N
Podał prof. Łaszkiwicz i
prof. Guńkiewicz z pod wsi
Topolnica.

Brzanka nie była znana
z dorzecza Dniestru; pierw-
szy prof. Łaszkiwicz dostał
ją z Turzanki pod nazwą
kowbel, a potem spostrzegł
sam w górnym Dniestrze.

Turzanka wypływa w Tu-
rzem (H.) a wpada do Dnie-
stru w Strzyłkach (Łs.).

20. **Potok** pod wsią **Olszanik.**

Hołowacz

Pleskaczka

Płotycia

Pstruh (pstrung)

Szczupak.

Podał p. K. Koczyński.

21. **Bystrzyca** (pierwsza).

Mała górską rzeczką, pły-
nie ze wsi Bystrzycy, a wpada
powyżej Terżakowa do Dnie-
stru, połączysz się poprze-
dnie z Tyśmienicą.

Ryby?

Dopływy Bystrzycy:

a) Tyśmienica.

Bezrybna pod Drohoby-
czem z powodu kipiączki.

Podał p. K. Koczyński.

Stawy wróblowieckie.
Karaś

Lin

Szczupak.

Podał Wł. Szyjkowski.

b) Trudnica.

Wpada pod Litynią do
Tyśmienicy, a przed Dobro-
wlanami dzieli się na dwa
potoki zwane Tożów Tru-
dnica i Bystra Trudnica.

Potok Bystra Trudnica
wypływa z Niedźwiedz-
kich lasów, ma dno ró-
wne piaszczyste, a ryby:

Babka (głowacz)

Kolinka

Kowbel

Miętus

Paraszka (płocica)

Szczupak.

Potok Tożów Trudnica
ma źródła w Bronnickich
lasach, dno od wioski
Glinna aż po Dobrowlany
utworzone z twardych
brył torfowych o licznych
pieczarach i kałabaniach
po kilka metrów obszer-
nych i głębokich; w no-
rach wiele raków, czasem
miętus, w kałabaniach
paraszki oraz kobli i
babki, często szczupaki,
które wszakże podczas
powodzi zdają się pod-
pływać; więc prócz ko-
linki są tu:

Babka (głowacz)

Kowbel
 Miętus
 Paraszka (płocica)
 Szczupak.

Oba potoki mają brzegi wązkie, ale wysokie do 3 metrów i więcej, zarosłe bujną trawą, bo płyną tylko sianożęciami, łożyną, wierzbą i olchą; w Dobrowlanach łączą się z sobą w jeden potok, który pod Litynią wpada do Tyśmienicy.

Potok Rymski wypływa z Wacowskich lasów, nad nim 3 stawyszcza, ostatki wielkich stawów, jakie miały niegdyś istnieć w Dobrowlanach; w nich jest obficie:

Lin
 Karaś
 Szczupak.

Podał Wład. Szyjkowski, wraz z mapką.

22. Stryj.

Babka, Hp, = Gobius, N.
 Babka, Pt, Cz, = Cottus, N.
 Bzdyrka, Cz, Hp, K.
 Czekurai, Łs.
 Czerwona ryba, Kń.
 Czyczuha s. stirlet, Cz.
 ? . . . głowacz, K.
 Jaź s. kosłacz, Pt.
 Jelec, Hp.
 Karaś, K.
 Karp.
 Klin s. jelec, Cz.

Klin, Hp.
 Kłyn, Łs.
 Koubeń, koubła, Kń.
 Kowbel, Hp, Cz, K.
 Kowbeń, Łs, Kń.

Kózka, Pt.

Łosia, Cz.

Marena, Pt.

Maryna, Łs, Hp.

Merena, Łs, Kń.

23. Merena, Cz, = brzana, N.

Minoh, Łs

Mniuch, Łs, Cz, K.

Okoń, Hp, Cz.

Pidusta, Łs.

Pidustwa, Łs, Hp, K.

Pjer, Hp.

Plocień, Pt.

30. Płotycia, Cz, = kleń, N.

Płotycia, Łs.

Podleszczyk.

Podustew, Cz.

Psiurka, Kń.

Pstruh, Łs, Cz, Hp, K.

Pyr, Pt, Cz, K.

Pyskor, Pt.

? . . . siekierka, K.

Śłyż, Łs, śliz, Hp, K.

51. Sikawka, Cz, = koza, N.

42. Synohuba, Hp = cyrta, N.

Szczupak, Pt, Łs, Hp, Cz, N.

Ukleje biała i czarna, K.

Ukleja, Hp.

Zderka, Pt.

Weże, Cz, = ? minogi.

Podał p. Pietruski z okolicy Podhorodec, Dr Kner, prof. Łaszkiwicz zpod Boryni i Turki, p. Czyrniański zpod Turki (nadstał brzane,

klenia, kózkę i babkę; prof. Huppenthal zpod Synowudzka do ujścia (nadesłał synohubę i babkę Gobius), p. K. Koczyński zpod Boryni.

Stryj ma źródło według W. Pola na Moniczkowej Polanie, w połoninach, powyżej wsi Wyżłowa, a ujście poniżej wsi Międzyrzecza. Jest największą rzeką, jaką Dniestr w całym swym biegu zabiera; długość jego biegu zajmuje 27 mil geogr., a obszar około 16 mil kwadr. Płyynie ciasnym wyłomem aż po Kruszelnicę, na ujściu Opora, poniżej Rozhurcza słynnego skałami, wypływa w obszerne równiny. Spadek jego znaczny, prąd bystry. W przeciwieństwie do Dniestru, Stryj i jego górskie dopływy sprzyjają pstragowi i lipieniowi.

Dla Stryju istnieje w Stryju Oddział Towarzystwa rybackiego.

W październiku 1880 r. wpuszczono do stawku w Stryju młode karpie, a do rzeźczułki Żyżawy węgorzeta.

Dopływy Stryju:

1) Żyżawa.

Ryby?

2) Potok pod Borynią.

Mniuch

Pyskor.

Podał p. K. Koczyński.

3) Ilniczek.

Bzdyrka

Klin s. jelec

Kowbel

Łosia

Merena

Miętus

Okoń

Płotycia

Podustew

Pstruh

Pyr

Sikawka

Szczupak

? . . . węże.

Podał p. Czyrniański zpod Turki.

4) Jabłonka.

Babka, Łs.

Bzderka, Łs, bzdyrka, Cz.

Klin s. jelec, Cz.

Kowbel, Cz, kowbeń, Łs.

Łosia, Cz.

Merena, Łs, Cz.

Miętus, Cz.

Okoń, Cz.

Płotycia, Łs, Cz.

Podustew, Cz.

Pstruh, Cz.

Pyr, Cz.

Słyż, Łs, śliz, Cz.

Sykawka, Łs, Cz.

Szczupak, Cz.

Szczypawka s. sykawka, Łs.

? . . . węże, Cz.

Podał prof. Łaszkiwicz i p. Czyrniański zpod Turki.

5) Rybnik.

Bzdyrka

Maryna
Płotyca
Pstruh
Pyr.

Podał p. Hankiewicz.

6) Opór (Opier).

45. Pstruh, H.

9. ? . . . głowacz, K.

32. ? . . . strzebla, K.

44. ? . . . lipień, K.

Podał Dr Kner i p. Wł. Hankiewicz.

Opór urywa się pod samym grzbietem Beskidu u 3 źródeł powyżej wsi Oporzec. Długość jego biegu zajmuje około 8 mil, wpada szeroko do Stryja w dolinie Synowudzkiej koło Międzybrodzia (W. Pol).

Do Oporu wpadają:

Różanka
Libohora
Zielenika
Kamionka
Stawczanka
Hołowiczanka
Orjawa.

Bereźnica.

23. Świeća.

Babka
Bzderka
Perij
Pstruh
Słyż
Szczupak rzadko
(Rak od Polanicy).

Podał p. Wł. Hankiewicz zpod Bolechowa, Cisowa, Polanicy i Brzazy.

Świeća wytryska według W. Pola na tak zwanych Szérokich Beskidach, 3 mile powyżej Ludwikówki, płynie na górnej przestrzeni wielkimi górami, korytém kamieniami zawałoném, i ma wodospady. Wypływa z gór około Hoszowa na obszerną równinę i wpada do Dniestru poniżej Żurawna. Długość jęj biegu zajmuje 14 mil.

Dla Świećy i Łomnicy istnieje w Bolechowie Oddział Tow. rybackiego.

Do Świećy pod Hoszowem wpuszczono d. 15 stycznia 1880 r. 100 narybku łososia kalifornijskiego.

Do Świećy płyną:

Sukiel.

Do téj rzeczki wpuszczono pod Lisowicami d. 9 listopada 1879 r. 100 węgorząt.

Brzaska.

Turzanka.

Dolina.

Mizunia.

Pstrąg.

Podał p. J. Siegler.

24. Siwka.

Babka, Bt.
Baba s. babka, Sk.
Błyskawka, Sk.

Czip, Bt.
 Fat, Bt, Sk.
 Hwizd, Sk.
 Jelec, Sk.
 Karaś, Sk, Bt.
 Klinczuk s. klin, Sk.
 Korop,
 Kowbel, Sk, Bt.
 Łeszcz, Bt.
 Łyn, Sk, Bt.
 Marena, Sk, Bt.
 Meresnycia, Sk, Bt.
 Mniuch, Sk, Bt.
 Nerest s. zderka, Sk.
 Niuch, Sk.
 Okoń, Sk, Bt.
 Oklija, Sk.
 Parynka, Bt.
 Paruch s. kłynczuk, Bt..
 Płotycia, Sk, Bt.
 Pidustwa, Sk.
 Pukas, Sk.
 Pyskor, Bt.
 Rybec, Bt.
 Słyż, Sk. Bt.
 Sykawka, Sk, Bt.
 Sykawycia s. sykawka, Sk.
 Szczupuk, Sk, Bt.
 Szweja, Sk.
 Szwycia, Sk.
 Wielec, Sk.
 Zderka s. nerest.

Podał p. Wł. Szykowski
 z pow. Kałuskiego, p. Barta
 z Kołodziejowa.

Przyrządy rybackie: sieci,
 wereni, kroszni, kutce, wętki,
 wietry (Barta).

1) Kropiwnik i

2) Bołochówka z Zborą.
 Baba s. babka
 Błyskawka
 Fat
 Hwizd
 Jelec
 Karaś
 Klinczuk s. klin
 Kowbel
 Łyn
 Marena
 Meresnycia
 Mniuch
 Niuch
 Okoń
 Oklija
 Płotycia
 Pidustwa
 Pukas
 Słyż
 Sykawka s. sykawycia
 Szczupak
 Szweja
 Szwycia
 Wielec
 Zderka s. nerest.
 Podał p. Wł. Szykowski
 z pow. Kałuskiego.

25. Łomnica.

Baba s. babka, Sk.
 Babec, H.
 Babka, Bt.
 Babka, H, Łm, Sk.
 Biła ryba s. płotycia, H.
 Błyskawka, Sk.
 Czip, Łm.
 Fat, Łm, Sk.
 Głowaciec s. pstrąg, Sk.

- Głowacz pstropletwy, Łm.
 Hwizd, Sk.
 Hwozd, Łm, Bt.
 Jalec, Łm.
 Jełczyk, Lr, H.
 Jełec, H, Lr, Sk.
 Kanbel s. kowbel, Sk.
 Karaś, Łm, Sk, Bt.
 Klin s. klinczuk, Sk.
 Klén s. klenczuk, Lr.
 Kłeń, Łm, Sk, H.
 Kłyn, Bt.
 Kobel, Sk.
 Koblyk, Lr, Sk.
 Kowbel, Lr, Łm, Sk, H, Bt.
 Kowblyk, H.
 Kowel, Sk.
 Łeszcz, Łm.
 Łyn, Łm, Sk, Bt.
 Marena, Lr, Łm, Sk.
 Maryna, Sk,
 Merena, Bt, Sk, H.
 Meres s. meresnycia, Sk.
 Meresnycia, Bt, Łm, Sk.
 Miuch, Sk.
 Mniuch, Lr, H, Łm, Bt, Sk.
 Mniuczek, Sk.
 Nerestka, H.
 Niuch s. węgorz s. piskorz, Sk.
 Oklija, Sk.
 Okleja s. werchowodycia, Lr.
 Okoń, Lr, Łm, Sk.
 Perij, H.
 Pidkozoblycia s. minog, Lr.
 Pidustwa, Łm, Sk, H, Bt.
 Piskor, Łm, Bt.
 Piskozoblycia s. minożek,
 Łm, Bt.
 Płotycia, Łm, Sk.
 Płyca, Sk.
- Podusta, Sk.
 Podustwa, Lr, Sk.
 Pstruh, H, Łm, Sk, Siegler.
 Pukas, Bt, Lr, Sk.
 Pukasyk s. pukas, Sk.
 Pyr, H, Łm, Sk, pér, Sk.
 Rybec, Lr, rybeć, Łm.
 Słyż, Lr, Sk, słyż, Łm, H, Bt.
 Suchorebrycia, Lr.
 Sykawka s. sykawycia, Sk.
 Sykawycia, Lr, Łm, Sk, Bt.
 Szczupak, Łm, Sk, H, Bt.
 Szweja s. werchowodycia, Bt.
 Szweja, Sk, H.
 Szwycia, Sk.
 Ukleja, Łm.
 Wielec, Sk.
 Wyrozub, Łm.
 Zderka s. nerest, Sk, H.
 Zdyrka s. bzderka, Łm.
- Podał ks. Laurecki zpod
 św. Stanisława obok Halicza,
 p. Wł. Hankiewicz zpod Nie-
 byłowa, Równi Topolskiej i
 Śliwek, prof. Łomnicki zpod
 Przewoźca, Południk i An-
 gielowa, p. Wł. Szykowski
 z pow. Kałuskiego, p. A. Barta
 ze wsi Wistów.
- Łomnica ma źródła według
 W. Pola pod granicznym
 grzbietem na północnych sto-
 kach góry Popadii, płynie
 z razu dziką doliną górską,
 wychodzi z gór około Jasio-
 nia, a wpada do Dniestru
 kóło klasztoru św. Stanisława
 znacznie powyżej Halicza.
 Długość jój zajmuje do 14
 mil od źródła do ujścia.

Do Łomnicy pod Nieby-
łowem wpuszczono w maju
1880 r. 1650 narybku pstrą-
ga, a 1600 narybku łososia
bałtyckiego.

Dopływy Łomnicy:

Czerlany.

Mniuch
Nerestka
Plotycia
Szczupak
(Rak).

Podał p. Hankiewicz zpod
Niebyłowa.

Ostrów.

Kobłyk
Szczupak
Zderka.

Podał p. Hankiewicz zpod
Dobrowlan.

Turowa.

Kleń
Kowbel
Mniuch
Nerestka
Plotycia
Pstruh
Szczupak
(Rak).

Podał p. Hankiewicz zpod
Śliwek i Niebyłowa.

Cieczwa.

Baba s. babka
Błyskawka
Fat
Hwizd
Jelec
Karaś

Kleń (klinczuk, klin)

Kowbel

Łyn

Marena

Meresnycia

Mniuch

Nerest (zderka)

Niuch

Okoń

Oklija

Plotycia

Pidustwa

Pukas

Słyż

Sykawka s. sykawycia

Szczupak

Szweja

Szwycia

Wielec

Zderka s. nerest.

Podał p. Wl. Szyjkowski
z pow. Kałuskiego.

Bereźnica.

Durowa.

Pietros.

Mołoda.

Rudawa.

26. Łukiew.

Baba s. babka, Lr.

Babezur, Bt.

Kleń s. klenczuk, Lr.

Kleń, H.

Klynczuk s. paruch, Bt.

Kowbel, Bt, Lr.

Kobłyk s. kowbel, Lr.

Kowbłyk, H.

Marena, Bt, Lr, H.

Meresnycia, Bt.

Mniuch, Lr, H, mniuch, Bt.
 Muławyci s. małe rybki, Bt.
 Okleja s. werchowodycia, Lr.
 Pidkozobłyca s. minog, Lr.
 Pidustwa, Bt.
 Popadia, Bt.
 Pukas, Lr.
 Słyż, Bt, Lr.
 Suchorebrycia, Lr.
 Sykawycia, Lr.
 Szczupak, Bt.
 Szwaja, Bt.
 Zderka, H.
 (Rak, H.).

Podał ks. Laurecki zpod
 Halicza, p. A. Barta zpod
 Bednarowa i Sapohowa, p.
 Wł. Hankiewicz z okolicy
 Krasny.

Według p. A. Barty są
 okazy ryb poławiane w Łuce
 koło Bednarowa małe, zaś
 koło Sapohowa większe; naj-
 większemi są marenny i pidu-
 stwy, ale i te nie dochodzą
 15 cm. długości. Narzędzia
 rybackie: czerpak, czekał
 (tylko na babezury).

Ł u k a w i c a.

Kłyn (kleń)

Kowbel

Marena (brzana)

Meresnycia (strzebla)

Mniuch (miętus)

Pidustwa

Szczupak

Uklia (ukleja biała).

Podał p. A. Barta zpod
 Maydanu.

27. Bystrzyca.

Fat

Sudaka nie ma

Wyrozub.

Podał prof. Łomnicki.

Bystrzyca uchodzi do Dnie-
 stru pod Jezupolem, spadek
 jój znaczny, prąd $\frac{1}{2}$ ' na se-
 kundę, pod Stanisławowem
 dzieli się na Bystrzycę nad-
 worniańską i sołotwińską.

Dla Bystrzycy istnieje w Sta-
 nisławowie Oddział Tow. ryb.

Dopływy Bystrzycy:

1) Rybniański potok
 (Rybno).

Babka

Kleń

Kowbel

Meresnycia

Mniuch

Szczupak.

Podał prof. Łomnicki.

2) Bystrzyca sołotwiń-
 ska (srebrna).

Babec (powyz Sołotwiny), Łm.

Babka, Łm, Bl.

Bzderka (powyzéj Sołotwiny),

Łm, = meresnycia, Łm.

Czerwinka s. czerwono-
 pe-
 reć, Łm.

Czopek, Łm, Bl.

Jaleć, Łm.

Kleń, Łm.

Koblyk, s. kowbel, Łm.

Kostri (jazgar), Bl.

Kowbel, Łm.

Marena, Łm, H.

Meresnycia, Łm.
 Mniuch, Łm.
 Okleja, Łm.
 Pidustwa, Łm.
 Pidkozobłyca, Łm.
 Piskozobłyca s. pidkozobły-
 cia, Łm.
 Popadija (pukas), Łm.
 Pstruh, Łm, H.
 Pukas, Łm.
 Pyr, Łm, H.
 Pyrij, H.
 Rybeć, Łm.
 Słyż, Łm.
 Sownik s. marena, Łm.
 Suma i sudaka nie ma, Łm.
 Sykawka, Łm.
 Sykawycia, Łm, sykawka, Łm.
 Szczupak, Łm, H.
 Szweja, Łm.
 Werchowodycia s. okleja, Łm.
 Wyrozub, Łm.

Podał prof. Łomnicki zpod
 Pasieczny, Zagwoździa i So-
 łotwiny, p. Wł. Hankiewicz
 i Martyniec zpod Sołotwiny,
 p. Beill zpod Łyśca.

Bystrzyca sołotwińska wy-
 pływa w Porohach według
 W. Pola z wielu krótkich po-
 toków na północnych stokach
 góry Bystrój, te zlewają się
 w jedną rzekę, około wsi
 Eisenthal. Wybiera się z gór
 około Sołotwiny i ciągnie się
 dalej równiną obszerną do
 ujścia. Prąd jęj rwący do 3'
 na sekundę; długość do 10
 mil. Wpada do Bystrzycy

nadworniańskiej znacznie po-
 niżej Stanisławowa.

Ochaby Bystrzycy sołotw.
 Karaś
 Lyn
 Okleja
 Piskor
 Płotycia
 Pukas
 Sikawycia
 Słyż
 Szczupak.
 Podał prof. Łomnicki.

a) Maniawka.

Kowbel
 Pstruh
 Zderka.

Podał p. Wł. Hankiewicz
 zpod Maniawy.

b) Pasiecznański potok
 (Pasieczna).

Kowbel
 Meresnycia
 Szczupak.

Podał prof. Łomnicki.

Staw Krechowiecki.

Czerwonopereć

? jazgar

Karaś

Kień

Kowbel

? leszcz

Lyn

Marena

Okleja

Okoń

Piskor

Płotycia
 Pukas
 Sykawycia
 Słyż
 Szczupak
 Szweja.
 Podał prof Łomnicki.
 Huta.
 Babka
 Pstruh.
 Meżeryki.
 Babka
 Pstruh.
 Doszczyna.
 Babka
 Pstruh.
 Horcholiński.
 Szczupak.
 Rakowczyk pod Sołotwiną.
 Szczupak.
 Podał prof. Łomnicki.
 3) Bystrzyca nadworniańska (złota).
 Babeć, H, Rż
 Babka, Łm, Bl, Wb.
 Bzderka (meresnycia), Łm.
 Czerwinka, Łm.
 Czerwonopereć, Łm, = czerwinka, Łm, (28).
 Czop, = Aspro Zingel, Wb.
 Czopek, Łm, Bl.
 Jaleć, Łm
 Kłeń, Łm.
 Kobłyk s. kowbel, Łm.
 Kowbel, Łm.
 Marena, Łm, H.
 Meresnycia, Wb = strzebla, N.
 Mniuch, Łm.

Okleja s. werchowodycia, Łm.
 Pidustwa, Łm.
 Pidkozoblycia, Łm.
 Piskozoblycia, Łm, = 56.
 Pstruh, Łm, H, Rż.
 Pukas, Łm.
 Pyr, Łm, Rż, Wb.
 Rybeć, Łm.
 Słyż, Łm.
 Sowak s. młoda marena, Łm.
 Sowożnyk (brzana), Bl.
 Sudaka i suma nie ma, Łm.
 Sykawka, Łm, sykawycia, Łm.
 Szczupak, Łm, H.
 Szweja, Łm.
 Uklej najbielszy, Wb.
 Wyrozub, Łm.

Podał prof. Łomnicki zpod Wołczyńca, Mykietyniec i Czerniejowa, p. Beill zpod Wołczyńca, p. Hankiewicz i Różycki zpod Nadwórny, p. Wierzbowski.

Bystrzyca nadworniańska wypływa w gminie Zielona, przysiółku Rafałowa, według W. Pola na północnych stokach góry Turni pod samym grzbietem. Wychodzi z gór koło Nadwórny, dalej ciągnie się równiną po ujście. Długość jej 19 do 20 mil, wart do 3' na sekundę. Jest właściwie główną rzeką, do której Bystrzyca sołotwińska wpada.

Do Bystrzycy nadworniańskiej pod Stanisławowem wpuszczono d. 26 kwietnia 1879 r. 2000 narybku łosia bałtyckiego, zaś d. 25

kwietnia 1880 r. 2872 narybku pstrąga, a d. 5 maja 1880 r. 300 narybku łososia bałtyckiego.

Ochaby Bystrzyce nadw.
Kaczoryna, Bl.

Karaś, Łm.

Łyn, Łm.

Okleja, Łm.

Piskor, Łm.

Płotycia, Łm.

Pukas, Łm.

Sikawycia, Łm.

Słyż, Łm.

Szczupak, Łm.

Podał prof. Łomnicki i p.
Beill.

Dopływy dolnego biegu:

a) Worona.

Czopyk rzeczny, Łm.

Czopyk nagowieczkowy, Łm.

! Kaczoryna, Łm.

Kleń, Łm.

Karaś, Łm, H.

! Korop, Łm.

Kowbel s. koblyk, Łm.

! Łyn, Łm, H.

Marena, Łm.

Mniuch, Łm, H.

Okleja, Łm.

Pidustwa, Łm.

Płotycia, Łm, H.

! Piskor, Łm.

Rybeć. Łm.

Słyż, Łm.

Sykawycia, Łm.

Szczupak, Łm, H.

Szweja, Łm.

Werchowodycia s. okleja, Łm.
Wyrozub, Łm.

Podał prof. Łomnicki od
Podpieczar do ujścia w Pod-
łużu, p. Hankiewicz zpod
Tyśmienicy.

Worona nastaje według
W. Pola na podgórzach z po-
łączenia wielu strug, które
się około Otyni w jedno łożę
złąły. Długość jej biegu zaj-
muje około 8 mil. Od pra-
wego brzegu zabiera krótkie
podgórskie strugi

Do Worony pod Stanisła-
wowem wpuszczono dnia 20
września 1880 r. 200 wę-
gorzą.

Ochaby Worony.

Kaczoryna

Karaś

Łyn

Piskor

Szczupak.

Podał prof. Łomnicki.

Narządy i sposoby do ło-
wienia ryb: czekawka z po-
ciskaczem, dynamit, kijanie,
krosznia, kuteć, liska s. pa-
lisok, opalka, osta, peczer-
kowanie, sak s. czerpak, sa-
czek druciany, sak z skrzy-
dłami s. włóczek, sieć, ti-
chanie (zapił, walenie, kryłci),
trutka, wędka z popławką i
bez niej, wersza, wiecha, wie-
tra (wieter, więcierz) kształtu
saczka, wietra z skrzydłami,
widelki, wudycia, zakład (Łm).

Strymba (do Worony).

Babec, Rż.

Kiełb, Wb.

Pstruh, Rż

Pyr, Rż.

Strzebla, Wb.

Szczupak, Wb.

Śliz, Wb.

Świnka, Wb.

Podał p. Wierzbowski i p.
Różycki zpod Nadwórny.

Do Strymby wpadają:

Uniawa.

Waleśnica.

Rokitna (do Worony).

Dopływy powyżej Nadwórny:

Flakomyjka.

Babec

Pstruh

Pyr.

Podał p. Wł. Różycki.

Buchtowiec.

Babec

Pstruh

Pyr.

Podał p. Wł. Różycki.

Zielenica i Sitny.

Babec

Pstruh

Pyr.

Podał p. Wł. Różycki.

Chreptów.

Babec

Pstruh

Pyr.

Podał p. Wł. Różycki.

Maksymiec.

Babec

Pstruh

Pyr.

Podał p. Wł. Różycki.

Sołotruk.

Babec

Pstruh

Pyr.

Podał p. Wł. Różycki.

Daczyniec.

Babec

Pstruh

Pyr.

Podał p. Wł. Różycki.

Rafailowa.

Babec

Pstruh

Pyr.

Podał p. Wł. Różycki.

Durniniec i Gropasiec.

Babec

Pstruh

Pyr.

Podał p. Wł. Różycki.

28. Tłumaczyk.

Kowbel

Slyz

Zderka.

Podał p. Wł. Hankiewicz
zpod Tłumacza.

Z ujściem tej rzeczki, zamy-
ka się górny obszar Dniestru.

Seletyn.

IV. Dorzecze Prutu.

Prut wypływa na Czarnohorze zpod Szpyć, niedaleko źródeł Cisy, przechodzi pod Zawalem na Bukowinę, dalej tworzy granicę między Mułtanami a Besarabią i uchodzi pod Gałaczem do Dunaju. Długość całego wynosi 85 mil (Schmedes, według W. Pola 98), w Galicyi do 25 mil. Prąd w górze 12', dalej 8', na granicy jeszcze 5' na sekundę (Schmedes). W Galicyi wychodzi z gór koło Delatyna, gdzie się też kończy kraina pstrąga. Płyynie dotąd bystro (według K. Obsta przeciętnie na metr spadku, 1 metr), tworzy częste szypoty, wyżej wsi Dora-Jaremcze wodospad na 10 metrów, który nie dozwala rybnie ciągnąć dalej pod wodę, a w licznych miejscach głębie na 4 do 9 metrów, koło wodospadu na 20 metrów. Ma dno po wypływ z gór skaliste i grubo kamieniste, a mało gdzie piasek, albo też drobny żwir, który stanowi właściwe miejsca dla tarła pstrąga; więcej takich tarlisk żwirowatych jest w jego dopływach. Od Delatyna do Kołomyi płynie na podnóżu gór Prut szeroką doliną; na wielkie wołoskie równiny wstępuje w okolicy Lipczan; jeszcze aż ku Jassom przypomina jego łożę rzekę górską, dalej idzie już równym stepem w spadku zwolniały. Według Obsta latem ciepłota wody wyżej 18° R.

Rybą dorzeczu Prutu¹ właściwą jest głowacica, inne gatunki ma wspólne z Dniestrem, jeszcze inne takie, które

¹) Z Prutu pod Czerniowcami podał nazwy ryb p. Wł. Hankiewicz, a p. Ant. Jaworowski 18 gatunków ryb w „Przyrodniku“ z grudnia 1880 r., nadto nadesłał do Krakowa prócz spisu nazw rybich także okazy 16 gatunków ryb, pomiędzy temi czopa Aspro Streber.

Babka, Jw.	żowtyi, Jw, =	22. Kowbłyk s. kow-
4. Czip czorny, Jw =	minożek, N.	bel, Jw, ≡
A. Zingel, N.	Hołowatycia, Jw.	kielb, N.
5. Czip rudy, Jw =	18. Karapnda (młody	Korop (rosły
A. Streber, N.	karpik), Jw, =	karp), Jw, H.
Czyczuha, H, Jw.	karp, N.	1. Kostryż, Jw, =
Fat, H. Jw.	Kleń, H.	okoń, N.
56. Hadie ślipe, py-	30. Kłyn, trijnek, Jw,	34. Leska, płotycia
skor czornyi i	= kleń, N.	trijnek, Jw, =

są we wszystkich 4 dorzeczach Galicyi. Węgorza i łosia nie było, przeto przesiedlono tam obie ryby, a mianowicie rozpuszczono węgorza 300, łosia bałtyckiego 3900 a kalifornijskiego 100, prócz tego pstrąga 2050, razem więc 2458 narybku.

1. Prut

od źródeł po ujście Czere-
moszu pod Zawalem.

Baba, Wg, = głowacz, N.
Babec, Wb, = głowacz, N.
Babec, Ob, Kbl, Rż.
Babka, H.
Biała ryba s. biłycia, LL.
Biłucha, LL, Kbl.
Biłycia s. biała ryba, LL.
Cwyk, Kbl.
Czip, Fd.
Czop, LL, Wg, Kbl.
Ćwioczek, Wg, = Gobius, N.
Ćwiok, Wg, = kielb, N.
Hołowani s. hołowatycia, Wg.
Hołowatycia, H, LL, Kbl, Fd,
Ob, Wb.
Jaź, Zw.
Karasyk, Fd.

Karaś, Kbl, Fd.
Klepiec, Fd.
Klińczuk, Wg.
Kliń, Wb, = kleń, Wb.
30. Kleń, Wb, = kleń, N.
Kleń, Fd, Ob.
Kleńczuk, Wg, H.
Kłyn, Kbl.
Kłyń s. kleń, Wb.
22. Kobłyk, Wb, = kielb, N.
18. Korop, LL, Wg, Fd, Kbl.
Kostrosz, Kbl.
Kostrusa, LL, Wg, = Go-
bius, N.
Kostrysa, Wg = Gobius, N
Kowbel, Wg, LL = kielb, N
Kowbel, H, Kbl, Fd,
Ob, Wb.
Kowbłyk, Fd, Ob.
Łeń, Fd.
Łyn, Fd.

piekielnica, N.
21. Łen, Jw, = lin, N.
23. Maryna, Jw, =
brzana, N.
Meren, H.
Meresnycia, H, Jw
Mniuch (12 gru-
dnia z ikrą), Jw
Niuch (mniuch) H
Osełdec, Jw.
Pidustwa, H, Jw.
28. Płotycia, Jw, =
płatka czer-
wona, N.

Płotycia (płatka
biała), Jw.
Płotycia, leska,
trijnek, = pie-
kielnica, N.
Pstruh, Jw.
25. Pukas, Jw, = sie-
kierka, N.
Pyskor (piskorz), Jw
51. Sekawka, sekaw-
ka horbata, Jw
= koza N.
Sirootka, Jw.
50. Slez, Jw = śliz, N.

17. Som, Jw = sum, N.
Son, H.
Szczuka, Jw,
szczupak, H.
Szwajka, Jw.
33. Szweja, Jw, =
ukleja biała, N.
Szweja (piekiel-
nica), Jw.
Trijnek, płotycia,
leska, Jw, =
piekielnica, N.
Trijnek, lyn, Jw,
= kleń.

23. Marena, Wg, Wb, K, =
brzana, N.
Marena, H, Kbl, Fd, Ob.
Marenczuk, H, LL, Wg.
Maryna, Wb, = brzana, N.
Meren, H.
Merena, Fd.
Meresnecia, Kbl.
Meresnyca, Fd.
32. Meresnycia, Wg, Wb, =
strzebla, N.
Meresnyczka, Ob.
Meryna.
Mniuch, Wg, LL, = mię-
tus, N.
Mniuch, Kbl, Fd, Ob, Wb.
Neresnyca, Fd.
Niuch, H, mniuch.
Okoń, Wg, LL, Kbl, Ob.
Parenyk (płatycia), Fd.
Peskor, Kbl.
43. Pidusta, Wg, Wb, =
świnka, N.
Pidustwa, H, Kbl, Fd,
Ob, LL.
Piskozoblycia (minog), Wb
Płotecia, Kbl.
Płatycia, H, Fd, Ob.
34. Płatycia, LL, = ukleja
czarna, N.
45. Pstruh, Wb, Wg, =
pstrąg, N.
Pstruh, H, LL, Kbl, Fd, Rż.
25. Pukas, Wg, Wb, = sie-
kierka, N.
Pukas, LL, Wg = karaś, N.
Pukas, H, Kbl.
Pyr¹, Rż.
- Pyskor, H, Fd, wijun.
Slez, Kbl, Jw.
50. Słyż, Wb, Wg, = śliz, N.
Słyż, Fd, Ob, H, LL.
Suchorebrycia s. szwy-
ja, LL.
Sum, Fd.
51. Sykawka, Wg, = koza, N.
Sykawka, LL, Kbl, Fd.
Sykawycia, Wb, = sy-
kawka s. koza, N.
Szczuk, szczuka, Fd, =
szczupak.
48. Szczupak, Wg, LL, Kbl,
Fd, Ob, Rż.
Szweja, Kbl, Fd, Ob.
33. Szwyja, Wg, = ukleja
biała, N.
Szwyja, Fd.
Szwyja, LL, Wg = jelec, N
Szwyja s. suchorebr., LL.
Werekilnycia, Kbl.
56. Weretylnycia, Wg, = mi-
nożek, N.
Weretylnycia, H, LL.
49. Wiun, Wg, LL, Fd, =
piskorz, N.
Podał p. K. Obst od źró-
deł po Iwanowce, p. Różycki

w wodach państwa nadworniańskiego mianowicie w górnym Prucie po Mikuliczyn pyr liczniejszy od pstruha, przeciwnie zaś przeważa pstrąg nad pyrem w górnej Bystrzycy nadworniańskiej po Nadwórnę. Zresztą pyra nikt nie podał z Prutu, ale jest on w tej rzece, bo prof. Wajgiel w Kołomyi przesłał Komisji fizyograficznej w Krakowie młody okaz pyra w zbiorku ryb prutowych.

1) Według p. Różyckiego jest

od Mikuliczyna ku źródłom, p. Wierzbowski zpod Delatyna, prof. Wajgiel, pp. Lewicki z Litnykiem i p. Hankiewicz zpod Kołomyi, ks. kan. Koblański od Delatyna po Śniatyn, ks. Fedorowski zpod Zawala przy ujściu Czeremoszu.

Dla Prutu istnieje w Kołomyi Oddział Towarzystwa rybackiego.

Do Prutu pod Kołomyją wpuszczono d. 20 września 1879 r. 200 węgorząt, zaś d. 16 stycznia 1880 r. 100 narybku łososia kalifornijskiego, a na wiosnę 1880 r. 330 pstrążąt.

Stawy.

Karaś

Korop

Łyn

Szczupak.

Podał ks. Fedorowski.

Dopływy Prutu według mapy p. K. Obsta sporządzonej dla Tow. rybackiego¹⁾:

Forczynka

Kostryczyk

Hawryleć

Arciałuza

Woytuł

¹⁾ Według p. Wł. Różyckiego dopływają do Prutu od Mikuliczyna w górę: Pruteć Czerny, Pruteć z Jabłonką, Wójtuł, Worochol, i zawierają ryby: babec, pstruh, pyr, czasem szczupak.

Pihy z dopływem

Hordie

Pruteć uchodzi pod Tatari-
nem, zawiera pstrąga
według p. Wł. Han-
kiewicza.

Prutczyk } pocz. potoki.
Strylec }

Jabłonycia pr. dopływ Ja-
blonka.

Zeniec, ma wodospady utru-
dniające rybie ciąg
pod wodę.

Pruteć, uchodzi pod Myku-
liczynem.

Szekatiuka

Kuratuleć

Kupuł

Lewuszczyk

Rokieta

Toreszczyk

Nerezny

Poławicza

Kisny

Zonka, ma w gminie Jarem-
cze-Dora wodospad
prostopadły na 4 me-
try (Obst). Do Zonki
wpuszczono z począt-
kiem maja 1880 r.
1720 narybku pstrąga.

Bahroweć, z kaskadami
na 1—2 m. (Obst).

Kamionka

Czerbisz

Malawa

Łuh

Peremeyska

Lubizna

Jasinoweć

- Oslawka, ma cała dno przeważnie drobno żwirowate, poczęści skaliste lub piaszczyte, miejscami głębie do 6 m. (Obst). Z niój podał p. Wierzbowski: pstrąga i strzeblę.
- Kochawec
Wodyszna
Maydan
Greczyn
Czornieńska
Borsuk
Jamka
Sławnyżora
- Kobylica, ma dno przeważnie żwirowate, zresztą to skaliste to piaszczyste.
- Krasnyk
Toumaczyk
- Łuczka, wychodzi z gór koło miasteczka Jabłonowa, tu granica pstrąga; ma dno przeważnie żwirowate, zawiera pstrąga (Obst).
- Sopiuka, wychodzi z gór koło Peczyniżyna, tu granica pstrąga (Obst).
- Kluczówka
- Krasnyk
Usropec
Kujawa
Nasarat
Sarata
Ruszor
Ruszor mały
Ruszor welykij
- Medwedza
Waskanec
Akryn
Hliboki
Ratundziawa
- Pistyńka, wychodzi z gór pod Pistyniem, tu więc granica pstrąga; dno jej miejscami skaliste lub żwirowate lub piaszczyste, zawiera pstrąga (Obst).
- Ardan
Brusny mały
Brusny welyki
Bukowienki
Andomir
Pistynka
Czorny
Stawnyk
Kiczerewa
Remana
Steneszera
Bahniec
Pistynka
Surupata
Kołomejka
Kozaczin
Olchowec
Rudka
Turka.
- Rybnycia.
Baba (głowacz)
Kłyn (kłęczuk)
Koblyk (kowbel)
Meresnycia (neresnycia)
Płotyca
Pstruh
Pyskor (weretylnyca)

Słyż (sleż, wiun)

Sykawka (sykawycia).

Podał p. Rosenberg zpod Kosowa.

Rybnyca wychodzi z gór koło Kossowa, ma głębiny do 6 m., dno żwirowate, skaliste lub piaszczyste, a w górnej części Sokółówki wodospady 3 m. wysokie; zawiera prąga (Obst).

Dopływami Rybnicy są według p. Obsta:

Chomczyn

Carynny

Hordakiu

Babyn

Riczka

Paulin

Szandriuk

Bezułka

Tarnaszonny } pocz. Rybnicy.

zaś p. Rosenberg podał jako dopływy z praw. brzegu:

Potok czerwony

Babin

Ostry

Holica

} wysychają
latem.

z lewego brzegu:

Ryczka, ma zawsze wodę.

Kiernyczny

Łopuszna

Tarnawiec

Chomczyn potok

Gojanówka

Czerniawa (Czerniawka)

Łukacz

Orleć

} wysychają
latem.

Korbasiuka

Krywy

Kłeniuwka.

Czeremosz

(połączony).

Powstaje poniżej wsi Uściryki ze zlewu Czeremosza białego z czarnym. Długość jego biegu od Uściryk do ujścia zajmuje mil 9 przeszło. Koło miasteczka Kutny wychodzi z gór w równiny, które się łączą z szeroką doliną Prutu. Wpada pod Zawalem do Prutu.

Dla Czeremoszu istnieje w Kutach Oddział Towarzystwa rybackiego.

a) Czeremosz od Zawala po Uściryki.

Baba, Ms, H, Ob.

Czop, H.

Czip, Fd.

Hadie ślipe, Jw.

Hołowacz (hołowatycia), Ob.

Hołowatycia, Ms, H, Ob, Fd.

Juny (piskorij), Ob.

Klepiec, Fd.

Kleń, Ob, Fd, H.

Kłyn, Ms.

Kostrycz, Ob.

Kowbel Ob, Fd.

Kowbłyk, Fd.

Łosoś, Fd.

Marena, Fd (♀), Ob.

Marenczuk, Fd (♂).

Maryna, Ms, H.

Merena, Fd.

Meresnyca, Fd.
 Meresnycia, H, Ob.
 Mniuch, Ob.
 Myryna, Fd.
 Neresnecia, Ms.
 Neresnyca, Fd.
 Parennyk (płatycia), Fd.
 Parma, H.
 Pidusta, Ms.
 Pidustwa, Ob.
 Piskorij (juny), Ob.
 Płatycia, H.
 Płytycia, Ms.
 Podustwa, H, Fd.
 Pstruh, H, Ob, Fd.
 Słez, Jw.
 Słyż, H, Ob.
 Słyż, Ms, Fd.
 Struh, Ms.
 Sykawka, H, Ob, Fd.
 Szweja, Fd.
 Szwyja, Ob, Fd.

Podał p. Mathias zpod
 Uścieryk po Kut, pp. Han-
 kiewicz i Obst zpod Kut,
 p. Jaworowski zpod Waszko-
 wie, ks. Fedorowski znad
 ujścia pod Zawalem.

Dopływy według p. Obsta:

Młyński
 Swidawa
 Rozeń
 Rabineć
 Poticzok
 Woroneć
 Kremeń
 Kucki
 Wołowa
 Wołica.

b) Czeremosz czarny.

9. Baba, Łm.
 Baba, Bj, Ms.
 47. Hołowatycia, Wch, N, Bj,
 Ms, Ob.
 Kleń, Bj.
 Kłyn, Ms.
 Marena, Bj.
 Maryna, Ms.
 Nerasnycia, Bj.
 Neresnecia, Ms.
 Pidusta, Ms.
 Pidustwa, Bj.
 Płytycia, Ms.
 Słez, Bj.
 Słyż, Ms.

Struh, Bj, Ms, pstruh, Bj.
 Podał p. Mathias, Obst,
 Bojarski, Werchratski, Dr
 M. Nowicki, prof. Łomnicki.
 Czeremosz czarny ma źró-
 dła w połoninach wsi Ża-
 bie, płynie mil 11 cały
 wśród gór.

Dopływy Czeremoszu czar-
 nego z brzegu lewego:

a) Bałtagut.
 b) Bałtasiw.
 c) Dobryn.
 d) Mokryn.
 e) Albin.

Zawierają pstruha według
 podania p. Mathiasa.

f) Prełeczny.
 Struh.

Prełeczny wypływa z góry
 Ledeskul, jest do $\frac{1}{2}$ mili
 długi, płynie między wyso-

kiemi górami, ciągle obfity w wodę.

Podał p. Bojarski.

g) Rabinec.

Struh.

Rabinec wypływa z góry Foratyk od granicy węgierskiej, płynie do $1\frac{1}{2}$ mili w północnym kierunku lasami, po miernie pochyłonej przestrzeni, biegiem powolnym.

Podał p. Bojarski.

h) Studyniek.

Struh.

Studyniek wypływa z góry Kiernyczna, płynie na zachód między wysokimi górami i dużymi lasami.

Podał p. Bojarski.

i) Kiernyczny.

Struh.

Kiernyczny wypływa z góry Ruski dił, długi na 1 milę, płynie zawsze w cieniu między wysokimi górami i lasami w kierunku na południe dosyć bystro, jest niespławnym, dość obfity w wodę, nie wyrządza szkody nawet przy największym deszczu.

Podał p. Bojarski.

k) Szybeny z dopływami.

Hołowatycia

Struh.

Szybeny z więcej potokami łączy się z góry Regieskie, Raduł, Wipezana, Gropy, Cybulnyk, jest do $2\frac{1}{2}$ mili

długi, płynie w kierunku zachodnim zawsze w cieniu między lasami i wysokimi górami, po dużych kamieniach, jest na nim wodospór do 200 sążni długi bardzo głęboki, w którym są głowacice na sążeń długie i inne ryby górskie; począwszy od wodosporu spławiają na nim drzewo.

Podał p. Bojarski.

l) Jawirnyk.

Struh, duży i obfity.

Jawirnyk wypływa z góry Stajok, płynie w kierunku południowym rwiąc między wysokimi górami i lasami, ciągle wodny, robią na nim zimową porą drogę (ryzy) do ściągania kłoców; zabroniono przez Kamerę w nim rybować.

Podał p. Bojarski.

m) Podorowaty.

Struh.

Podorowaty wypływa z góry Stajok (jak Jawirnyk), do $\frac{1}{4}$ mili długi, płynie tylko lasami po dużych kamieniach więcej na południe, nie wyrządza szkody.

Podał p. Bojarski.

n) Szkorusznienska.

Baba, czasem

Nerasnycia

Struh.

Szkorusznienka wypływa z góry Pohorilec, płynie

między lasami po dużych skalistych kamieniach nader spadzisto z hukiem przy ujściu do Czeremosza pomija tylko jedną chałupę.

Podał p. Bojarski.

o) Dzembronia.

Baba

Nerasnycia

Struh.

Dzembronia wypływa zpod Czarnohory, płynie więcej ku zachodowi lasem, carynkami (łąkami) i pomiędzy chałupami; przy deszczu prowadzą huculi na nim małe spławki, bo poboczne potoczki napęlniają obficie wodą koryto, z którego rozlewa się woda na łąki wyrządzając szkodę, cały potok staje się rwący, od Stefury niżej płynie wolniej na miernie pochylonej przestrzeni, miejscami po namule (jamy tj. huczki maje), obraca młyny.

Podał p. Bojarski.

p) Bystrec.

Baba, rzadko

Nerasnycia

Struh

Slez, rzadko.

Bystrec wypływa zpod góry Gadzeny, do $\frac{1}{2}$ mili długi, zabiera dużo potoczków, spławiają na nim drzewo czyli daraby od klauzy czyli wodosporu do 40 sążni długiego, obraca młyny, płynie

z góry bystro, zaś od pobocznego Ruskiego potoku powolniej, gdzieś niegdzieś po namule, wyrządza szkodę przy ulewnych deszczach, bo zasuwa kamyczkami łąki.

Podał p. Bojarski.

r) Krasnyk.

Baba, czasem

Nerasnycia, czasem

Slez.

Krasnyk nastaje zpod góry Kostryci, jest $\frac{1}{2}$ mili długi, płynie bystro, a bliżej Czeremoszu powolniej równiną pochyloną.

Podał p. Bojarski.

s) Ilcia.

Baba

Hołowatycia

Klen (len)

Marena

Struh

Slez.

Ilcia jest rzeczką spławną, bo ma dopływające potoki duże i długie. Bierze swój początek z kilku gór aż od Kramarno i od wsi Worochty czyli od granicy Stanisławowskiój. Przepływa około 4 mile wsią Żabiem - Ilcia z wysokości do 1000 stóp, obfituje zawsze we wodę, gdyż dostarczają jej tak potoki poboczne, jakoteż dwa wodospory (klauzy, po huculsku hat'), płynie więcej położeniem równo pochylo-

ném na południe do słońca, gdzieś niedzieś po piasku i kamykach drobnych, obraca kilka młynów, ma także miejscami głębokie koryto, przy deszczu powolnym nie robi szkody, przy raptownym staje się dla przechodniów niebezpieczną, bo tu i ówdzie nader zakrzywione koryto przy wezbraniu wody wylewa na ogrody, jest rybniejszą jak Czeremosz, bo ma załomy. Obejmuje przestrzeni więcej jak 160 morgów.

Podał p. Bojarski.

Dopływy Ilci z praw. brzegu:

Krywa.

Nerasnycia

Struh

Ślez.

Krywa wypływa z góry Kostrycia a połączony z więcej potokami zawsze obfituje we wodę z wodosporu, płynie niemal $\frac{1}{2}$ mili między wysokimi górami po dużych kamieniach i ze szumem wpada do Ilci.

Podał p. Bojarski.

Chodak.

Struh.

Chodak płynie po téj samej stronie co Krywa, prosto po kamieniach powolném pochylem, $\frac{1}{4}$ mili długi.

Podał p. Bojarski.

Dopływy Ilci z lew. brzegu:

Kizia.

Struh.

Kizia poczyna się zpod góry Menczel, długi do $\frac{1}{2}$ mili, płynie nader bystro korytem wązkim.

Podał p. Bojarski.

Czornyj.

Struh.

Czornyj bierze swój początek z góry Bubki zwanéj od granicy Brusturskiej, płynie do $\frac{1}{2}$ mili między wysokimi górami lasem pokrytymi.

Podał p. Bojarski.

Wołowa.

Struh.

Wołowa nastaje z góry Kostryci, Menczel i Żolnirskie, $\frac{1}{2}$ mili długi.

Podał p. Bojarski.

t) Hrabowec.

Nerasnycia

Struh

Ślez.

Hrabowec nastaje zpod góry Pohar zwanéj, płynie wolno miejscami po piasku i kamieniach drobnych i pomiędzy chałupami więcej równiną, jest długi około $\frac{1}{4}$ mili, przy deszczu raptownym wyrządza szkodę, bo wezbrany ten potok z płytkim korytem, rozlewa się z niego

woda po łąkach, nasuwa kamieniami. Żyją w nim na równym położeniu z dołu ślezi i nerasnyci, dalej w górze, gdzie woda bystro płynie, są struhy.

Podał p. Bojarski.

u) W i p e c z y j.

Nerasnycia

Struh

Ślez.

Wipeczyj poczyna się z góry Biła Kobyła zwanéj, łączy się z potoczkami ze strony wschodniej i zachodniej i tworzy potok we wodę dość obfity, dwa młyny górskie obracające, do $\frac{1}{2}$ mili długości płynący, przy deszczu ponieważ między wysokimi górami po dużych kamieniach płynie nie wyrządza szkody, płynie nader ostro (hraje hołosno) i wpada do Czeremoszu.

Podał p. Bojarski.

v) B i ł a n e ć.

Bezrybny, wysycha czasem.

Podał p. Bojarski.

w) B r e c z y n y k.

Nerasnycia.

Breczynyk wypływa z góry Bercznica, czasem wysycha, rzadko kiedy latem są w nim nerasnyci, płynie koło cerkwi i wpada do Czeremoszu.

Podał p. Bojarski.

x) H o r d y j i w.

Babka

Nerasnycia

Struh.

Potok maleńki.

Podał p. Bojarski.

y) B e r e z n y c i a.

Baba

Struh

Ślez.

Bereznycia poczyna się łącznie z innymi potoczkami z góry Bubki zwanéj, powiększa się koło góry Kłymasz i tworzy potok duży latem i zimą płynący wprost do Czeremoszu; przy deszczu wzbiera i przerywa komunikacją do Żabięgo; na nim jest wodospór (hat'). Huculi łowią ryby tylko w górze, poniżej Kłymasza wzbronili im tego właściciel p. Przybyłowski z Krzyworówni.

Podał p. Bojarski.

Prawe dopływy:

a) K r y w e c.

Nerasnycia

Ślez.

Krywec cały tylko $\frac{1}{2}$ mili długi, płynie łąkami ciągle na słońcu, obraca jeden młynek.

Podał p. Bojarski.

b) Ż a b i e w s k i.

Nerasnycia

Ślez, mało.

Żabiewski wypływa z góry Kręty, do $\frac{3}{4}$ mili długi, płytki, obraca dwa górskie

młynki, ale tylko w lecie podczas deszczów; przy ulewach staje się chociaż prawie równiną płynie w skutek wezbrania pobocznych potoczków nader rwiącym, nie sie kamienie, krzaki i nasuwa dużo namułu kamiennego; w zimie całkiem zamarza.

Podał p. Bojarski.

c) Słupijka.

Nerasnyca, czasem Slez, czasem.

Słupijka wypływa zpod góry Płoskie i Synyé zwanéj, do $\frac{3}{4}$ mili długi, płynie we wschodnio-północnym kierunku miejscami ogrzewany od słońca, gdzie niegdzie między wysokimi górami, płynie korytem wązkim i nader płytkim, a nawet wysycha.

Podał p. Bojarski.

d) Rie z k a.

Dopływy Czeremosza czarnego według p. Obsta:

Dziemurny
Mokreński
Popadyneć
Albineć
Dobryn
Starostajencyk
Preluczny
Burkut
Rabinec
Kiernyczny
Szybeny
Pohoriłec

Gropineć
Redieszczyk
Stich
Raduł
Wipczynka
Burkut
Szybeny
Paderowaty
Ludowec
Uhorski
Skorusznienka
Żmijenski wetykij
Żmijenski mały
Dzembronia
Muczelyk
Dzembronia
Bystrec, rzeczka
Ruski
Kizia
Młaki
Bystrec
Krasny-Łuh
Ilcia, rzeczka
Hodak
Ropieny
Czorny
Kryweć
Rosisz wetykij
Rosisz mały
Kizia
Kamenysty
Wołowy
Hrabowec
Żiebiuski
Słupijka
Bereznycia
Suchy
Waratyn
Młyński
Rosocze

Riczka diduszkowa
 Biła
 Prosiczuy
 Komarniczny
 Żmijeński
 Rybariuski.

c) Czeremosz biały
 (Biła rika).

Baba, Ms.
 Hołowatycia, Ms, Ob.
 Kłyn, Ms.
 Maryna, Ms.
 Neresnecia, Ms.
 Pidusta, Ms.
 Płytycia, Ms.
 Słyż, Ms.
 Struh, Ms.

Podał p. Mathias, Obst.

Czeremosz biały poczyna
 poczyna się na połoninach
 wsi Żabie potokiem Perkała-
 bem; nawę Czeremoszu bia-
 łego przybiera po połączeniu
 się naszego Perkałaba z bu-
 kowińską Jałoczorą. Długi
 do 9 mil. Prawy brzeg od-
 granicza Bukowinę.

Dopływy Czerem. białego:
 Perkałab
 Srybny (Sribnyk)

Hostow
 Probijna
 Hramitny welykij
 Hramitny małyi
 Kikacz (Tikacz).
 Zawierają struha s. pstru-
 ha według pp. Hankiewicza
 i Mathiasa.

Dopływy Czeremosza białego
 według p. Obsta:

Perkałaba
 Maskatyn
 Srybny
 Hostowec
 Probina
 Hryniuka
 Hramitny
 Hramitny welykij
 Hramitny małyi
 Mosirny
 Czorny
 Biły
 Ozirny
 Kikaczka
 Jabłonecki
 Peuteczin
 Luzki
 Frenokinski
 Kochan.
 Ryby?

Spis alfabetyczny nazw rybich.

Liczby po nazwach oznaczają stronnice. Często jedna nazwa powtarza się kilka razy na téj saméj stronnicy z kilku wód.

<p>Baba, 58, 61, 64, 75, 76, 78; —
85, 88, 89, 90, 91, 92, 94, 96.</p> <p>Babczur, 78.</p> <p>Babec, 76, 79, 81, 83; — 85, 87.</p> <p>Babeć, 71.</p> <p>Babka, 58, 63, 64, 66, 71—76, 78,
79, 81; — 84, 85, 94</p> <p>Barma, 30, 43.</p> <p>Barwanka, 43, 49.</p> <p>Baśka, 61.</p> <p>Bazgier, 27.</p> <p>Beluha, 50, 54, 55.</p> <p>Biała ryba, 51, 52, 69.</p> <p>Białka, 24, 36, 41.</p> <p>Białki s. białe ryby, nazwa zbiorowa.</p> <p>Bielec, 43.</p> <p>Bielizna, 21, 36, 45.</p> <p>Bielucha, 50, 54, 55, 67.</p> <p>Bieluga, 57.</p> <p>Bilucha, 50, 51.</p> <p>Biluka, 57.</p> <p>Biła ryba, 68, 76; — 85.</p> <p>Biłucha, 85.</p> <p>Biłycia, 85.</p> <p>Blakówka, 36.</p> <p>Błyskawka, 45, 46; — 58, 75, 76, 78.</p> <p>Błyskotka, 21, 22, 27, 33, 42, 43,
45; — 63.</p> <p>Bobyry, 43.</p> <p>Boleń, 21, 27, 36, 41, 43; — 59.</p> <p>Brynka, 43, 44.</p> <p>Brzana, 21, 24, 26, 27, 30, 32,
36, 38—41, 44, 45, 49; —
60—63, 70, 73, 79, 81; —
85, 86.</p> | <p>Brzana dunajcowa, 36.</p> <p>Brzana mniejsza, 36.</p> <p>Brzana większa, 36.</p> <p>Brzana wiślana, 36.</p> <p>Brzanka, 21, 24, 25, 27, 30, 32,
33—36, 38, 41, 42, 43, 45,
46, 49; — 58, 71.</p> <p>Brzanka wielka, 41, 45.</p> <p>Brzanka mała, 41, 45.</p> <p>Brzanka żółta, 30.</p> <p>Bzderka, 58, 70, 71, 74, 75, 77, 79, 81.</p> <p>Bzdyrka, 43, 50, 73, 74.</p> <p>Car, 57.</p> <p>Caryk, 50, 54, 55; — 57.</p> <p>Certa, 21, 36, 43.</p> <p>Chwat, 43, 47.</p> <p>Ciernik, 36.</p> <p>(Ciosa, 60, 63).</p> <p>Cwyk, 85.</p> <p>Cyrfka, 27.</p> <p>Cyrta, 21, 26, 27, 30, 32, 33, 34, 36,
41, 42, 43, 47, 51; — 73.</p> <p>Cytra, 51; — 57.</p> <p>Czarownica, 27.</p> <p>(Czeczuga, 61, 65).</p> <p>Czeczuka, 59.</p> <p>Czekuraj, 73.</p> <p>Czerewuszką, 43, 50.</p> <p>Czerweneć, 61.</p> <p>Czerwinka, 47, 51, 52; — 57; —
59, 62—66, 79, 81.</p> <p>Czerwona ryba, 73.</p> <p>Czerwonka, 52, 53, 54, 68.</p> <p>Czerwonooka, 59.</p> <p>Czerwonopera, 71.</p> <p>Czerwonoperec, 79, 80, 81.</p> |
|---|---|

- Czerwuha, 49.
 Czip, 59, 60, 61, 63, 76; — 85, 89.
 Czip czorny, 84.
 Czip rudy, 84.
 Cznebla, 21, 22.
 Czop, 59, 62, 65, 81; — 85, 89.
 Czopek, 59, 65, 79, 81.
 Czopyk, 59, 82.
 Czyczuha, 59, 73; — 84.
 Czyczuła, 51.
 Ćwiek, 85.
 Ćwik, 21.
 Ćwiocek, 85.
 Deszczówka, 36.
 Dubiel, 21, 26, 27; — 63.
 Dunka, 50.
 Duńka, 43, 49.
 Dwerci, 59.
 Dzerdzyk, 65.
 Fat, 44, 47; — 59, 62, 76, 78,
 79; — 84.
 Fatynka, 48.
 Fiut s. ukleja (nad Ropą), 42.
 Flet (nad Sołą).
 Forele, 49.
 Głoc, 39, 40, 41.
 (Głowacica).
 Głowaciec, 76.
 Głowacz, 21, 22, 27, 30, 32, 34,
 36, 38, 39, 40, 49; — 65,
 71, 72, 73, 75, 77; — 85, 88.
 Guc, 30, 32.
 Hadie ślipe, 84, 89.
 Hak, 44.
 Hołowacz, 69, 72; — 89.
 Hołowani, 85.
 Hołowatycia, 84, 85, 89, 90, 91,
 92, 96.
 Hołowień, 57.
 Hołownia, 57.
 Hwizd, 59, 76, 77, 78.
 Hwozd, 59, 77.
 Jalec, 44.
 Jałec, 59, 77.
 Jałec, 59, 70, 79, 81.
 Jaświca, 36.
 Jaz, 44.
 Jazgar, 21, 23, 24, 26, 27, 30, 33,
 34, 36, 41, 44, 45, 47; —
 59, 61, 67, 79, 80.
 Jazgarz, 44, 47.
 Jazgier, 27.
 Jazgir = jazgier.
 Jazgor, 32, 43, 47, 68.
 Jazgorz, 44.
 Jazik, 27.
 Jaź, 21, 24, 27, 30, 32, 34, 36, 41,
 43, 44, 47, 48, 51—56; —
 57, 59, 60, 70, 73; — 85.
 Jaźwica, 36, 43.
 Jaźwień, 21.
 Jaź.
 Jelczak, 35.
 Jelczyk, 59
 Jelec, 21, 26, 27, 30, 32—36,
 38—48, 49, 50, 54; — 61,
 73, 74, 76; — 86.
 Jełczyk, 59, 77.
 Jełec, 44; — 59, 73, 77, 78.
 Jełec.
 Jersz, 44.
 Jesiotr, 21, 26, 36, 41, 44, 45.
 Jezlica, 23.
 Jeź, 21.
 Jozica, 33.
 Jukła, 36.
 Juny, 89, 90.
 Junyk, 63.
 Kaczoryna, 61, 63, 82.
 Kaliniak (lin), 57.
 Kanbel, 77.
 Karapuda, 84.
 Karasek, 45, 46.
 Karasyk, 85.
 Karaś, 21, 23, 24, 26, 27, 29, 33—37,
 42, 43, 44, 46—49, 51—56;
 — 57, 59, 61—67, 69, 70,
 72, 73, 76, 77, 78, 80, 82; —
 85, 86, 87.
 Karp, 21, 23, 24, 26, 27, 29, 30,
 33—37, 41—49, 51, 53, 54;
 — 63, 64, 65, 67, 69, 70,
 73; — 84.
 Karp biały, 37.
 Kiełb, 21, 23—27, 29, 30, 32—38,
 41—50, 53, 54; — 59, 62,
 65, 66, 67, 83, 84, 85.
 Kiełbik, 44, 49, 55; — 62.
 Kijanka, 24, 45, 46.
 Kiołb (nad Ropą), 42.

- Klapka, 21.
 Klemp, 36.
 Klempak, 27.
 Klen, 92.
 Kleń, 21, 27, 30, 31, 41, 45, 47,
 52, 56; — 59, 62—67, 73,
 78, 79; — 84, 85.
 Klepiec, 85, 89.
 Klepka, 21.
 Klęk, 30.
 Klin, 55; — 59, 63, 73, 76, 77, 78.
 Klinczuk, 59, 76, 77, 78.
 Kliń, 21, 26; — 85.
 Klińczuk, 85.
 Klon, 21, 23, 25.
 Klonek, 21, 24, 26, 27, 30, 33, 34,
 36, 38, 41, 42, 45.
 Klonik, 43.
 Klonka, 24.
 Kłen, 59, 77, 78.
 Kłenczuk, 59, 77, 78.
 Kłeń, 51, 55; — 57, 59, 62, 63,
 65, 77—82; — 84, 85, 89, 90.
 Kłęczuk, 85, 88.
 Kłyn, 59, 65, 73, 77, 79; — 84,
 85, 88, 89, 90, 96.
 Kłyńczuk, 59, 76, 78.
 Kłyń, 63; — 85.
 Kobel, 47, 49, 56; — 62, 63, 65, 77.
 Koblik, 51; — 64.
 Kobłyi, 68.
 Kobłyk, 44, 51; — 57, 59, 63, 64,
 66, 69, 77, 78, 79, 81, 82; —
 85, 88.
 Kobyła, 41, 42, 45, 47.
 Kolaczka, 27.
 Kolczatka (nad Prądnikiem), 24.
 Kolinka, 72.
 Kolka, 21, 24, 25, 30, 33, 34, 36.
 Korop, 44; — 59, 61, 76, 82; —
 84, 85, 87.
 Koropyna.
 Kosłacz, 73.
 Kostozub, 62, 69.
 Kóstri, 79.
 Kostrosz, 85.
 Kostrusa, 85.
 Kostryez, 89.
 Kostryśa, 85.
 Kostryż, 85.
 Koubeń, 59, 73.
 Koubła, 73.
 Kowb, 59, 71.
 Kowbel, 51, 52, 55; — 59, 62—66,
 70—74, 76—83; — 84, 85,
 88, 89.
 Kowbeń, 73, 74.
 Kowblik, 52.
 Kowblyk, 51; — 57; — 59, 77,
 78; — 84, 85, 89.
 Kowel, 77.
 Koza, 21, 36; — 59, 60, 62, 72,
 73; — 85, 86.
 Kózka, 21, 24, 26, 27, 43, 47; —
 65, 67, 73.
 Krasnopera, 51, 55; — 57.
 Krasnopiórka, 43.
 Krasnycia, 63.
 Krasocha, 51.
 Krap, 21.
 Krempa, 63, 64.
 Kroczek, 21.
 Kropiwka, 68.
 Kuhleja, 33.
 Laskura, 57.
 Laszcz; 57.
 Len, 66.
 Leska, 84, 85.
 Leszcz, 21, 27, 33, 36, 41—45, 47,
 48, 51—55; — 59, 61—64,
 66, 67, 68, 80.
 Leszcziwka, 59.
 Leszczułka, 51.
 Leszczyk.
 Leść, 36.
 Lészcz.
 Lin, 21, 23, 26, 27, 29, 33, 35, 36,
 37, 41—48, 49, 52—56; —
 57, 62—69, 72, 73; — 85.
 Lin kaliniak, 57.
 Lin pszenicznik, 57.
 Lin oczeretniak, 57.
 Linek, 55.
 Linka, 37.
 Lipak s. lipek (n. Prądnikiem), 24.
 Lipień, 21, 22, 24, 26, 27, 30, 32,
 34, 36, 38—42; — 75.
 Lipina, 45, 47.
 Liszcz, 36.
 Len, 85.

IV

- Łeń, 85.
 Łeszcz, 44, 51, 55; — 57, 59, 61—65, 70, 76, 77.
 Łeszczyk, 59.
 Łosia, 73, 74.
 Łosiosopstrąg, 44, 50.
 Łosoś, 21, 26, 27, 30, 31, 34, 36, 38—41, 44, 45, 50, 56; — 89.
 Łyn, 51, 52, 55; — 57, 59, 61—65, 69, 70, 76, 77, 78, 80, 82; — 85, 87.
 Łyn żółty, 52.
 Łyn czarny, 52.
 Łyszkar, 59.
 Marena, 38, 43, 44, 49, 52; — 57, 60, 62, 63, 70, 73, 76—82; — 86, 89, 90, 92.
 Marenczuk, 60; — 86, 89.
 Marenka, 43; — 71.
 Maryna, 44, 45, 47, 48, 50—54; — 57, 60, 62, 63, 65, 66, 70, 71, 73, 75, 77; — 85, 86, 89, 90, 96.
 Maryna morska duża, 44.
 Marynka, 44, 47, 50.
 Marynka mała, 44.
 Marzana, 60.
 Meniok, 60, 70.
 Mentus, 44.
 Meren, 85, 86.
 Merena, 45; — 64, 73, 74, 77; — 86, 89.
 Merenka.
 Meres, 77.
 Meresnecia, 86.
 Meresnyca, 86, 90.
 Meresnycia, 60, 65, 76—81; — 85, 86, 88, 90.
 Meresnyczka, 86.
 Meryna, 86.
 Mientus, 44, 47.
 Mientus, 70.
 Miętos, 36.
 Miętus, 21, 25, 26, 27, 30, 33—36, 38, 39, 41, 42, 44—56; — 57, 63—67, 70, 72, 73, 74; — 86.
 Miniok, 52; — 57, 66.
 Miniók (l. m. minkie), 51, 55.
 Minka, 57.
 Minog, 21, 25, 26, 27, 31, 38, 39, 44; — 60, 63, 65, 66, 73, 77, 79; — 84, 86.
 Minoh, 73.
 Miuch, 77.
 Mnioch, 79.
 Mniuch, 57, 60, 73, 74, 76—82; — 85, 86, 90.
 Mniuczek, 77.
 Molawka, 36.
 Mrzanka, 44.
 Mrzanka polska, 44.
 Muławyci, 79.
 Myniok, 60.
 Myryna, 90.
 Nerasnycia, 90—95.
 Neresnecia, 90, 96.
 Neresnyca, 86, 90.
 Neresnycia, 88, 90.
 Nerest, 60, 61, 76, 77, 78.
 Nereska, 77, 78.
 Nióch, 62.
 Niuch, 60, 76, 77, 78; — 85, 86.
 Oczeretniak (lin), 57, 64
 Okleja, 30, 44, 51, 52; — 60, 62, 80, 81, 82.
 Oklejka, 44, 48.
 Oklia, 65.
 Oklij, 64.
 Oklija, 51; — 60, 62—66, 68, 76, 77, 78.
 Okleja, 44; — 57, 60, 61, 63, 64, 66, 70, 77, 79.
 Okłoń (nad Ropą), 42.
 Okoń, 21, 23—27, 29, 30, 33—37, 41—56; — 57, 60, 62—71, 73, 74, 76, 77, 78, 80; — 84, 86.
 Okun, 60, 69.
 Okunec, 62.
 Okuń, 66, 70.
 Olszanka, 26, 42.
 Olszówka, 43.
 Opacznik, 21.
 Osełdec, 60, 85.
 Osos, 36.
 Ostry bartek, 30, 31.
 Otuszka, 44.
 Owies, 21.
 Owiesek, 21, 26.

- Pac, 45, 47.
 Pałogowiec, 25, 26.
 Paraszka, 47; — 60, 62, 63, 65,
 66, 72, 73.
 Parennyk, 86, 90.
 Parma, 21, 26, 27, 30, 31; — 90.
 Parij (jelec), 60.
 Paruch, 76, 78.
 Paryi, 59, 60.
 Paryja, 60.
 Parynka, 76.
 Perij, 75, 77.
 Peskor, 86.
 Piaskówka, 27.
 Picuś, 21; — 59.
 Pidkozoblycia, 60, 77, 79, 80, 81.
 Pidusta, 51; — 71, 73; — 86,
 90, 96.
 Pidustwa, 52; — 57, 60, 6², 63,
 65, 66, 70, 73, 76, 77—82;
 — 85, 86, 90.
 Pidwusta, 60.
 Piekielnica, 22; — 84, 85.
 Piskor, 44; — 60, 77, 80, 82.
 Piskorij, 89, 90.
 Piskorz, 22—27, 29, 30, 32, 33,
 36, 38, 41—45, 47, 49,
 52—56; — 57, 61, 62,
 64—67, 77.
 Piskozoblycia, 60, 77, 80, 81; — 86.
 Piskur (hwozd), 59, 60.
 Pjer, 73.
 Plaskura, 57.
 Pleta, 30.
 Płeskaczka, 72.
 Plet, 31, 32.
 Pletka, 31, 32.
 Płocica, 36, 44, 47, 51—56; —
 57, 62, 64, 65, 66, 72, 73.
 Płociczka, 48.
 Płocien, 73.
 Płoc, 23, 25, 26, 27, 31, 32, 33,
 36, 41, 42, 44—47, 49, 51,
 52, 56; — 63, 65.
 Płoc duża, 64.
 Płoc drobna, 64.
 Płoc mała biała, 64.
 Płoc średnia krępa, 64.
 Płotecia, 86.
 Płotka, 25, 26, 27, 33, 34, 43—47,
 49, 50, 54.
 Płotka biała, 2², 23; — 60, 62,
 67; — 85.
 Płotka czerwona, 22, 25, 28, 33;
 — 60, 67, 70; — 85.
 Płotyci, 60, 69, 71.
 Płotyci prawdziwa dnistrowa, 60.
 Płotyci prawdziwa ochabna, 60, 61.
 Płotycia, 50, 51, 52; — 59, 60,
 63, 64, 65, 67, 68, 70—78,
 80, 81, 82; — 84, 85, 86,
 88, 90.
 Płotycia biała, 51, 52.
 Płotycia czerwona, 51; — 59.
 Płotyczka, 65.
 Płutycia, 44, 48.
 Płycica, 77.
 Płytką, 43.
 Płytycia, 90, 96.
 Pocica, 36.
 Podeszwa, 36.
 Podleszcz, 63, 64.
 Podleszczyk, 22, 27, 41; — 64,
 65, 67, 73.
 Podluskwa, 27.
 Podlustwa, 27, 39, 41.
 Podrybek, 31, 38, 41.
 Podświnka, 45, 47.
 Podusta, 36; — 77.
 Podustew, 73, 74.
 Podustwa, 36, 39, 40, 41, 45,
 47; — 60, 64, 65, 77; — 90.
 Poduswa, 36.
 Polak, 49.
 Popadija, 79, 80.
 Psiurka, 73.
 Pstrąg, 22, 24—27, 30, 31, 32,
 34, 35, 36, 38—41, 44, 46,
 48, 50, 51; — 75, 76; —
 86, 87, 88, 89.
 Pstrąg lasowy, 32.
 Pstrąg rzeczny, 27.
 Pstrąg słoneczny, 32.
 Pstrąg strumykowy, 27.
 Pstruh, 60, 71—75, 77, 78, 80,
 81, 83; — 85—88, 90, 96.
 Pstrung, 72.
 Pstrzelęga, 27.

- Pstuż, 60.
 Pszenicznik (lin), 57.
 Pukas, 47, 48; — 57, 60, 62, 63,
 64, 76—82; — 85, 86.
 Pukasyk, 77.
 Pyr, 60, 71, 73, 74, 75, 77, 80,
 81, 83; — 86, 87.
 Pyrij, 80.
 Pyryi, 60.
 Pyskor, 51, 52, 55; — 60, 61, 63,
 65, 73, 74, 76; — 85, 86 88.
 Pyskor czornyi i żowtyi, 84.
 Pyskozub, 69.
 Pyskur, 70.
 Rybec, 60, 62, 76, 77.
 Rybeć, 60, 77, 80, 81, 82.
 Rybka mała, 60.
 Rzón, 59, 60, 62.
 Sandacz, 22, 23, 36, 41, 42, 44,
 45, 51; — 60.
 Sandał (nad Ropą), 42.
 Sandatka, 22.
 (Sapa, 59).
 Sedak, 60.
 Sekawka, sekawka horbata, 85.
 Sendacz, 22.
 (Sewrjuga, 59).
 Siekacz, 27.
 Siekierka, 22, 24—27, 33, 34, 36,
 44, 48, 49; — 60, 62, 64,
 65, 73; — 85, 86.
 Sierota, 60, 62.
 Sikawka, 62, 64, 73, 74.
 Sikawycia, 80, 82.
 Sikora, 60.
 Siksa, 64.
 Sikut (szczupak).
 (Siniec, 60).
 Sirotka, 85.
 Słaz s. pstrąg (nad Prądnikiem), 24.
 Slez, 92, 95.
 Slež, 90.
 Słez, 85, 86, 90.
 Slež, 89.
 Słon, 44.
 Słonecznica, 27, 29.
 Słyz, 52; — 60, 65, 70, 71, 72,
 75—79, 83; — 86, 90.
 Słyzyk, 57.
 Słyż, 60, 70, 73, 74, 77, 80, 81,
 82; — 86, 89, 90, 96.
 Smarkacz s. żydzik.
 Som, 60, 62; — 85.
 Son, 85.
 Sowak, 60, 80, 81.
 Sowożnyk, 81.
 Spaczniak, 22.
 Srołka, 22.
 Stirlet, 73.
 Stopniak, 22.
 Struh, 90—94, 96.
 Strzebla, 22, 24, 25, 26, 28, 31,
 34, 35, 36, 38—42; — 58,
 60, 65, 71, 75, 79, 81,
 83; — 86.
 Strzewęga, 28, 31, 32.
 Sucha ryba, 44.
 Sucharka, 49.
 Suchorebrycia, 60, 61, 63, 77,
 79; — 86.
 Suchorybiec, 44.
 Sudak, 61, 62, 79, 80, 81.
 Sudyk, 61.
 Sum, 22, 25, 26, 28, 36, 41, 43,
 51, 52, 54, 55, 56; — 57,
 60—63, 66, 70, 72, 80,
 81; — 85, 86.
 Swyniuha, 51, 55.
 Swynka, 44.
 Sydak, 60.
 Sykałka, 57.
 Sykawka, 61, 63, 74, 76, 77, 78,
 80, 81; — 86, 89, 90.
 Sykawycia, 61, 65, 76—82; —
 86, 89.
 Sykirka, 44.
 Sykora, 65.
 Syksa, 63.
 Sykulka, 51.
 Syniuk, 61.
 Synohub, 66.
 Synohuba, 73.
 Szabla, 61, 62.
 Szaran, 51; — 57, 61—66, 70.
 Szaranek (młody karp), 44.
 Szarań, 52.
 Szczuk, 86.
 Szczuka, 85, 86.

- Szczupak, 22—26, 28, 29, 31, 33—38, 41—56; — 57, 61—70, 72—83; — 85, 86, 87.
 Szczupak zielony, 52.
 Szczupak siwy, 52.
 Szczybiałka (mały szczupak).
 Szczypawka, 72, 74.
 Szwaja, 79.
 Szwajka, 62; — 85
 Szeveja, 61, 63, 66, 67, 76, 77, 78, 80, 81, 82; — 85, 86, 90.
 Szejka, 44.
 Szwycia, 61, 76, 77, 78.
 Szwyja, 86, 90.
 Szybła s. strzebla (nad Piądni-kiem), 24.
 (Szyp, 61).
 Śledź, 22.
 Ślez, 92, 93, 94.
 Ślipak, 37, 38.
 Śliz, 22, 24, 25, 26, 28, 29, 31—38, 41, 42, 44—50; — 62, 66, 72, 73, 74, 83; — 85, 86.
 Średnica, 31.
 Świerzbówka, 45, 47.
 Świnia, 45.
 Świnka, 22, 26, 28, 31—35, 37, 38, 39, 41, 42, 44, 45, 47, 48, 51; — 62, 66, 83; — 86.
 Trijnek, 84, 85.
 Triszcz, 61.
 Tyńci (szczupak), 61.
 Uhor, 47, 48.
 Uklej, 31, 34, 36, 37, 41, 49; — 63, 81.
 Ukleja, 24, 28, 33, 34, 41, 42, 45; — 64, 67, 73, 77
 Ukleja biała, 22, 25, 28, 31, 33, 36, 37; — 60, 63, 73, 79; — 85, 86.
 Ukleja czarna, 22, 25, 33, 36; — 62, 73; — 86.
 Uklejka, 47, 48.
 Ukliaja, 51, 55; — 61, 63, 66, 79.
 Ukłej, 44.
 Wenhor, 44.
 Werchowidka, 57.
 Werchowodycia, 61, 66, 77, 79, 80, 81, 82.
 Werekilnycia, 86.
 Weretylnyca, 86, 88.
 Weszcz, 61.
 Węgor, 61, 62, 63.
 Węgorka, 31.
 Węgorz, 22, 23, 24, 26, 28, 29, 31—50, 52, 54, 56, 77.
 Węże, 73, 74.
 Wielczy, 61.
 Wielec, 61, 76, 77, 78.
 Wielecz, 61.
 Wierzbówka, 24, 45, 47.
 Wierzchowódka, 55, 56.
 Wilk, 22.
 Wiun (wijun), 44; — 57, 62, 63, 64; — 86, 89.
 Wiryzub.
 Wirzub, 61, 62.
 Wodynica, 48.
 Wołk (szczupak), 51.
 Wuhr, 51, 55.
 Wyrozub, 57, 61, 62, 63, 66, 77, 79—82.
 Wyrzub, 67.
 Zderka, 60, 61, 73, 76—80, 83.
 Zdyrka, 77.
 Zmarzlica, 37, 39, 40, 41.
 Żabiak, 31.
 Żyd (żydzik).
 Żydzik (jazgor), 44, 49.

Synonimika nazw rybich.

Nazwy rybie zmieniają się u nas według poszczególnych dorzeczy, a nawet w tém samym dorzeczcu według okolic górskich i nizinowych, nadto rybacy zawodowi po miastach zowią po części ryby inaczej, niż włościanie.

Nad Białką, Sołą i Skawą powtarzają się częściowo nazwy rybie szląskie. Dalej są utarte nazwy polskie, z odmianami w wymawianiu, tylko w górach często różne. Nad Sanem, gdzie się ściiera ludność polska z ruską, imiennictwo rybie jest bogate, sądząc z otrzymanych doniesień. Za Sanem na wschód w dorzeczcu Wisły, następnie w dorzeczcu Styru, Dniestru i Prutu panuje imiennictwo ruskie, bogatsze od polskiego. Nad Prutem występują nazwy właściwe, w innych dorzeczczach nieznane. Na 56 gatunków ryb krajowych zebrano dotąd do 500 nazw ludowych, ale przy dalszych badaniach przybędzie ich niezawodnie jeszcze więcej, bo niemal każde doniesienie podaje kilka nazw nowych. Niektóre ryby np. karaś, okoń, szczupak, prawie wszędzie w kraju tak się nazywają, podczas gdy inne mają po kilka do 30 nazw, np. brzana, strzebla, świnka. Często nazwa zmienia się przez odrzucenie liter początkowych lub końcowych, np. pstruh i struh, merena i meren, lub skrócenie np. meresnycia i meres, itp. W stosowaniu bogatego imiennictwa do gatunków ryb, panuje jeszcze wielki chaos, zwłaszcza ze strony rybujących włościan, którzy znają wiele nazw a nie umieją odróżnić gatunki ryb. Największe zamieszanie panuje pod względem ryb karpiowatych i stosowania do nich nazwy płocica, biała ryba, bielizna. Stwierdzenie przynależności mnogich nazw do nielicznych gatunków ryb naszych, jest zadaniem przyszłych badań przy pomocy okazów z wód naszych czterech dorzeczy Wisły, Styru, Dniestru i Prutu. Dla ułatwienia tych badań, podajemy poniżej synonimikę nazw rybich, z wyraźnym zastrzeżeniem, że takowa jest przeważnie raczej domniemalna, niż rzeczywista.

Baba (Gobius): babec, babka, czopyk, ćwiocek, hwizd, hwozd, kostryś, paryi, pyryi.

Błyskotka: ! błyskawka, kaczoryna, kuhleja, mała ryбка, słonecznica.

Boleń: ! bielec, ! beluha, ! hołoweń s. bieluga, ! biluka, chwata, fat, ! fatynka.

Brzana i brzanka: barma s. brzanka żółta, barwanka, biała ryba, brynka, brzana dunajcowa, mniejsza, większa, wiślana, brzanka wielka i mała, kowbel, lipina s. maryna, marena, marenczuk, marenka, maryna s. bilucha, marynka, marzana, meren, merena, merenczuk, merenka, meryna, mrzanka, mrzanka polska, myryna, parma, sowak, sowożnyk.

Cyrta: certa, cyrka, ! cytra, czarownica, ! kobyła, podluskwa, podlustwa, rybec, rybeć, ! synohub, synohuba, świnka.

Drobne rybki: bielizna, muławyci, owies, owiese^h.

- Głowacz** (Cottus): baba, babczur, babeć, babka, głoc, guc, ! kijanka, ! cznebla, ! hołowacz.
- Jazgar**: bazgier, jazgarz, jazgier, jazgir, jazgor, jazgorz, kostri, łyszkar, smarkacz, żyd, żydzik, ! car, ! caryk
- Jaź**: jaświca, jaz, jazica, jazik, jaźwica, jazwień, jaź, jezlica, jeź, jozica, ! kosłacz, płotycia dnistrowa.
- Jelec**: jalec, jałec, jałec, jelczak, jelczyk, jełec, jełec, kleń, paryj, szwyja, wielczy, wielec, wielec.
- Karp**: éwik, karapuda, korop, krocze, opacznik, spacznik, stopniak, szaran, szarane.
- Kiełb**: éwiok, forela, kiełbik, kiełb, kobel, koblik, koblyi, koblyk, koubel, koubeń, koubła, kowb, kowbel, kowbeń, kowblyk, płocica, zmarzlca.
- Kleń**: jelec, jełec, kleń, klin, klinczuk, klin, klonek, klonik, kłen, kłenczuk, kłyn, klynczuk, kłyń, paruch, paryj, paryja, płotycia, żabiak.
- Kolka**: ciernik, kolaczka, kolczatka.
- Koza**: junyk, ! kolinka, kózka, ! piskozub s. kostozub, sikawka, sikawycia, sikora, ! sykałka, sykawka, sykawycia, ! sykora, ! sykulka, szczypawka, szwajka, węgorz.
- Leszcz**: laszcz, leść, liszcz, łeszcz, płutycia, podeszwa, triszcz, krąp.
- Lin**: kaliniak, len, lin, lin żółty i czarny, linka, łen, łeń, łyn, oczereetniak, pszenicznik.
- Lipień**: pér, pyr, ! lipak s. lipek.
- Łosoś**: klęk, klemp, klempak, podrybek, pstrąg, osos.
- Miętus**: meniok, mentus, miętos, miemtus, miniok, miniók, minka, miuch, mniuch, mniuch, mniuczek, myniok, nióch, niuch.
- Minog**: hadie ślipe, minoh, pidkozoblycia, pyskor, syksa, ! wąż, werytylnycia, węgorzka, ! werekilnycia.
- Okoń**: kostryż, okłoń, okunec, okuń, ostry bartek, ślipak.
- Osełdec**: ! suchorebrycia, ! śledź, = ciosa.
- Picuś**: dwerci, krąp, ! klepka s. klapka, leszczyk, leszcziwka, łeszcz, łeszczyk, podleszczyk.
- Piskorz**: piskor, piskozoblycia, pyskor s. węgor, wiun.
- Płoc**: bielucha, biła ryba, paraszka, parenyk, pleta, plet s. pletka, płocica, płotka s. dunka, płotycia, płutycia, pocica; jakie gatunki?
- Płotka biała**: beluha s. płotycia, płocica, płotycia biła, płotycia ochabna.
- Płotka czerwona**: czerwinka s. krasnycia, czerwotka, ezerwonooka, czerwonopereć, ! krasnopera s. swyniuha, ! krasnopiórka, płotycia.
- Pstrąg**: głowaciec, łosoś, podrybek, pstrąg rzeczny, strumykowy, słoneczny czyli jasny, lasowy czyli ciemny, pstrung, pstruh, struh.
- Sandacz**: sandatka, sendacz, ! sandał.
- Sapa** (n. ks.): dwerci, łeszcz.
- Siekierka**: karaś, paraszka, parynka, popadia, pukas, pukasyk, siekacz, sikawka, ! sykirka s. uklej.
- Strzebla**: bzderka, bzdyrka s. czerewuszka, czerwuha, dzerdzzyk meres, meresnecia, meresnyca, meresnycia, meresnyczka, nerasnycia, nerésnecia, neresnyca, nerest, nerestka, olszanka, olszówka, ! psiurka, pstrąg, pstrzelęga, strzewęga, szybla, świerzbówka s. wierzbówka, zderka, zdyrka.

Sudak: sedak, sydak, sudyk, sandacz.

Szczupak: sikut, szczuk, szczuka, szczupak zielony i siwy, szczybiałka, tyńci, wilk, wołk.

Śliz: slaz, slez, sleż, slez, slyz, slyzyk, slyż, śliż, polak, pstrąg.

Świnka: blakówka, !czyczuła s. pidusta, molawka, piaskówka, pidusta, pidustwa, pidwusta, podświnka, podusta, podustew, podustwa, poduswa, srołka, swynka, średnica, świnią.

Ukleja biała: bielizna, deszczówka, fiut s. ukleja, okleja, oklija, sucha ryba, sucharka, suchorybiec, szwaja, szweja, szwyja, ukleja, uklija, werchowodycia, werchowidka, wodnyca s. oklejka.

Ukleja czarna: klonka, okleja, piekielnica, płotycia, siekierka, szweja, !szwyja s. suchorebrycia, trijnek.

Węgorz: uhor, wenhor, wuhr.

PROŚBA.

Autor uprasza o łaskawe nadsyłanie mu dat o rybach, celem dalszego poznania ich rozsielenia w kraju oraz ludowego imiennictwa, a tym, którzy mu dotąd byli w téj mierze pomocnymi, składa publicznie najpowniniejsze podziękowanie.

INSTITUT ZOOLOGICZNY
Polskiej Akademii Nauk
BIBLIOTEKA

Biblioteka Muzeum i Inst. Zoologii PAN

K. 2305/II

6000000000090